

ซามูเอล ฉบับที่หนึ่ง

นางฮันนาห์ปรารถนา
ได้บุตรชาย

1 มีชายคนหนึ่งเป็นชาวรามา-
ธาอิมไซฟิม แห่งแดนเทือก
เขาเอฟราอิม ชื่อเอลคานาห์
บุตรชายเยโรอัม ผู้เป็นบุตรชาย
เอลีชู ผู้เป็นบุตรชายโทหุ ผู้เป็น
บุตรชายคูฟ คนเอฟราอิม
2 ท่านมีภรรยาสองคน คนหนึ่ง
ชื่อฮันนาห์ อีกคนหนึ่งชื่อเป-
นินนาห์ เปนินนาห์มีบุตร แต่
ฮันนาห์ไม่มีบุตร
3 ฝ่ายชายผู้นี้ เคยขึ้นไปจาก
เมืองของตนทุกปี ไปนมัสการ
และถวายสัตวบูชาแด่พระเย-
โฮวาห์จอมโยธาที่เมืองซีโลห์ ที่
นั้นมีบุตรชายสองคนของเอลี
ชื่อโฮฟนีและฟีเนหัส ผู้เป็น
ปุโรหิตแห่งพระเยโฮวาห์
4 ในวันที่เอลคานาห์ถวายสัตว-
บูชา ท่านก็ได้แบ่งส่วนให้แก่
เปนินนาห์ภรรยาของท่านและ
แก่บุตรชายบุตรสาวทุกคนของ
นาง
5 ท่านแบ่งให้ฮันนาห์สองส่วน
เพราะท่านรักฮันนาห์มาก แต่
พระเยโฮวาห์ทรงปิดครรภ์ของ
นางเสีย
6 ประปักษ์ของนางก็ยั่วเย้านาง
อย่างรุนแรง เพื่อกระทำให้นาง
ระคายเคืองที่พระเยโฮวาห์ทรง

ปิดครรภ์ของนางเสีย

7 เหตุการณ์ก็เป็นอยู่ดังนี้ปีแล้ว
ปีเล่า เมื่อนางขึ้นไปยังพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์คราวใด
ประปักษ์ของนางก็เคยยั่วเย้านาง
เพราะฉะนั้นนางฮันนาห์จึงร้อง
ไห้ไม่รับประทานอาหาร

8 และเอลคานาห์สามีของนาง
จึงถามนางว่า "ฮันนาห์ เธอ
ร้องไห้ทำไม และเหตุใดเธอจึง
ไม่รับประทานอาหาร และทำไม
จิตใจของเธอจึงโศกเศร้า สำ-
หรับเธอฉันไม่ดีกว่าบุตรชายสิบ
คนหรือ"

9 หลังจากที่รับประทานอา-
หารและดื่มที่เมืองซีโลห์แล้ว
ฮันนาห์ก็ลุกขึ้น ฝ่ายเอลีปุโรหิต
นั่งอยู่ที่เก้าอี้ข้างเสาประตูพระ
วิหารของพระเยโฮวาห์

นางฮันนาห์ปฏิญาณว่าจะถวาย
บุตรชายคนนั้นแด่พระเจ้า

10 นางเป็นทุกข์ร้อนใจมาก
อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ร้องไห้
คร่ำครวญ

11 นางก็ปฏิญาณไว้ว่า "โอ ข้า
แต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา ถ้า
พระองค์จะทอดพระเนตรความ
ทุกข์ใจของหญิงผู้รับใช้ของพระ
องค์จริง ๆ และยังไม่ลืมหญิงผู้รับ
ใช้ของพระองค์ แต่จะทรงประ-

(1) ยชว 17:17-18; 24:33 (2) พบญ 21:15-17 (3) อพย 34:14, 23; พบญ 12:5-7
(4) พบญ 12:17-18 (5) ปฐก 16:1; 30:1-2 (6) โยบ 24:21 (8) นรธ 4:15
(9) 1 ซมอ 3:3 (10) โยบ 7:11 (11) ปฐก 8:1; 28:20; กตว 6:5; 30:6-11; วนฉ 13:5

ทานบุตรชายแก่หญิงผู้รับใช้ของ
พระองค์สักคนหนึ่งแล้ว ข้าพระ
องค์จะถวายเขาไว้แต่พระเยโฮ
วาท่ตลอดชีวิตของเขา และมีด
โกนจะไม่แตะต้องศีรษะของเขา
เลย”

12 อยู่มา เมื่อนางยังอธิษฐาน
ต่อพระพิภคร์พระเยโฮวาท่อยู่
นั้น เอลีกก็สังเกตเห็นปากของนาง

13 ฝ่ายฮันนาห์นั้นนางพูดแต่
ในใจ ริมฝีปากของนางมูบมิบ
เท่านั้น ไม่ได้ยินเสียงของนาง
เพราะเหตุนี้เอลีจึงสำคัญว่านาง
มีนเมา

14 เอลีจึงพูดกับนางว่า “เธอจะ
เมาไปนานสักเท่าใด ทั้งเหล้า
องุ่นเสียเถิด”

15 แต่ฮันนาห์ตอบว่า “มิใช่เช่น
นั้นเจ้าคะ ดิฉันเป็นหญิงที่มี
ทุกข์หนัก ดิฉันมิได้ดื่มเหล้า
องุ่นหรือเมรัย แต่ดิฉันระบายน
ความในใจของดิฉันออกต่อพระ
พิภคร์พระเยโฮวาท่

16 ขออย่าถือว่าหญิงผู้รับใช้
ของท่านเป็นหญิงอันธพาล ที่
ดิฉันพูดตลอดมานั้นก็พูดด้วย
ความกระวนกระวายและความ
ทรมานทรมานมาก”

17 แล้วเอลีก็ตอบว่า “จงกลับไป
เป็นสุขเถิด ขอพระเจ้าแห่ง
อิสราเอลโปรดประทานตามที่
เจ้าได้อธิษฐานทูลขอต่อพระ

องค์นั้น”

18 และนางก็กล่าวว่า “ขอให้
หญิงผู้รับใช้ของท่านได้รับความ
กรุณาในสายตาของท่านเถิด”
แล้วหญิงนั้นก็ไปตามทางของ
นางและรับประทานอาหาร และ
สีหน้าของนางก็ไม่เศร้าหมอง
อีกต่อไป

19 เขาทั้งหลายลุกขึ้นแต่เช้าตรู่
นมัสการต่อพระพิภคร์พระเย
โฮวาท่ แล้วเขาทั้งหลายก็กลับ
ไปบ้านที่รามาท่ และเอลคานาห์
ก็สมสู่กับฮันนาห์ภรรยาของตน
และพระเยโฮวาท่ทรงระลึกถึง
นาง

การกำเนิดของซามูเอล

20 และอยู่มาเมื่อถึงกาลกำ
หนด ฮันนาห์ก็ตั้งครรภ์คลอด
บุตรชายคนหนึ่ง และนาง
เรียกชื่อเด็กนั้นว่า ซามูเอล
เพราะนางกล่าวว่า “ดิฉันทูลขอ
มาจากพระเยโฮวาท่”

21 ฝ่ายเอลคานาห์ และทุกคน
ในครอบครัวของท่าน ขึ้น
ไปถวายสัตวบูชาประจำปีแด่
พระเยโฮวาท่ และทำตามคำ
ปฏิญาณของท่าน

22 แต่ฮันนาห์มิได้ขึ้นไปด้วย
เพราะนางบอกสามีว่า “ฉันจะไม่
ไปจนกว่าเด็กคนนี้หย่านมแล้ว
ฉันจะพาเขาขึ้นไป เพื่อเขาจะได้
ปรากฏตัวต่อพระพิภคร์พระเย-

(15) โยบ 30:16; สดต 42:4; 62:8; ยก 2:19 (16) พบญ 13:13

(17) วนฉ 18:6; 1 ซมอ 25:35 (18) ปฐก 33:15; นรธ 2:13 (19) ปฐก 4:1; 21:1

(21) พบญ 12:11; 1 ซมอ 1:3 (22) อพย 21:6; 1 ซมอ 1:11

โฮวาร์ และอยู่ที่นั่นตลอดไป”
23 เอลคานาห์สามีบอกนางว่า
“จงทำตามที่เราเห็นชอบเถิด
รออยู่จนให้เขาหย่านม ขอเพียง
ให้พระตำรับของพระเยโฮวาร์
สำเร็จเถิด” นางนั้นก็คอยอยู่
และให้บุตรชายกินนมของตัวจน
นางให้เขาหย่านม

นางฮันนาห์มอบซามูเอลไว้
กับพระเจ้า

24 และเมื่อนางให้เขาหย่านม
แล้ว นางก็พาเขาขึ้นไปพร้อม
กับวัวผู้สามตัว แป้งหนึ่งเอฟาห์
และน้ำองุ่นหนึ่งขวดหนึ่ง และ
นางก็นำเขามาที่พระนิเวศของ
พระเยโฮวาร์ที่เมืองซีโลห์ และ
เด็กนั้นก็ยิ่งเล็กอยู่

25 แล้วเขาทั้งหลายก็มาวัวผู้ตัว
นั้นและนำเด็กมาหาเอลี

26 นางก็กล่าวว่า “โอ ท่านเจ้า
ข้า ท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ท่าน
เจ้าข้า ดิฉันเป็นผู้หญิงที่ยืนอยู่
ที่นี่ต่อหน้าท่าน และอธิษฐาน
ต่อพระเยโฮวาร์

27 ดิฉันอธิษฐานขอเด็กคนนี้
และพระเยโฮวาร์ประทานตาม
คำทูลขอของดิฉัน

28 เพราะฉะนั้น ดิฉันจึงให้
ยืมเขาไว้แต่พระเยโฮวาร์ด้วย
ตราบไต่ที่เขาใช้ชีวิตอยู่ ดิฉันจะ
ให้ยืมเขาไว้แต่พระเยโฮวาร์”
และเขาก็มีสการพระเยโฮวาร์

ที่นั่น

การอธิษฐานอันชื่นชมยินดี
ของนางฮันนาห์

2 นางฮันนาห์ได้อธิษฐานและ
กล่าวว่า “จิตใจของข้าพเจ้า
ชื่นชมในพระเยโฮวาร์ ในพระ
เยโฮวาร์เขาของข้าพเจ้าถูกขีด
ชูขึ้น ปากของข้าพเจ้าก็อ้ากว้าง
เข้าใส่ศัตรูของข้าพเจ้า เพราะ
ข้าพเจ้าเปรมปรีดีในความรอด
ของพระองค์

2 ไม่มีผู้ใดบริสุทธิ์ดังพระเย-
โฮวาร์ ไม่มีผู้ใดนอกเหนือพระ
องค์ ไม่มีศิลาใดเหมือนพระเจ้า
ของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3 อย่าพูดโอหังอีกต่อไปเลย
อย่าให้ความจองทองออกมา
จากปากของเจ้าเลย เพราะพระ
เยโฮวาร์ทรงเป็นพระเจ้าของ
ความรู้ การกระทำทั้งหลายพระ
องค์ทรงเป็นผู้ซึ่งตรวจ

4 คັນธนูของผู้มีกำลังก็หัก แต่
ผู้ที่ชวนเซ็กได้กำลังมาคาดเอว

5 บรรดาคนที่เคยกินอิมก็ตั้ง
ออกรับจ้างหากิน แต่คนที่เคย
หิวก็หยุดหิว คนที่เป็นหมั่นกำ-
เนียดบุตรเจ็ดคน แต่นางที่มีบุตร
มากก็เหี่ยวแห้งไป

6 พระเยโฮวาร์ทรงประหารและ
ทรงให้มีชีวิต พระองค์ทรงนำลง
ไปถึงแดนคนตายและก็นำขึ้นมา

7 พระเยโฮวาร์ทรงกระทำให้

(23) กตว 30:7 (24) กตว 15:9-10 (25) ลก 2:22 (26) 2 พกษ 2:2, 4 (27) มธ 7:7

(28) ปฐก 24:26, 52 (1) สดต 9:14; 13:5 (2) อพย 15:11 (4) สดต 37:15; 46:9

(5) สดต 113:9; อสย 54:1 (6) พบญ 32:39 (7) โยบ 1:21; สดต 75:7

ยากจนและทรงกระทำให้มั่งคั่ง
พระองค์ทรงกระทำให้ต่ำลงและ
พระองค์ทรงยกขึ้น

8 พระองค์ทรงยกคนยากจนขึ้น
จากฝูงคูลี พระองค์ทรงยกคน
ขอทานขึ้นจากกองขยะ กระทำ
ให้เขานั่งร่วมกับเจ้านาย และ
ได้ที่นั่งอันมีเกียรติเป็นมรดก
เพราะว่าเสาแห่งพิภพเป็นของ
พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงวาง
พิภพไว้บนนั้น

9 พระองค์จะทรงดูแลอย่างเท้า
ของวิสุทธิชนของพระองค์ แต่
คนชั่วจะต้องนั่งอยู่ในความมืด
เพราะว่ามนุษย์จะชนะด้วยกำลัง
ของตนก็หาไม่

10 ศัตรูของพระเยโฮวาห์จะ
แตกเป็นชิ้น ๆ พระองค์จะทรง
เอาฟาร้องในสวรรค์ต่อสู้เขา
พระเยโฮวาห์จะทรงพิพากษาที่
สุดปลายพิภพ พระองค์จะทรง
ประทานกำลังแก่กษัตริย์ของ
พระองค์ และจะทรงยกย่องเขา
ของผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้

11 แล้วเอลคานาห์ก็กลับไป
บ้านที่รามาห์ และเด็กนั้นก็
ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ต่อหน้า
เอลีปุโรหิต

**บุตรชายทั้งสองของเอลี
ไม่รู้จักพระเจ้า**

12 ฝ่ายบุตรชายทั้งสองของเอลี
เป็นคนอันธพาล เขามิได้รู้จัก

พระเยโฮวาห์

13 ธรรมเนียมของปุโรหิตที่มี
ต่อประชาชนเป็นอย่างนี้ เมื่อมี
ประชาชนคนใดถวายเครื่องสัตว
บูชา คนใช้ของปุโรหิตจะเข้า
มามีมือถือขอเกี้ยวเนื้อสามง่าม
ขณะเมื่อเนื้อกำลังต้มอยู่

14 เขาจะเอาขอเกี้ยวเนื้อ
เข้าไปในกระทะ หรือหม้อหู
หรือหม้อขนาดใหญ่ หรือหม้อ
ธรรมดา ขอเกี้ยวเนื้อติดอะไร
ขึ้นมา ปุโรหิตก็เอาสิ่งนั้นไปเป็น
ของตน ที่เมืองซีโลห์เขาก็กระ-
ทำเช่นนั้นแก่คนอิสราเอลทุกคน
ที่มาที่นั่น

15 ยิ่งกว่านั้นอีก ก่อนที่เขาเผา
ไขมัน คนใช้ของปุโรหิตเคยเข้า
มากล่าวแก่ชายผู้กระทำบูชานั้น
ว่า "ขอเนื้อไปให้ปุโรหิตทอด
ท่านไม่รับเนื้อต้มจากเจ้า ท่าน
ต้องการเนื้อดิบ"

16 และถ้าชายคนนั้นกล่าวแก่
เขาว่า "ขอให้เขาเผาไขมันเสีย
ก่อน แล้วจงเอาไปตามชอบใจ
เถิด" เขาจะตอบว่า "ไม่ได้ เจ้า
ต้องให้เดี๋ยวนี้นี้ ถ้าไม่ให้ข้าก็จะ
เอาไปโดยใช้กำลัง"

17 ดังนั้นแหละบาปของคนหนุ่ม
ทั้งสองนั้นจึงใหญ่หลวงนักต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะ
ว่า คนเหล่านั้นได้ดูหมิ่นของ
ถวายแด่พระเยโฮวาห์

(8) โยบ 36:7; 38:4-6; ลก 1:52 (9) รม 3:19; 1 ปต 1:5

(10) สดต 2:9; 18:13-14; 21:1, 7; 89:24; 96:13 (12) พบญ 13:13; วนฉ 2:10

(14) 1 ซมอ 1:3 (15) ลนต 3:3-5, 16 (17) ปฐก 6:11; มลค 2:7-9

**ซามูเอลปรนนิบัติพระเจ้า
ตั้งแต่เป็นเด็ก**

18 แต่ซามูเอลปรนนิบัติอยู่ต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็น
เด็กคนที่คาดเอวด้วยเอโฟดผ้า
ป่าน

19 ฝ่ายมารดาเคยเย็บเสื้อเล็กๆ
นำมาให้เขาทุกปี เมื่อนางขึ้นไป
พร้อมกับสามีเพื่อถวายเครื่อง
บูชาประจำปี

20 แล้วเอลีเคยอวยพรเอลคา-
นาห์และภรรยาของเขา กล่าวว่า
"ขอพระเยโฮวาห์ประทานเชื้อ
สายแก่ท่านโดยหญิงคนนี้ แทน
คนที่นางให้ยืมไว้แต่พระเยโฮ-
วาห์" แล้วเขาทั้งหลายก็กลับ
บ้านของตน

21 และพระเยโฮวาห์ทรงเยี่ยม
เยียนฮันนาห์ และนางก็ได้ตั้ง
ครรภ์คลอดบุตรเป็นชายสาม
หญิงสอง และกุมารซามูเอลก็
เติบโตขึ้นเฉพาะพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์

ความชั่วร้ายของ

บุตรชายทั้งสองของเอลี

22 ฝ่ายเอลีชรามากแล้ว และ
ท่านได้ยินถึงเรื่องราวทั้งสิ้นที่
บุตรชายทั้งสองของท่านกระทำ
แก่คนอิสราเอล เช่นว่าเขาเข้า
หาหญิงที่ปรนนิบัติอยู่ที่ทางเข้า
พลับพลาแห่งชุมนุมด้วย

23 และท่านก็ว่ากล่าวเขาทั้ง

สองว่า "ทำไมเจ้าจึงกระทำเช่น
นั้น เพราะเราได้ยินจากประชา
ชนทั้งปวงถึงความชั่วซึ่งเจ้า
กระทำ

24 ลูกเราเอ๋ย อย่าทำเลยเพราะ
เรื่องที่เราได้ยินไม่ได้เลย ลูกทำ
ให้ประชาชนของพระเยโฮวาห์
ทำการละเมิด

25 ถ้ามนุษย์คนใดกระทำผิดต่อ
มนุษย์ด้วยกัน ผู้วินิจฉัยจะ
วินิจฉัยให้เขา แต่ถ้ามนุษย์กระ-
ทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ ใครจะ
ทูลขอเพื่อเขาได้เล่า" แต่เขาทั้ง
สองหาได้ฟังเสียงบิดาของเขา
ไม่ เพราะว่าเป็นน้ำพระทัยของ
พระเยโฮวาห์ที่จะทรงประหาร
เขาเสีย

26 ฝ่ายกุมารซามูเอลก็เติบโต
ขึ้นและเป็นที่ชอบมากขึ้นเฉพาะ
พระเยโฮวาห์และต่อหน้าคนทั้ง
ปวงด้วย

พระเจ้าทรงสาปแช่ง

วงศ์วานของเอลี

ตลอดไปเป็นนิตย์

27 ครั้งนั้น มีบุรุษของพระเจ้า
มาหาเอลี กล่าวว่า "พระ
เยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เรา
ได้เผยเราเองให้แจ้งแก่เรือน
บรรพบุรุษเจ้า เมื่อเขาทั้งหลาย
อยู่ในอียิปต์ได้บังคับวงศ์วาน
ของฟาโรห์

28 และเราได้เลือกเขาออกจาก

(18) อพย 28:4; 1 ซมอ 2:11 (19) 1 ซมอ 1:3, 21 (20) ปฐม 14:19; 1 ซมอ 1:11

(21) ปฐม 21:1; วนค 13:24 (22) อพย 38:8 (25) กตว 15:30; พชญ 25:1-2

(26) 1 ซมอ 2:21; สภษ 3:4 (27) อพย 4:14; พชญ 33:1 (28) อพย 28:1; สนค 2:3

ตระกูลอิสราเอลทั้งหมดให้เป็น
ปุโรหิตของเรา เพื่อจะขึ้นไป
ถวายที่แท่นบูชาของเรา เพื่อ
เผาเครื่องหอม เพื่อสวมเอโฟด
ต่อหน้าเรา และเราได้มอบ
บรรดาของที่บูชาด้วยไฟซึ่งคน
อิสราเอลนำมาถวายนั้นแก่เรือน
บรรพบุรุษของเจ้า

29 เหตุใดเจ้าจึงเหยียบย่ำ
เครื่องสัตวบูชาของเรา และของ
ที่เขาถวายตามบัญชาของเราใน
ที่อาศัยของเรา และให้เกียรติ
แก่บุตรชายทั้งสองของเจ้าเหนือ
เรา และกระทำให้ตัวของเจ้าทั้ง
หลายอ้วนพี ด้วยส่วนที่ดีที่สุด
จากของถวายทุกรายจากอิสรา-
เอลชนชาติของเรา'

30 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของอิสราเอลจึงตรัสว่า
'เราพูดโดยความจริงว่าวงศ์วาน
ของเจ้าและวงศ์วานบิดาของเจ้า
จะดำเนินต่อหน้าเราอยู่เป็น
นิตย์' แต่บัดนี้พระเยโฮวาห์ทรง
ประกาศว่า 'ขอให้การนั้นห่าง
ไกลจากเรา เพราะว่าผู้ที่ให้
เกียรติแก่เรา เราจะให้เกียรติ
และบรรดาผู้ที่ดูหมิ่นเรา ผู้นั้น
จะถูกดูหมิ่น

31 ดูเถิด วาระนั้นจะมาถึงอยู่
แล้วที่เราจะตัดแขนของเจ้าออก
และตัดแขนของวงศ์วานบิดา
ของเจ้าออก เพื่อจะไม่มีคนชรา

สักคนเดียวในวงศ์วานของเจ้า
32 แล้วเจ้าจะเห็นศัตรูในที่อา-
ศัยของเรา คือในความมั่งคั่งทั้ง
สิ้นที่พระเจ้าจะทรงประทานแก่
อิสราเอล และจะไม่มีคนชราใน
วงศ์วานของเจ้าเป็นนิตย์

33 คนของเจ้าซึ่งเรามีได้ตัดขาด
เสียจากแท่นบูชาของเรานั้น จะ
มีชีวิตอยู่เพื่อทำร้ายดวงตาของ
เจ้า และทำให้ใจของเจ้าเศร้า
โศก และบรรดาผลอันเพิ่มพูน
ในวงศ์วานของเจ้าจะตายในวัย
อันแบ่งบานของเขา

34 และสิ่งนี้จะป็นหมายสำคัญ
แก่เจ้า ซึ่งจะบังเกิดแก่บุตรชาย
ทั้งสองของเจ้า คือโฮฟนีและ
ฟีเนหัส ทั้งสองจะสิ้นชีวิตในวัน
เดียว

35 และเราจะให้ปุโรหิตผู้สัตย์
ชื่อของเราเกิดขึ้นมา ซึ่งจะกระ-
ทำตามสิ่งที่มีอยู่ในจิตในใจของ
เรา และเราจะสร้างวงศ์วานมัน
คงให้เขา และเขาจะดำเนินอยู่
ต่อหน้าผู้ที่เราเจิมไว้เป็นนิตย์

36 และต่อมาทุกคนที่ยังเหลือ
อยู่ในวงศ์วานของเจ้าจะมากراب
ไหว้เขาขอเงินเหรียญหนึ่งและ
ขนมปังก้อนหนึ่ง และจะกล่าว
ว่า "ขอท่านกรุณาตั้งข้าพเจ้าไว้
ในตำแหน่งปุโรหิตสักที่หนึ่งเถิด
เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับประทาน
อาหารสักหน่อยหนึ่ง'" "

(29) พบย 12:5; 32:15; สดต 26:8; มธ 10:37 (30) อพย 29:9; กตว 25:13

(31) 1 ซมอ 4:11-18; 22:18-19 (32) ศคย 8:4 (34) 1 ซมอ 4:11, 17; 10:7-9

(35) 1 ซมอ 8:3-5; 2 ซมอ 7:11 (36) 1 พกษ 2:27

ซามูเอลเป็นผู้พยากรณ์
และปุโรหิต

3 ฝ่ายกุมารซามูเอลปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ที่อยู่ต่อหน้าเอลีในสมัยนั้น นพระตำรัสของพระเยโฮวาห์มีมาแต่น้อย ไม่มีนิมิตบ่อนัก

2 อยู่มา ครั้งนั้นเอลีนอนอยู่ในที่นอนของตน ตาของท่านเริ่มมีตมัว มองอะไรไม่เห็น

3 ตะเกียงของพระเจ้ายังไม่ดับ ซามูเอลนอนอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ที่ที่หีบแห่งพระเจ้าอยู่ที่นั่น

4 พระเยโฮวาห์ทรงเรียกซามูเอล และซามูเอลทูลตอบว่า "ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่"

5 เขาจึงวิ่งไปหาเอลี และว่า "ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ด้วยท่านร้องเรียกข้าพเจ้า" แต่เอลีตอบว่า "เราไม่ได้เรียกเจ้า จงกลับไปนอนอีก" เขาก็ไปนอน

6 และพระเยโฮวาห์ทรงเรียกขึ้นอีกว่า "ซามูเอลเอ๋ย" และซามูเอลก็ลุกขึ้นไปหาเอลี กล่าวว่า "ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ด้วยท่านร้องเรียกข้าพเจ้า" แต่เอลีตอบว่า "ลูกเอ๋ย เรามีได้เรียกเจ้า จงนอนอีก"

7 ฝ่ายซามูเอลไม่เคยรู้จักพระเยโฮวาห์ และยังไม่เคยทรงสำแดงพระตำรัสของพระเยโฮวาห์

แก่เขา

8 และพระเยโฮวาห์ทรงเรียกซามูเอลอีกเป็นครั้งที่สาม ซามูเอลก็ลุกขึ้นไปหาเอลี กล่าวว่า "ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ด้วยท่านร้องเรียกข้าพเจ้า" แล้วเอลีจึงหยั่งรู้ว่าพระเยโฮวาห์ทรงเรียกเด็กนั้น

9 เพราะฉะนั้น เอลีจึงพูดกับซามูเอลว่า "จงไปนอนเสียเถิด ถ้าพระองค์ทรงเรียกเจ้า เจ้าจงทูลว่า 'พระเยโฮวาห์เจ้าข้า ขอพระองค์ตรัสเถิด เพราะผู้รับใช้ของพระองค์คอยฟังอยู่'" ซามูเอลจึงกลับไปนอนในที่ของตน

10 และพระเยโฮวาห์เสด็จมาประทับยืนอยู่ ทรงเรียกอย่างครั้งก่อนๆว่า "ซามูเอล ซามูเอลเอ๋ย" และซามูเอลทูลตอบว่า "ขอตรัสเถิด เพราะผู้รับใช้ของพระองค์คอยฟังอยู่"

11 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับซามูเอลว่า "ดูเถิด เราจะทำสิ่งหนึ่งในอิสราเอล หูของทุกคนผู้ที่ได้ยินจะซำทงสองข้าง

12 ในวันนั้นเราจะกระทำให้สิ่งสารพัดที่เรากล่าวไว้เกี่ยวด้วยเรื่องวงศ์วานของเอลีให้สำเร็จเสียต่อเอลี ตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด

13 ดังนั้นเราจึงบอกเขาว่า เราจะลงโทษวงศ์วานของเขาเป็นนิตย์ เพราะความชั่วช้าซึ่งเขาทำแล้ว เพราะบุตรชายทั้งสองของ

(1) 1 ซมอ 2:11, 18; สดต 74:9 (2) ปฐก 27:1; 48:10; 1 ซมอ 4:15 (3) อพย 27:20 (7) 1 ซมอ 2:12; กจ 19:2; 1 คร 13:11 (9) สดต 85:8 (11) 2 พกษ 21:12; ยรม 19:3 (12) 1 ซมอ 2:27-36 (13) พบทู 17:12; 21:18; 1 ซมอ 2:12, 17, 22-23, 25, 29

เขาประพุดติเลวร้าย และเขาก็มิได้ห้ามปราม

14 เพราะฉะนั้นเราจึงปฏิญาณต่อวงศัวานของเอลีว่า ความชั่วช้าของวงศัวานเอลีนั้นจะลบล้างเสียด้วยเครื่องสัตวบูชา และของถวายไม่ได้เป็นนิตย์”

15 ซามูเอลนอนอยู่จนรุ่งเช้า เขาเปิดประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และซามูเอลก็กลัวไม่กล้าบอกนิมิตนั้นแก่เอลี

16 เอลีก็เรียกซามูเอลมากล่าวว่า “ซามูเอล บุตรของข้าเอ๋ย” และซามูเอลตอบว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่”

17 และเอลีถามว่า “เรื่องอะไรนะที่พระเยโฮวาห์ทรงบอกเจ้า ขอย่ำปิดบังไว้จากเราเลย ถ้าเจ้าปิดบังสิ่งใดไว้จากเราในเรื่องทั้งสิ้นที่พระองค์ทรงบอกแก่เจ้า ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษเจ้าและให้หนักยิ่งกว่า”

18 ดังนั้นซามูเอลจึงบอกทุกอย่างแก่เอลี ไม่ได้ปิดบังอะไรไว้จากท่านเลย และเอลีว่า “คือพระเยโฮวาห์เอง ขอพระองค์ทรงกระทำตามสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด”

19 และซามูเอลก็เติบโตขึ้นและพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่าน มิให้วาจาท่านตกไปเปล่าแต่สักคำเดียว

20 และชนอิสราเอลทั้งปวง ตั้งแต่นานถึงเบเออร์เซบาก็ทราบ ว่า ซามูเอลได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์

21 และพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏอีกที่ซีโลห์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงพระองค์แก่ซามูเอลที่ซีโลห์ โดยพระดำรัสของพระเยโฮวาห์

คนฟีลิสเตียจับหีบพันธสัญญา

4 และถ้อยคำของซามูเอลมาถึงคนอิสราเอลทั้งปวง ฝ่ายคนอิสราเอลได้ยกกองทัพออกไปสู้รบกับคนฟีลิสเตีย ได้ตั้งค่ายอยู่ข้างเอเบนเอเซอร์ และคนฟีลิสเตียตั้งค่ายอยู่ในเอเฟก 2 คนฟีลิสเตียได้จัดพลเป็นแนวเข้าต่อสู้กับอิสราเอล และเมื่อสงครามได้ขยายวงออกไป อิสราเอลก็พ่ายแพ้ต่อหน้าคนฟีลิสเตียผู้ได้ฆ่าคนเสียประมาณสี่พันคนในสนามรบ

3 และเมื่อกองทัพกลับมาสู่ค่าย พวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลก็กล่าวว่า “ทำไมพระเยโฮวาห์จึงทรงให้เราพ่ายแพ้ต่อหน้าคนฟีลิสเตียในวันนี้ ขอเราไปนำหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์มาให้เราจากเมืองซีโลห์เถิด เพื่อว่าหีบนั้นจะมาท่ามกลางเราและจะช่วยเราให้พ้นจากมือศัตรูของ

(14) กตว 15:30-31; อสย 22:14 (17) นรธ 1:17 (18) ปฐก 24:50; อพย 34:5-7

(19) ปฐก 21:22; 28:15; 39:2, 21, 23; 1 ซมอ 2:21; 9:6 (20) วนฉ 20:1

(21) 1 ซมอ 3:1, 4 (1) 1 ซมอ 7:12 (2) 1 ซมอ 12:9 (3) กตว 10:35; ยชว 6:6-21

เรา”

4 เขาจึงใช้คนไปที่เมืองซีโลห์ เพื่อนำหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ประทับระหว่างพวกเครือบ มาจากซีโลห์ บุตรชายทั้งสองของเอลี คือโฮฟนีและฟีเนหัส ก็อยู่กับหีบพันธสัญญาแห่งพระเจ้าที่นั่น

5 เมื่อหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์เข้ามาในค่ายแล้ว คนอิสราเอลทั้งหลายก็โห่ร้องเสียงดังจนแผ่นดินก็สั่นไปด้วยเสียงนั้น

6 และเมื่อคนฟิลิเตียได้ยินเสียงโห่ร้องดังเช่นนั้น เขาก็กล่าวว่า “เสียงโห่ร้องอีกที่กครีกโครมในค่ายของคนฮีบรูนั้น หมายความว่าอะไรกัน” และเขาทราบว่ หีบแห่งพระเยโฮวาห์เข้ามาในค่ายแล้ว

7 คนฟิลิเตียก็กลัวเพราะเขากล่าวว่า “พระเจ้าได้เสด็จมาในค่ายแล้ว” และเขากล่าวว่า “วิบัติแก่เราทั้งหลาย เพราะแต่ก่อนไม่เคยเกิดเรื่องอย่างนี้เลย

8 วิบัติแก่เราทั้งหลาย ใครจะช่วยเราให้พ้นจากพระหัตถ์ของบรรดาพระอันทรนฤทธานภาพนี้ได้ พระเหล่านี้เป็นผู้ที่ฆ่าฟันชาวอียิปต์ด้วยภัยพิบัตินานาชนิดในถิ่นทุรกันดาร

9 โอ คนฟิลิเตียเอ๋ย จงกล้าหาญเถิด จงกระทำตัวเป็นลูกผู้

ชาย เพื่อว่าเจ้าจะไม่เป็นทาสของคนฮีบรู ดังที่เขาเคยเป็นทาสเจ้า จงกระทำตัวให้เป็นลูกผู้ชายและเข้ารบ”

10 เพราะฉะนั้นคนฟิลิเตียจึงสู้รบและอิสราเอลก็พ่ายแพ้ ต่างก็หนีไปยังถิ่นที่ของตน ครั้งนั้นมีการฆ่าฟันกันมาก เพราะทหารรบของอิสราเอลตายเสียสามหมื่นคน

11 และหีบแห่งพระเจ้าก็ถูกยึดไป และบุตรชายทั้งสองของเอลีคือโฮฟนีและฟีเนหัส ก็ถูกฆ่าตาย

12 ผู้ชายคนเบนยามินคนหนึ่งวิ่งไปจากแนวรบมาถึงซีโลห์ในวันเดียวกัน เสื้อผ้าขาดและดินก็อยู่บนศีรษะของเขา

13 เมื่อเขามาถึงนั้น ดุเถิด เอลีอยู่บนที่นั่งข้างถนนคอยเฝ้าอยู่ เพราะจิตใจของท่านหวั่นด้วยเรื่องหีบแห่งพระเจ้า และเมื่อชายคนนั้นเข้ามาในเมืองและบอกข่าว ชาวเมืองทั้งหลายก็ร้องขึ้น

14 เมื่อเอลีได้ยินเสียงร้องเช่นนั้นก็ถามว่า “นั่นเสียงอะไรกัน โกลาหล” แล้วชายคนนั้นก็รีบเข้ามาบอกเอลี

15 ฝ่ายเอลีมีอายุเก้าสิบแปดปีตาของท่านมีตมัว มองอะไรไม่เห็น

(4) อพย 25:18-21; กตว 7:89 (7) อพย 15:14 (9) วนฉ 13:1; 1 ซมอ 14:21

(10) ลนต 26:17; พบญ 28:15, 25; 1 ซมอ 4:2 (11) 1 ซมอ 2:32, 34; สดต 78:60

(12) ยชว 7:6; 2 ซมอ 1:2 (13) 1 ซมอ 1:9; 4:18 (15) 1 ซมอ 3:2; 1 พกษ 14:4

16 ชายคนนั้น นบอทเอลีว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนที่มาจากแนวรบ ข้าพเจ้าหนีมาจากแนวรบวันนี้" เอลีก็ถามว่า "ลูกเอ๋ย เป็นอย่างไรบ้าง"

17 ผู้ที่ส่งข่าวนี้ ก็ตอบว่า "อิสราเอลได้หนีไปต่อหน้าต่อตาคนฟีลิสเตียไปแล้ว มีการฆ่าฟันกันมากท่ามกลางประชาชน บุตรชายทั้งสองของท่าน คือ โยฟนี่และฟีเนหัสก็ตาย และหีบแห่งพระเจ้าถูกยึดไปเสีย"

18 ต่อมา เมื่อเขากล่าวถึงหีบแห่งพระเจ้า เอลีก็หงายหลังจากที่นั่งที่อยู่ข้างประตู คอของท่านก็หัก และท่านสิ้นชีวิตแล้ว เพราะท่านชรามากและตัวก็หนัก ท่านได้วินิจฉัยคนอิสราเอลอยู่เสมอสี่สิบปี

19 ฝ่ายบุตรสะโทของท่าน คือ ภรรยาของฟีเนหัสมีครรภ์กำลังจะคลอดบุตร และเมื่อนางได้ยินข่าวว่า เขายึดหีบแห่งพระเจ้าไป และพ่อสามีและสามีของนางก็สิ้นชีวิต นางก็โน้มตัวลงและคลอดบุตร เพราะความเจ็บปวดบังเกิดขึ้นแก่มาง

20 เมื่อนางกำลังจะตายนั้นพวกผู้หญิงที่เฝ้านางอยู่ได้บอกนางว่า "อย่ากลัวเลย เพราะเจ้าคลอดลูกผู้ชายคนหนึ่ง" แต่นางไม่ตอบไม่ฟัง

21 นางให้ชื่อเด็กนั้นว่า อีคาโบด กล่าวว่า "สง่าราศีพรากรไปจากอิสราเอลแล้ว" เพราะเขายึดหีบแห่งพระเจ้าไป และเพราะเรื่องพ่อสามีและสามีของนาง 22 และนางกล่าวว่า "สง่าราศีได้พรากรจากอิสราเอลแล้ว เพราะเขายึดหีบแห่งพระเจ้าไป"

คนฟีลิสเตียถูกสถาปนา

เนื่องด้วยหีบพันธสัญญา

5 คนฟีลิสเตียยึดหีบแห่งพระเจ้าและนำไปจากเอเบนเอเซอร์ถึงเมืองอชโดด

2 เมื่อคนฟีลิสเตียยึดหีบแห่งพระเจ้าไปนั้น เขานำเข้าไปไว้ในนิเวศของพระดาโกน และวางไว้ข้างพระดาโกน

3 และเมื่อประชาชนชาวอชโดดตื่นเช้าในวันรุ่งขึ้น ดูเถิด พระดาโกนได้ล้มหน้าคว่ำลงมายังพื้นดินตรงหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายจึงยกพระดาโกนขึ้นตั้งไว้ในที่เดิม

4 แต่เมื่อเขาทั้งหลายตื่นเช้าในวันรุ่งขึ้น ดูเถิด พระดาโกนก็ล้มหน้าคว่ำลงมายังพื้นดินตรงหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์ เคียงของพระดาโกนและฝ่ามือทั้งสองก็ถูกตัดออก อยู่ที่ธรณีประตู เหลืออยู่แต่ลำตัวพระดาโกน

5 เพราะเหตุนี้เองปุโรหิตของพระดาโกนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

(16) 2 ซมอ 1:4 (20) ปฐก 35:16-19 (21) 1 ซมอ 14:3; สดด 26:8; 87:61

(1) 1 ซมอ 4:1; 7:12 (2) วนล 16:23-30; 1 พศด 10:8-10

(3) อสย 19:1; 46:1-2, 7 (4) ยรม 50:2; อสค 6:4, 6; มคา 1:7 (5) ศพย 1:9

เขตของพระดาโกน จึงไม่เหยียบ
ธรณีประตูนี้ เขตพระดาโกนที่
เมืองอัสโดตจนถึงทุกวันนี้

6 พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์อยู่
เหนือประชาชนอัสโดตอย่าง
หนัก พระองค์ทรงทำลายเขา
และทรงเขียนเขาด้วยริดสีดวง
ทวารชั้นรุนแรง ทั้งชาวอัสโดต
และเขตแดนของชาวเมืองนั้น

7 และเมื่อชาวเมืองอัสโดตเห็น
อย่างนั้น เขาทั้งหลายกล่าวว่า
“อย่าให้หีบแห่งพระเจ้าของอิส-
ราเอลอยู่กับเราเลย เพราะว่า
พระหัตถ์ของพระองค์อยู่เหนือ
เรา และเหนือพระดาโกนพระ
ของเราอย่างหนัก”

8 เขาจึงใช้คนไปเรียกประชุม
เจ้านายทั้งสิ้นของฟีลิสเตีย และ
กล่าวว่า “เราจะกระทำอะไรกับ
หีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลดี”
เขาทั้งหลายตอบว่า “ให้เรานำ
หีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอล
อ้อมไปยังเมืองกัท” เพราะฉะนั้น
เขาจึงนำหีบแห่งพระเจ้าของ
อิสราเอลไปที่นั่น

9 แต่เมื่อเขาทั้งหลายนำหีบ
อ้อมไปเมืองนั้นแล้ว พระหัตถ์
ของพระเยโฮวาห์ก็ต่อสู้เมืองนั้น
กระทำให้เกิดการทำลายอย่าง
หนัก และทรงเขียนชาวเมืองนั้น
ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ คือให้เกิด
ริดสีดวงทวารชั้นรุนแรงขึ้นที่

ส่วนลับของเขาทั้งหลาย

10 เขาจึงส่งหีบแห่งพระเจ้าไป
ยังเมืองเอโครน และอยู่มาเมื่อ
หีบแห่งพระเจ้ามาถึงเมืองเอ-
โครน ชาวเมืองเอโครนร้องว่า
“เขาได้นำหีบแห่งพระเจ้าของ
อิสราเอลมาให้เรา เพื่อจะฆ่าเรา
และประชาชนของเราเสีย”

11 เพราะฉะนั้นเขาจึงส่งคนไป
ให้เรียกประชุมเจ้านายทั้งหมด
ของคนฟีลิสเตีย และกล่าวว่า
“จงส่งหีบแห่งพระเจ้าของอิส-
ราเอลไปเสียให้หีบนั้นกลับไป
ยังที่เดิม เพื่อหีบนั้นจะไม่ได้ฆ่า
เราหรือประชาชนของเราเสีย”
เพราะว่ามีการทำลายอย่างน่า
กลัวตายแพร่ไปทั่วเมืองนั้น
พระหัตถ์ของพระเจ้าก็อยู่ที่นั่น
อย่างหนัก

12 คนที่ไม่ตายก็เป็นริดสีดวง
ทวารชั้นรุนแรง และเสียงร้อง
ของชาวเมืองนั้นก็ขึ้นไปถึง
สวรรค์

คนฟีลิสเตียส่งหีบพันธสัญญา
ไปยังโยชวาชาวเบธเซเมช

6 หีบแห่งพระเยโฮวาห์อยู่ใน
ถิ่นคนฟีลิสเตียเจ็ดเดือน
2 คนฟีลิสเตียก็เชิญพวกปุโรหิต
และพวกโหรา กกล่าวว่า “เราจะ
กระทำอย่างไรกับหีบแห่งพระ
เยโฮวาห์ดี ขอบอกเราว่าจะส่ง
หีบไปยังที่เดิมด้วยอะไรดี”

(6) อพย 9:3; พบญ 2:15; 28:27; 1 ซมอ 5:7; 6:5; 7:13; 21:15; สดต 32:4; 78:66

(7) 1 ซมอ 6:5 (8) ยชว 11:22; 1 ซมอ 6:4 (9) พบญ 2:15; 1 ซมอ 5:11; 7:13; 12:15

(12) 1 ซมอ 9:16; ยรม 14:2 (2) ปฐก 14:8; อพย 7:11; อสย 2:6; 47:13; ดนล 2:2

3 เขาทั้งหลายตอบว่า "ถ้าท่านทั้งหลายจะส่งหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลไป ก็อย่าส่งไปเปล่า ถึงอย่างไรก็ขอส่งเครื่องบูชาไถ่การละเมิดไปด้วย แล้วท่านทั้งหลายจะหายโรค และท่านทั้งหลายจะทราบด้วยว่าเหตุใดพระหัตถ์นี้จึงไม่หันไปเสียจากท่าน"

4 และเขากล่าวว่า "จัดอะไรเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดเล่า ที่เราจะต้องถวายให้พระองค์" เขาทั้งหลายตอบว่า "ลูกริดสีดวงทวารชั้นรุนแรงทองคำทำลูกกับหนูทองคำห้าตัว ตามจำนวนเจ้านายแห่งคนฟีลิสเตีย เพราะว่าโรคอย่างเดียวกันนั้นติดต่อท่านทั้งหลายและเจ้านายด้วย"

5 เพราะฉะนั้น ท่านต้องทำรูปริดสีดวงทวารชั้นรุนแรงของท่าน และรูปหนูของท่านซึ่งทำลายแผ่นดิน และท่านทั้งหลายจงถวายส่งอาราตีแด่พระเจ้าของอิสราเอล ชะรอยพระองค์จะทรงเบาพระหัตถ์ของพระองค์จากท่านทั้งหลาย ทั้งจากพระของท่านและแผ่นดินของท่าน

6 ทำไมท่านจึงกระทำให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างที่ว่าอียิปต์และฟาโรห์ได้กระทำให้จิตใจของเขาให้แข็งกระด้างนั้นเมื่อพระองค์ทรงกระทำเหตุ-

การณ์สู้เขาทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายก็ต้องปล่อยให้ประชาชนไปมิใช่หรือ แล้วเขาทั้งหลายก็จากไป

7 ฉะนั้นบัดนี้ จงเตรียมเกวียนใหม่เล่มหนึ่งมาเทียมเข้ากับแม่วัวคู่หนึ่งซึ่งยังไม่เคยเข้าเทียมแอกเลย จงเอาแม่วัวมาเทียมเกวียนแล้วพรากรุก ๆ ของมันกลับไปบ้านเสียให้พ้นจากมัน

8 จงนำหีบแห่งพระเยโฮวาห์มาวางไว้บนเกวียน และวางเครื่องทองคำซึ่งท่านทั้งหลายถวายให้พระองค์เป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดไว้ในหีบข้างๆ แล้วก็ปล่อยให้มันไป

9 และคอยดู ถ้าไปตามทางถึงแผ่นดินของมันเอง คือทางไปเมืองเบธเซเมช พระองค์ก็เป็นผู้ทรงให้เกิดความชั่วร้ายอย่างใหญ่หลวงนี้แก่เรา แต่ถ้าไม่เช่นนั้น เราจะได้ทราบว่าไม่ใช่พระหัตถ์ของพระองค์ที่กระทำต่อเรา เป็นโอกาสที่บังเอิญเกิดขึ้นแก่เราเอง"

10 คนเหล่านั้น ก็กระทำตามนำเอาแม่วัวคู่หนึ่งเทียมเข้ากับเกวียน แล้วขังลูก ๆ ของมันไว้ที่บ้าน

11 และเขาก็วางหีบแห่งพระเยโฮวาห์ไว้บนเกวียนพร้อมกับหีบหนูทองคำและรูปริดสีดวง

(3) อพย 23:15; ลนต 5:15-16; พบญ 16:16 (4) 1 ซมอ 5:6, 9, 12; 6:17

(5) ยชว 7:19; 1 ซมอ 5:3-4, 6-7, 11; 1 พศด 16:28-29 (6) อพย 7:13; 8:15

(7) กตว 19:2; พบญ 21:3-4; 2 ซมอ 6:3 (8) 1 ซมอ 6:4-5 (9) ยชว 15:10; 21:16

ทวารชั้นรุนแรงของเขา
 12 แม่วัวก็เดินตรงไปตามทางที่
 ไปเมืองเบธเซเมช ไปตามทาง
 หลวง เดินพลางร้องพลางไม่
 เลี้ยวขวาหรือเลี้ยวซ้าย และ
 บรรดาเจ้านายแห่งคนฟีลิสเตีย
 ก็ตามมันไปจนถึงพรมแดน
 เมืองเบธเซเมช
 13 ฝ่ายชาวเมืองเบธเซเมชกำ-
 ลังเกี่ยวข้าวสาลีอยู่ที่หุบเขาและ
 เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นและเห็นหีบ
 เขาก็ชื่นชมยินดีที่ได้เห็น
 14 เกวียนนั้นได้เข้ามาในนา
 ของโยชูวาชาวเบธเซเมชและ
 หยุดอยู่ที่นั่น มีหินใหญ่
 ก้อนหนึ่งอยู่ที่นั่น เขาจึงผ่าไม้
 เกวียนเป็นฟืน และเอาแม่วัว
 เป็นเครื่องเผาบูชาถวายแด่พระ
 เยโฮวาห์
 15 และคนเลวีก็เชิญหีบแห่ง
 พระเยโฮวาห์ลง และหีบที่อยู่
 ข้างๆ ซึ่งมีเครื่องทองคำ วางไว้
 บนก้อนหินใหญ่นั้น และชาว
 เบธเซเมชก็ถวายเครื่องเผาบูชา
 และถวายเครื่องสัตวบูชาแด่พระ
 เยโฮวาห์ในวันนั้น
 16 และเมื่อเจ้านายทั้งห้าของ
 คนฟีลิสเตียได้เห็นแล้ว เขาก็
 กลับไปยังเมืองเอโครนในวันนั้น
 17 ต่อไปนี้ เป็นรูปปริศนาคึ่ง
 ทวารชั้นรุนแรงทองคำ ซึ่งคน
 ฟีลิสเตียถวายเป็นเครื่องบูชาได้

การละเมิดถวายแด่พระเยโฮ-
 วาห์ รูปหนึ่งสำหรับเมืองอัสโดด
 เมืองกาซารูปหนึ่ง เมืองอัสเค-
 โลนรูปหนึ่ง เมืองกัทรูปหนึ่ง
 เมืองเอโครนรูปหนึ่ง

18 รูปหนูทองคำก็เช่นเดียวกัน
 ตามจำนวนเมืองของฟีลิสเตียที่
 เป็นเมืองของเจ้านายทั้งห้า ทั้ง
 เมืองที่มีป้อมปราการและชนบท
 ที่ไม่มีกำแพงเมือง จนถึงหิน
 ก้อนใหญ่แห่งอาเบลซึ่งเขาวาง
 หีบแห่งพระเยโฮวาห์ลงไว้
 หินนั้นก็ยังอยู่จนทุกวันนี้ ที่ใน
 ทุ่งนาของโยชูวาชาวเบธเซเมช

19 พระองค์จึงทรงประหารชาว
 เบธเซเมช เพราะว่าเขาทั้งหลาย
 ได้มองข้างในหีบแห่งพระเยโฮ-
 วาห์ พระองค์ได้ทรงประหาร
 เสียห้าหมื่นเจ็ดสิบคน และ
 ประชาชนก็ไว้ทุกข์ เพราะว่าพระ
 เยโฮวาห์ทรงประหารประชาชน
 เสียเป็นอันมาก

20 แล้วชาวเบธเซเมชจึงกล่าวว่า
 “ผู้ใดสามารถยืนอยู่ ต่อพระ
 พกตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าบริ-
 สุทธิ์องค์นี้ได้ พระองค์จะเสด็จ
 ไปจากเราไปหาผู้ใดดี”

21 ดังนั้นเขาจึงส่งผู้สื่อสารไป
 ยังชาวเมืองศรียาทเยอาริมกล่าว
 ว่า “คนฟีลิสเตียได้คืนหีบแห่ง
 พระเยโฮวาห์มาแล้ว ขอลงมา
 เชิญหีบขึ้นไปอยู่กับท่านเถิด”

(12) กตว 20:19 (13) 1 ซมอ 12:17 (16) ยชว 13:3; วนฉ 3:3 (17) 1 ซมอ 5:8; 6:4
 (19) อพย 19:21; กตว 4:5, 15-16, 20 (20) ลนต 11:44-45; 2 ซมอ 6:9; สดต 24:3
 (21) ยชว 9:17; 15:9, 60; 18:14; วนฉ 18:12; 1 พศด 13:5-6

ได้นำหีบพันธสัญญา
ไปยังเรือน
ของอาบีนาตบ

7 ชาวคริยาทเยอาริมได้มา
เชิญหีบแห่งพระเยโฮวาห์
ขึ้นไปถึงเรือนของอาบีนาตบซึ่ง
อยู่บนเนินเขา และเขาทั้งหลาย
ก็ชำระเอเลอาซาร์บุตรชายของ
เขาให้บริสุทธิ์ เพื่อให้ดูแลหีบ
แห่งพระเยโฮวาห์
2 อยู่มานับแต่วันທີ່หีบนั้นอยู่ที่
คริยาทเยอาริมก็เป็นเวลาช้านาน
ตั้งยี่สิบปี และบรรดาวงศ์
วานอิสราเอลทั้งสิ้นก็คร่ำครวญ
ถึงพระเยโฮวาห์
3 แล้วซามูเอลพูดกับวงศ์
วานอิสราเอลทั้งสิ้นว่า “ถ้าท่าน
ทั้งหลายจะกลับมาหาพระเยโฮวาห์
ด้วยสิ้นสุดใจของท่าน จงทิ้ง
พระต่างดาวและพระอชฺทาโรท
เสียจากท่ามกลางท่านทั้งหลาย
และเตรียมใจของท่านให้ตรงต่อ
พระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติแต่
พระองค์เท่านั้น พระองค์จะทรง
ช่วยท่านให้พ้นจากมือของคน
ฟิลิสเตีย”
4 คนอิสราเอลจึงทิ้งพระบาอัล
และพระอชฺทาโรท และเขาทั้งหลาย
ปรนนิบัติแต่พระเยโฮวาห์
เท่านั้น

การฟื้นฟูที่เมืองมิสเปห์

5 แล้วซามูเอลกล่าวว่า “จงประ-

ชุมคนอิสราเอลทั้งสิ้นที่เมือง
มิสเปห์และข้าพเจ้าจะอธิษฐาน
ต่อพระเยโฮวาห์เพื่อท่าน”

6 เขาทั้งหลายจึงประชุมกันที่
มิสเปห์ และตักน้ำมาเทออก
ถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
และอดอาหารในวันนั้น และ
กล่าวที่นั่นว่า “เราทั้งหลายได้
กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์”
และซามูเอลก็วินิจฉัยคนอิสรา-
เอลที่เมืองมิสเปห์

7 เมื่อคนฟิลิสเตียได้ยินว่าคน
อิสราเอลได้ประชุมกันที่เมือง
มิสเปห์ เจ้านายแห่งฟิลิสเตียก็
ยกขึ้นไปต่อสู้กับอิสราเอล และ
เมื่อคนอิสราเอลได้ยินเช่นนั้น
เขาก็กลัวคนฟิลิสเตีย

8 และคนอิสราเอลร้องต่อซามู-
เอลว่า “อย่าหยุดร้องทูลพระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของเราเพื่อเราทั้ง
หลาย เพื่อขอพระองค์ทรงช่วย
เราให้พ้นจากมือของคนฟิลิส-
เตีย”

พระเจ้าทรง

ช่วยอิสราเอล

ชนะคนฟิลิสเตีย

9 ซามูเอลก็เอาลูกแกะอ่อนที่ยัง
กินนมอยู่ตัวหนึ่งมาถวายเป็น
เครื่องเผาบูชาทั้งตัวแต่พระเย-
โฮวาห์และซามูเอลร้องทูลต่อ
พระเยโฮวาห์เพื่อคนอิสราเอล
และพระเยโฮวาห์ทรงสดับท่าน

(1) ลนต 21:8; 1 ซมอ 6:21; 2 ซมอ 6:3-4 (3) ปฐก 35:2; พบญ 6:13; 10:20; 13:4
(4) วนฉ 2:11; 10:16 (5) วนฉ 10:17; 20:1 (6) ลนต 16:29; วนฉ 10:10; 20:26
(8) 1 ซมอ 12:19-24; อสย 37:4 (9) ลนต 22:27; 1 ซมอ 12:18

10 ขณะที่ซามูเอลถวายเครื่องเผาบูชาอยู่นั้น คนฟีลิสเตียก็เข้ามาใกล้จะสู้รบกับอิสราเอล แต่พระเยโฮวาห์ทรงให้ฟ้าร้องเสียงดังก้องนักในวันนั้นสู้กับคนฟีลิสเตีย กระทำให้คนฟีลิสเตียสับสนอลหม่าน จึงพ่ายแพ้แก่อิสราเอล

11 คนอิสราเอลก็ออกจากมิสเปห์ติดตามคนฟีลิสเตียและฆ่าฟันเขา จนไปถึงเมืองเบธเคอร์

12 แล้วซามูเอลก็เอาศิลาก้อนหนึ่งตั้งไว้ระหว่างมิสเปห์และเชน เรียกชื่อศิลานั้นว่า เอเบน-เอเซอร์ เพราะท่านกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงช่วยพวกเราจนบัดนี้"

13 ตั้งนั้นคนฟีลิสเตียจึงพ่ายแพ้ไม่เข้ามาในดินแดนอิสราเอลอีก และพระหัตถ์แห่งพระเยโฮวาห์ก็ต่อสู้คนฟีลิสเตียตลอดชีวิตของซามูเอล

14 หัวเมืองที่คนฟีลิสเตียได้ยึดไปจากอิสราเอลนั้น ก็ได้กลับคืนมายังอิสราเอล ตั้งแต่เมืองเอโครนถึงเมืองกัทและอิสราเอลก็ได้ตีดินแดนของหัวเมืองเหล่านั้นคืนมาจากมือของคนฟีลิสเตีย ครั้นนั้นมีสันติภาพระหว่างอิสราเอลและคนอาโมไรต์ด้วย

ซามูเอลเป็นผู้พยากรณ์ ปุโรหิตและผู้วินิจฉัย คนอิสราเอล

15 ซามูเอลได้วินิจฉัยคนอิสราเอลอยู่ตลอดชีวิตของท่าน

16 และท่านก็เที่ยวไปโดยรอบทุกปีเป็นประจำ ไปถึงเมืองเบธเอล กิลกาล และมิสเปห์ และท่านก็วินิจฉัยคนอิสราเอลในบรรดาเมืองเหล่านั้น

17 แล้วท่านจะกลับมายังเมืองรามาห์ เพราะว่าบ้านของท่านอยู่ที่นั่น ท่านก็วินิจฉัยคนอิสราเอลที่นั่นด้วย ท่านได้สร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ที่นั่น

คนอิสราเอลปรารถนา มีกษัตริย์เหมือนชนชาติอื่น ที่ไม่รู้จักพระเจ้า

8 อยู่มา เมื่อซามูเอลแก่แล้ว ท่านได้ตั้งพวกบุตรชายของท่านให้วินิจฉัยอิสราเอล

2 บุตรหัวปีของท่านชื่อโยเอล และคนที่สองชื่ออาบียาห์ ทั้งสองเป็นผู้วินิจฉัยในเมืองเบเออร์เซบา

3 แต่บุตรชายของท่านมิได้ดำเนินในทางของท่าน ได้เสียไปหากำไร เขารับสินบนและบิดเบือนความยุติธรรมเสีย

4 และบรรดาพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลก็พากันมาหาซามูเอล

(10) ยชว 10:10 (12) ปฐก 28:18; 35:14; ยชว 4:9 (13) วนฉ 13:1; 1 ซมอ 13:5

(15) 1 ซมอ 12:11 (17) วนฉ 21:4; 1 ซมอ 8:4

(1) พบญ 16:18-19; วนฉ 10:4; 1 ซมอ 12:2 (3) อพย 18:21; 23:6-8; พบญ 16:19

ที่เมืองรามาท

5 และเรียนท่านว่า “ดูเถิด ท่านชราแล้ว และบุตรชายของท่านมิได้ดำเนินในทางของท่าน บัดนี้ขอท่านได้กำหนดตั้งกษัตริย์ให้วินิจฉัยพวกเราอย่างประชาชาติทั้งหลายเถิด”

6 แต่เมื่อเขาพูดว่า “ขอตั้งกษัตริย์ให้วินิจฉัยเราทั้งหลาย” ก็กระทำให้ซามูเอลไม่พอใจและซามูเอลได้ทูลอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์

คำตักเตือนจากซามูเอล

7 และพระเยโฮวาห์ทรงตอบซามูเอลว่า “จงฟังเสียงประชาชนในเรื่องทั้งสิ้นที่เขาทั้งหลายขอต่อเจ้า เพราะว่าเขามีได้ละทิ้งเจ้า แต่เขาทั้งหลายได้ละทิ้งเรา ไม่ให้เราครอบครองเหนือเขา

8 ตามการกระทำทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำตั้งแต่วันที่เรานำเขาออกมาจากอียิปต์จนถึงวันนี้ คือเขาได้ละทิ้งเราและปรนนิบัติพระอื่น เขาจึงกระทำเช่นเดียวกันต่อเจ้าด้วย

9 เหตุฉะนั้น บัดนี้ จงฟังเสียงของเขา ขอแต่งตั้งคอยทักท้วงเขา และสำแดงให้ทราบถึงวิธีการของกษัตริย์ผู้ที่จะครอบครองเขาทั้งหลาย”

10 ซามูเอลจึงเอาพระด้ารัสทั้ง

สิ้นของพระเยโฮวาห์มาบอกกล่าวแก่ประชาชนผู้ร้องขอให้ท่านตั้งกษัตริย์

11 ท่านกล่าวว่า “นี่เป็นวิธีการของกษัตริย์ ผู้ที่จะครอบครองเหนือเจ้า กษัตริย์จะเกณฑ์บุตรชายทั้งหลายของเจ้าและกำหนดให้ประจํากรบ และให้เป็นพลม้า และให้วังหน้กรบของพระองค์

12 แล้วพระองค์จะตั้งเขาให้เป็นนายพัน นายห้าสิบของพระองค์ ให้บางคนไถที่ดินของพระองค์และเกี่ยวข้าว และทำศาสตราวุธ และเครื่องใช้ของรถรบ

13 พระองค์จะนำบุตรสาวของเจ้าไปเป็นผู้ปรุงเครื่องหอม ทำครัวและปิ้งขนม

14 พระองค์จะเอานา สวนองุ่น และสวนมะกอกเทศที่ดีที่สุดของเจ้าให้แก่ข้าราชการของพระองค์

15 พระองค์จะชักหนึ่งในสิบของพืชผลและผลองุ่นของท่านให้แก่มหาดเล็กและข้าราชการของพระองค์

16 พระองค์จะเอาคนใช้ผู้ชาย และคนใช้ผู้หญิง และคนหนุ่มๆ ที่ดีที่สุดของท่าน และลาของท่านให้ไปทำงานของพระองค์

17 พระองค์จะชักหนึ่งในสิบ

(5) พบญ 17:14-15; ฮชย 13:10-11; กจ 13:21 (6) 1 ซมอ 7:9; 12:17

(7) อพย 16:8; 1 ซมอ 10:19 (9) 1 ซมอ 8:11-18; 10:25

(11) พบญ 17:14; 1 ซมอ 10:25 (12) 1 ซมอ 22:7 (14) 1 พกษ 21:7; อสค 46:18

ของฝูงสัตว์ของท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นทาสของพระองค์

18 ในวันนั้นท่านจะร้องทุกข์ เพราะกษัตริย์ของท่าน ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้เลือกนั้น แต่พระเยโฮวาห์จะไม่สดับท่านในวันนั้น”

19 แต่ประชาชนปฏิเสธไม่เชื่อฟังเสียงของซามูเอล เขาทั้งหลายกล่าวว่า “เราไม่ยอม แต่เราจะต้องมีกษัตริย์ปกครองเรา

20 เพื่อเราจะเป็นเหมือนประชาชาติทั้งหลายด้วย และเพื่อ กษัตริย์ของเราจะวินิจฉัยเราและ นำหน้าเราไปและรบศึกให้เรา”

21 และเมื่อซามูเอลได้ยินถ้อยคำทั้งสิ้นของประชาชน ท่านก็นำไปทูลพระเยโฮวาห์ให้ทรงทราบ

22 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ

ซามูเอลว่า “จงฟังเสียงของเขา

ทั้งหลายเถิด และจงตั้งกษัตริย์องค์หนึ่งให้เขา” แล้วซามูเอลจึง

กล่าวแก่คนอิสราเอลว่า “ให้ทุกคนกลับไปยังเมืองของตน”

พระเจ้าทรงนำซามูเอล

ให้ตั้งซามูเอลเป็นกษัตริย์

9 มีชายคนหนึ่งคนเบนยามิน

ชื่อคิช บุตรชายของอาบีเอล

ผู้เป็นบุตรชายของเศโรร์ บุตร

ชายของเบโคร์ท บุตรชายของ

อาฟิยาห์ คนเบนยามิน เป็นคนร่ำรวย

2 ท่านมีบุตรชายคนหนึ่งชื่อ ซาอูล เป็นคนหนุ่มที่ดีที่สุดในหมู่คนอิสราเอลที่จะรวมกว่าเขา เขาสูงกว่าประชาชนทั้งหลายตั้งแต่บ่าขึ้นไป

3 ฝ่ายฝูงแม่ลาของคิชบิดาของซาอูลหายไป คิชจึงกล่าวแก่ซาอูลบุตรชายของตนว่า “ลุกขึ้นเอาคนใช้คนหนึ่งไปกับเจ้า เพื่อไปหาลา”

4 เขาทั้งสองก็ผ่านแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ผ่านเข้าแผ่นดินซาลิซา เขาหาลาไม่พบ เขาก็ผ่านข้ามแผ่นดินซาอาลิม แต่ลาก็ไม่อยู่ที่นั่น แล้วเขาผ่านเข้าแผ่นดินของคนเบนยามิน แต่ก็หาลาไม่พบ

5 เมื่อเขามาถึงแผ่นดินศุฟ ซาอูลจึงพูดกับคนใช้ผู้ซึ่งอยู่กับท่านว่า “มาเถิด ให้เรากลับไปเกรงว่าบิดาของข้าจะเลิกกังวลเรื่องลา และมาร้อนใจด้วยเรื่องของเรา”

6 แต่คนใช้ตอบท่านว่า “ดูเถิด มีคนของพระเจ้าคนหนึ่งในเมืองนี้ เป็นคนที่เขาจับถือกันมาก สิ่งที่ท่านกล่าวนั้นเป็นไปตามที่กล่าวนั้นทุกอย่าง ขอให้เราไปที่นั่น ชะรอยท่านจะบอก

(18) สภษ 1:25-28; อสย 1:15; มคา 3:4 (19) อสย 66:4; ยรม 44:16 (20) 1 ซมอ 8:5 (22) 1 ซมอ 8:7; สชย 13:11 (1) 1 ซมอ 14:51; 1 พศด 8:33; 9:36 (2) 1 ซมอ 10:23 (4) 2 พกษ 4:42 (5) 1 ซมอ 1:1; 10:2 (6) พบทญ 33:1; 1 ซมอ 3:19; 1 พกษ 13:1

เราถึงทางซึ่งเราควรดำเนิน”
7 แล้วซาอูลพูดกับคนใช้ของ
ท่านว่า “แต่ดูเถิด ถ้าเราไปเรา
จะเอาอะไรไปให้ชายผู้นั้นเพราะ
ขนมปังในยามของเราก็หมด
แล้ว เราไม่มีของขวัญที่จะนำไป
ให้แก่คนของพระเจ้า เรามีอะไร
บ้าง”

8 คนใช้ตอบซาอูลอีกว่า “ดูเถิด
ผมมีเงินอยู่หนึ่งเสี้ยวเซเชลและ
ผมจะให้แก่คนของพระเจ้าเพื่อ
จะบอกหนทางให้แก่เรา”

9 (ในอิสราเอลสมัยเดิม เมื่อ
คนใดจะไปทูลถามพระเจ้า เขาก
กล่าวว่า “มาเถิด ให้เราไปหาผู้
ทำนายกัน” เพราะผู้ที่ในสมัย
นี้เราเรียกว่าผู้พยากรณ์นั้น ใน
สมัยเดิมเขาเรียกว่าผู้ทำนาย)

10 และซาอูลจึงพูดกับคนใช้
ของท่านว่า “พูดดีนี่มาให้เราไป
กันเถิด” เขาทั้งสองขึ้นไปที
เมืองซึ่งคนของพระเจ้าอยู่

11 ขณะเมื่อเขาขึ้นภูเขาไปยัง
เมืองนั้น เขาพบพวกผู้หญิงสาว
ออกมาตักน้ำ จึงถามว่า “ผู้ทำ
นายอยู่ที่นี้หรือ”

12 เธอทั้งหลายตอบว่า “อยู่ที่นี่
ดูเถิด ท่านเพิ่งขึ้นหน้าท่านไป
จงรีบเข้าเถิด ท่านเพิ่งมาใน
เมืองเมื่อคืนนี้ เพราะว่าวันนี้
ประชาชนทำการถวายสัตวบูชา
ณ ปุชนีย์สถานสูง

13 พอท่านทั้งสองเข้าไปถึงใน
เมือง ท่านทั้งสองจะพบก่อนที่
ผู้ทำนายขึ้นไปรับประทานอา
หาร ณ ปุชนีย์สถานสูง เพราะว่า
ประชาชนจะไม่รับประทานจน
กว่าท่านจะมาถึง เพราะท่านจะ
ต้องมาถวายพรแก่เครื่องสัตว
บูชา ภายหลังผู้ที่ได้รับเชิญจึง
รับประทาน ฉะนั้นบัดนี้จึงขึ้น
ไปเถิด ท่านทั้งสองจะพบทันที”

14 เขาทั้งสองก็ขึ้นไปยังเมือง
นั้น ขณะเมื่อเขาเข้าไปในเมือง
ดูเถิด ซามูเอลกำลังเดินออกมา
ตรงหน้าเขาทั้งสอง จะขึ้นไปยัง
ปุชนีย์สถานสูงนั้น

15 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสในหู
ของซามูเอลแล้วในวันก่อนวัน
ที่ซาอูลมาถึงว่า

16 “พรุ่งนี้เวลาประมาณเท่านี้
เราจะส่งชายผู้หนึ่งซึ่งมาจาก
ดินแดนเบนยามิน เจ้าจงเจิมเขา
ให้เป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประ
ชาชนของเรา เขาจะช่วยประชา
ชนของเราให้พ้นจากมือคนฟี
ลิสเตีย เพราะเราได้มองดูประ
ชาชนของเราแล้ว ด้วยเสียงร้อง
ทุกข์ของเขามาถึงเรา”

17 เมื่อซามูเอลเห็นซาอูลเข้า
แล้ว พระเยโฮวาห์ทรงบอกท่าน
ว่า “ดูเถิด นี่เป็นชายคนที่เราได้
พูดกับเจ้าแล้วนั้น เขาเป็นผู้ที่
จะปกครองเหนือประชาชนของ

(7) วนฉ 6:18; 13:17; 1 พกษ 14:3 (9) ปฐก 25:22; 2 ซมอ 24:11; 2 พกษ 17:13

(11) ปฐก 24:11, 15; 29:8-9; อพย 2:16 (12) ปฐก 31:54; 1 ซมอ 7:17; 10:5

(15) 1 ซมอ 15:1; กจ 13:21 (16) อพย 2:23-25 (17) 1 ซมอ 16:12; สซย 13:11

เรา”

18 แล้วซาอูลก็เข้ามาใกล้ซามูเอลที่ประตูและกล่าวว่า “ขอบอกข้าพเจ้าหน่อยว่า บ้านของผู้ทำนายอยู่ที่ไหน”

19 ซามูเอลตอบซาอูลว่า “ฉันเป็นผู้ทำนาย จงเดินขึ้นหน้าฉันไปยังปูชนียสถานสูงนั้น เพราะในวันนี้ ท่านจะรับประทานอาหารกับฉัน และพรุ่งนี้เช้าฉันจึงจะ让您ไป และฉันจะบอกทุกอย่างที่ซ่อนอยู่ในใจของท่านแก่ท่าน

20 ส่วนเรื่องลาของท่านที่หายไปสามวันแล้วนั้น อย่าเอาใจใส่เลย เพราะเขาพบแล้ว ความปรารถนาของคนอิสราเอลนั้นมุ่งหมายเอาใครเล่า ไม่ใช่ตัวท่านและวงศ์วานทั้งสิ้นของบิดาท่านดอกหรือ”

21 ซาอูลตอบว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่คนเบนยามินดอกหรือ เป็นตระกูลเล็กน้อยที่สุดในอิสราเอล และครอบครัวของข้าพเจ้าไม่ใช่ครอบครัวที่ด้อยที่สุดในตระกูลเบนยามินดอกหรือ ทำไมท่านจึงพูดกับข้าพเจ้าอย่างนี้เล่า”

22 แล้วซามูเอลก็พาซาอูลกับคนใช้ของท่านเข้าไปในห้องโถงใหญ่ในตอนต้นที่หนึ่งสำหรับผู้ที่ได้รับเชิญ ซึ่งมีประมาณสามสิบคน

23 และซามูเอลพูดกับคนครัวว่า “จงนำส่วนที่ฉันได้มอบให้ ซึ่งฉันบอกว่า ‘เก็บไว้ต่างหาก’ นั้นมา”

24 คนครัวจึงนำเอาส่วนเขาและส่วนบนนั้นมาวางไว้ที่ข้างหน้าซาอูล และซามูเอลกล่าวว่า “ดูเถิด สิ่งที่ได้เก็บไว้ก็วางอยู่ต่อหน้าท่าน จงรับประทานเถิด เพราะว่าเก็บไว้ให้แก่ท่านจนถึงชั่วโมงที่กำหนดไว้ ตั้งแต่ฉันกล่าวว่า ‘ฉันได้เชิญประชาชนมาแล้ว’” ซาอูลจึงรับประทานกับซามูเอลในวันนั้น

25 และเมื่อเขาทั้งหลายลงมาจากปูชนียสถานสูงเข้ามาในเมือง ซามูเอลสนทนากับซาอูลบนดาดฟ้าหลังคาบ้าน

26 และเขาทั้งสองตั้งแต่เช้าตรู่และอยู่มาเมื่อสว่างแล้ว ซามูเอลก็เรียกซาอูลผู้อยู่บนดาดฟ้าว่า “จงลุกขึ้นเถิด เพื่อฉันจะส่งท่านไปตามทางของท่าน” ซาอูลก็ลุกขึ้น ท่านทั้งสองก็เดินออกไปที่ถนน ทั้งท่านและซามูเอล

27 เมื่อเขาทั้งหลายกำลังลงมาที่ซานเมือง ซามูเอลจึงพูดกับซาอูลว่า “จงบอกคนใช้ให้เดินล่วงหน้าเราไปก่อน (และเขาก็เดินพันไป) ท่านจงหยุดที่นี่ก่อน เพื่อฉันจะได้แจ้งพระดำริสของพระเจ้าให้ท่านทราบ”

(20) 1 ซมอ 8:5, 19; 9:3; 12:13 (21) วนฉ 6:15; 20:46-48; 1 ซมอ 15:17

(24) อพย 29:22, 27; ลนต 7:32-33; กตว 18:18; อสค 24:4

(25) พบญ 22:8; 2 ซมอ 11:2; ลก 5:19; กจ 10:9

การเจิมซาอูลด้วยน้ำมัน
ให้เป็นกษัตริย์

10 **10** แล้วซามูเอลก็หยิบขวดน้ำมัน เทลงบนศีรษะของซาอูล และจูบท่านแล้วกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงเจิมท่านไว้ให้เป็นเจ้านายเหนือมรดกของพระองค์แล้วมิใช่หรือ"
2 เมื่อท่านจากฉันไปในวันนี้ ท่านจะพบชายสองคน ริมที่ฝั่งศพของนางราเชล ในเขตแดนเบนยามินที่เศลซาห์ และเขาทั้งสองจะบอกท่านว่า "ลาซึ่งท่านไปหานั้นพบแล้ว ดูเถิด บัดนี้บิดาของท่านเล็กกังวลเรื่องลาแล้ว และร้อนใจเรื่องของท่านกล่าวว่า "เราจะทำอะไรเรื่องบุตรชายของเราดี"
3 และท่านจะเดินเลยที่นั่นไปถึงที่ราบตำบลทาโบร์ ที่นั่นชายสามคนซึ่งกำลังขึ้นไปเฝ้าพระเจ้าที่เบธเอลจะพบท่าน คนหนึ่งอุ้มลูกแพะสามตัว อีกคนหนึ่งถือขนมปังสามก้อน และอีกคนหนึ่งถือถั่วหนึ่งกำมือหนึ่ง
4 เขาทั้งหลายจะค้ำบท่านและมอบขนมปังให้ท่านสองก้อนซึ่งท่านจะรับจากมือของเขา
5 ต่อจากนั้นท่านจะมาถึงภูเขารักขาของพระเจ้า ที่นั่นมีกองทหารรักษาการของคนฟีลิสเตีย อยู่

มาเมื่อท่านมาถึงเมืองนั้น ท่านจะพบผู้พยากรณ์หมู่หนึ่งกำลังลงมาจากภูเขานีซันสูง ถือพิณใหญ่ รำมะนา ปี พิณเขาคู่ นำหน้ามา กำลังพยากรณ์เรื่อยมา 6 แล้วพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะมาสถิตกับท่าน และท่านจะพยากรณ์กับคนเหล่านั้น เปลี่ยนเป็นคนละคน
7 เมื่อหมายสำคัญเหล่านี้เกิดแก่ท่านแล้ว จงกระทำอะไรตามแต่มีโอกาสเกิด เพราะพระเจ้าทรงสถิตกับท่าน
8 และท่านจงลงไปทีลิลกาลก่อนฉัน และดูเถิด ฉันจะลงมาหาท่านเพื่อจะถวายเครื่องเผาบูชา และถวายสัตว์เป็นเครื่องสันติบูชา ท่านจงคอยอยู่ที่นั่น เจ็ดวันจนฉันมาหาท่าน และสั่งแแดงแก่ท่านว่าท่านควรจะทำอะไร"
9 เมื่อซาอูลหันหลังไปจะจากซามูเอล พระเจ้าทรงประทานจิตใจอีกอย่างหนึ่งแก่ท่าน และหมายสำคัญเหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นในวันนั้น
10 เมื่อเขาทั้งสองมาถึงภูเขานั้น ดูเถิด ผู้พยากรณ์หมู่หนึ่งพบกับท่าน และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตกับท่าน และท่านก็พยากรณ์อยู่ในหมู่พวกเขา

(1) อพย 30:23-33; พญ 32:9 (2) ปฐก 35:16-20; 48:7; ยชว 18:28; 1 ซมอ 9:3-5 (3) ปฐก 28:22; 35:1, 3, 7 (5) อพย 15:20-21; 1 ซมอ 13:2-3 (6) กตว 11:25, 29 (7) อพย 4:8; ยชว 1:5; วนฉ 6:12 (8) 1 ซมอ 11:14-15 (10) 1 ซมอ 10:5; 19:20

11 และต่อมาเมื่อคนทั้งหลายที่รู้จักท่านมาก่อนเห็นว่า คุณเกิดท่านพยากรณ์อยู่กับพวกผู้พยากรณ์ ประชาชนเหล่านั้นก็พูดกันและกันว่า "อะไรหนอเกิดขึ้นแก่บุตรชายของคิช ซาอูลอยู่ในจำพวกผู้พยากรณ์ด้วยหรือ"

12 ชายคนหนึ่งอยู่ที่นั่นตอบว่า "และบิดาของเขาทั้งหลายคือใคร" ดังนั้นจึงเป็นคำภีษิตว่า "ซาอูลอยู่ในจำพวกผู้พยากรณ์ด้วยหรือ"

13 เมื่อท่านพยากรณ์สิ้นสุดลงแล้ว ท่านก็มายังปูชนียสถานสูง

14 ฝ่ายลุงของซาอูลจึงถามซาอูลกับคนใช้ว่า "เจ้าไปไหนมา" และท่านตอบว่า "ไปหาลา และเมื่อเราเห็นว่าเราไม่พบลาแล้ว เราจึงไปหาซามูเอล"

15 ลุงของซาอูลกล่าวว่า "ซามูเอลบอกอะไรแก่เจ้าบ้าง ขอเล่าให้ฟัง"

16 และซาอูลตอบลุงของท่านว่า "เขาบอกเราแจ่มแจ้งว่า พบลาแล้ว" แต่เรื่องราวที่เกี่ยวกับราชอาณาจักรซึ่งซามูเอลกล่าวถึงนั้น ท่านไม่ได้บอกสิ่งใดเลย

17 ฝ่ายซามูเอลจึงเรียกประชาชนมาประชุมต่อพระเยโฮวาห์ที่มิสเปห์

18 และท่านกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้า

แห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า `เราได้นำอิสราเอลออกจากอียิปต์ และเราได้ช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากมือของชาวอียิปต์ และจากมือของราชอาณาจักรทั้งหลาย และของคนเหล่านั้นที่บีบบังคับเจ้า'

19 แต่วันนี้ ท่านละทิ้งพระเจ้าของท่านผู้ซึ่งช่วยท่านให้พ้นจากบรรดาความยากลำบากและความทุกข์ร้อน และท่านทั้งหลายกล่าวว่า `เราไม่ยอมแต่ขอตั้งกษัตริย์ไว้เหนือเรา' เพราะฉะนั้นบัดนี้ท่านทั้งหลายจงเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ตามตระกูลของท่าน และตามคนที่นับเป็นพื้น ๆ ของท่าน"

20 แล้วซามูเอลก็นำตระกูลอิสราเอลทุกตระกูลเข้ามาใกล้ และจับสลากได้ตระกูลเบนยามิน

21 ท่านก็นำตระกูลเบนยามินเข้ามาใกล้ตามครอบครัว จับสลากได้ครอบครัวมัตรี และจับสลากได้ซาอูลบุตรชายคิช แต่เมื่อเขาหาซาอูลก็ไม่พบ

22 เขาจึงทูลถามพระเยโฮวาห์ต่อไปว่า "ชายคนนั้นมาที่นี่หรือยัง" และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ดูเถิด เขาซ่อนตัวอยู่ที่กองสัมภาระ"

23 เขาทั้งหลายจึงวิ่งไปพาท่าน

(11) 1 ซมอ 19:24; อมส 7:14-15 (12) อสย 54:13; ยน 6:45 (14) 1 ซมอ 14:50

(16) 1 ซมอ 9:20 (17) วนฉ 11:11; 20:1 (18) วนฉ 6:8-9; 1 ซมอ 8:8; 12:6, 8

(19) 1 ซมอ 8:7, 19 (20) กจ 1:24, 26 (22) 1 ซมอ 23:2, 4, 10-11 (23) 1 ซมอ 9:2

มาจากที่นั่น และเมื่อท่านยืนอยู่ท่ามกลางประชาชน ท่านก็สูงกว่าประชาชนทุกคนจากบ่าขึ้นไป

24 ซามูเอลจึงกล่าวแก่ประชาชนทั้งปวงว่า "ท่านเห็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกไว้แล้วหรือ ในท่ามกลางประชาชนไม่มีใครเหมือนท่าน" และประชาชนจึงร้องเสียงดังว่า "ขอชัษตรีย์ทรงพระเจริญ"

25 แล้วซามูเอลจึงบอกกับประชาชนให้ทราบถึงสิทธิและหน้าที่ของตำแหน่งชัษตรีย์ และท่านบันทึกไว้ในหนังสือ และวางถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วซามูเอลก็ให้ประชาชนกลับไปยังบ้านของตนทุกคน

26 ซาอูลก็กลับไปยังบ้านของท่านที่กิเบอาห์ด้วย และมีพวกนักรบซึ่งพระเจ้าทรงดลจิตใจไปกับท่านด้วย

27 แต่มีคนอันธพาลบางคนกล่าวว่า "ชายคนนี้จะช่วยให้พ้นได้อย่างไร" และเขาทั้งหลายก็ดูหมิ่นท่าน ไม่นำเครื่องบรรณาการมาถวาย แต่ท่านก็นิ่งเสีย

ซาอูลชนะคนอัมโมน

1 ฝ่ายนาหาคคนอัมโมนได้ยกขึ้นไป ตั้งค่ายล้อมเมืองยาเบชกิเลอาด บรรดาชาวเมืองยาเบชจึงพูดกับนาหาคว่า

"ขอทำพันธสัญญากับพวกข้าพเจ้าทั้งหลาย และข้าพเจ้าทั้งหลายจะยอมปรนนิบัติท่าน"

2 แต่นาหาคคนอัมโมนกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "เราจะกระทำพันธสัญญากับเจ้าทั้งหลายตามเงื่อนไขต่อไปนี้ คือเราจะทะเลงดาชาวของเจ้าเสียทุกคนให้เป็นที่อภัยแก่คนอิสราเอลทั้งปวง"

3 ฝ่ายพวกผู้ใหญ่แห่งเมืองยาเบชกล่าวแก่ท่านว่า "ขอผ่อนผันให้ข้าพเจ้าสักเจ็ดวัน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ส่งผู้สื่อสารไปให้ทั่วขอบเขตอิสราเอล แล้วถ้าไม่มีคนใดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นได้ ข้าพเจ้าทั้งหลายจะยอมมอบตัวไว้ให้แก่ท่าน"

4 เมื่อผู้สื่อสารมาถึงกิเบอาห์เมืองของซาอูล เขาทั้งหลายก็รายงานเรื่องราวให้เข้าหูของประชาชน และประชาชนทั้งปวงก็ร้องให้เสียงดัง

5 ดุเถิด ซาอูลตอนฝูงวัวกลับมาจากทุ่ง และซาอูลถามว่า "ประชาชนเป็นอะไรไปเขาจึงร้องให้" ดังนั้นเขาจึงเรียนท่านให้ทราบถึงข่าวของพวกยาเบช

6 เมื่อท่านได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ พระวิญญาณของพระเจ้าก็สถิตกับซาอูล และความโกรธของท่านเกิดขึ้นอย่างรุนแรง

7 ท่านจึงเอาขวานมาคู้หนึ่งฟัน

(24) พบญ 17:15; 1 ซมอ 9:16 (25) พบญ 17:14-20; 1 ซมอ 8:11 (26) วนล 20:14

(27) พบญ 13:13; 1 ซมอ 11:12 (1) ปฐก 26:28; วนล 21:8 (2) ปฐก 34:14

(4) ปฐก 27:38; วนล 2:4 (6) วนล 3:10; 6:34; 11:29 (7) วนล 19:29; 21:5, 8, 10

ออกเป็นท่อนๆ ส่งไปทั่วเขตแดนทั้งสี่ของอิสราเอลโดยมือของผู้สื่อสาร กล่าวว่า "ผู้หนึ่งผู้ใดที่ไม่ออกมาตามซาอูลและซามูเอล จะกระทำอย่างนี้แก่วิวของเขา" และความเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ก็มาเหนือประชาชน เขาทั้งหลายพากันออกมาเป็นใจเดียวกัน

8 เมื่อซาอูลตรวจพลอยู่ที่เบเชกนั้นคนอิสราเอลได้สามแสนคน และชายคนยูดาห์ได้สามหมื่นคน

9 เขาจึงบอกแก่ผู้สื่อสารที่มานั้นว่า "ท่านทั้งหลายจงบอกแก่ชวยาเบชกิเลอาดว่า 'พรุ่งนี้เวลาแต่ดริ้นท่านทั้งหลายจะได้รับการช่วยให้พ้น'" เมื่อผู้สื่อสารกลับมาบอกพวกชวยาเบชเขาทั้งหลายก็มีความยินดี

10 ดังนั้นชวยาเบชจึงว่า "พรุ่งนี้เราจะมอบตัวของเราไว้ให้แก่ท่าน ท่านจงกระทำแก่เราตามที่ท่านเห็นควรทุกอย่าง"

11 พอวันรุ่งขึ้น ซาอูลก็จัดพลออกเป็นสามกองทัพ ยกเข้ามากลางค่ายในยามสาม และฆ่าฟันคนอัมโมนเสียจนเวลาแต่ดริ้นต่อมา ผู้ที่เหลืออยู่ก็กระจัดกระจายไป รวมกันไม่ได้สักคู่เดียวเลย

12 แล้วประชาชนจึงเรียนซามู-

เอลว่า "คนที่พูดว่า 'ซาอูลจะปกครองเหนือพวกเราหรือ' นั้นมีใครบ้าง จงนำคนเหล่านั้นออกมา เราจะได้ฆ่าเขาเสีย"

13 แต่ซาอูลกล่าวว่า "ในวันนี้อย่าให้ผู้ใดถูกประหารชีวิตเลย เพราะว่าวันนี้เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ทรงช่วยคนอิสราเอลให้พ้น"

14 แล้วซามูเอลจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า "มาเถิด ให้เราพากันไปยังกิลังกาล และรื้อฟื้นเรื่องราวอาณาจักรที่นั่นอีก"

ประชาชนทั้งปวง

ตั้งซาอูล

ให้เป็นกษัตริย์

15 ประชาชนทั้งปวงจึงขึ้นไปยังกิลังกาล และที่นั่นเขาทั้งหลายก็ตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่กิลังกาลแล้วที่นั่นเขาทั้งหลายถวายสัตว์เป็นเครื่องสันติบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ซาอูลกับประชาชนอิสราเอลทั้งปวงก็ชื่นชมยินดีอย่างยิ่งที่นั่น

ซามูเอลประกาศ

เรื่องอาณาจักร

อิสราเอล

12 ซามูเอลจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลทั้งปวงว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้าได้ฟังเสียงของท่านทุกเรื่องซึ่งท่านได้บอกข้าพเจ้า

(8) วนฉ 1:5; 2 ซมอ 24:9 (11) วนฉ 7:16, 20; 1 ซมอ 31:11 (12) 1 ซมอ 10:27

(13) อพย 14:13, 30; 1 ซมอ 10:27; 19:5; 2 ซมอ 19:22 (14) 1 ซมอ 7:16; 10:8

(15) ยชว 8:31; 1 ซมอ 10:8, 17 (1) 1 ซมอ 8:5, 7, 9, 20, 22; 10:24; 11:14-15

และได้แต่งตั้งกษัตริย์เหนือท่านทั้งหลายแล้ว

2 และบัดนี้ ดูเถิด กษัตริย์ก็ดำเนินอยู่ต่อหน้าท่าน ส่วนข้าพเจ้านี้ก็ชราผมหงอกแล้ว และดูเถิด บุตรชายของข้าพเจ้าก็อยู่กับท่านทั้งหลาย และข้าพเจ้าดำเนินอยู่ต่อหน้าท่านตั้งแต่นานมาแล้วทุกวันนี้

3 ดูเถิด ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ ขอท่านเป็นพยานปรักปรำข้าพเจ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และต่อหน้าท่านที่ พระองค์ทรงเจิมไว้ ข้าพเจ้าได้รับไว้ของผู้ใดบ้าง หรือ ข้าพเจ้าเอาลาของผู้ใดไปบ้าง หรือ ข้าพเจ้าได้อ้อผู้ใด ข้าพเจ้าได้บีบบังคับใครบ้าง ข้าพเจ้าได้รับสินบนจากมือของผู้ใดซึ่งจะกระทำให้ตาของข้าพเจ้าบอดไป ขอกล่าวมาและข้าพเจ้าจะคืนให้แก่ท่าน”

4 เขาทั้งหลายกล่าวว่า “ท่านมิได้อ้อเรา หรือบีบบังคับเรา หรือรับสิ่งใดไปจากมือของผู้ใด”

5 ท่านก็กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานต่อท่าน และท่านที่พระองค์ทรงเจิมไว้ก็เป็นพยานในวันนี้ว่า ท่านไม่พบสิ่งใดในมือของข้าพเจ้า” และเขาทั้งหลายกล่าวว่า “พระองค์ทรงเป็นพยานแล้ว”

ซามูเอลบอกประชาชนเรื่องเวลาต่างๆที่พระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลให้รอด

6 และซามูเอลก็กล่าวแก่ประชาชนว่า “พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งโมเสสกับอาโรน และทรงนำบรรพบุรุษของท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์

7 ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านทั้งหลายจงยืนนิ่งอยู่ ข้าพเจ้าจะขอเสนอคดีของท่านต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เกี่ยวกับบรรดาพระราชกิจอันชอบธรรมของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำแก่ท่านทั้งหลายและแก่บรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย

8 เมื่อยาโคบเข้าไปในอียิปต์และบรรพบุรุษของท่านร้องต่อพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ก็ทรงใช้โมเสสกับอาโรน ผู้นำบรรพบุรุษของท่านออกจากอียิปต์ และทำให้เขามาอาศัยอยู่ในที่นี้

9 แต่เขาทั้งหลายลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาเสีย พระองค์จึงทรงขายเขาไว้ในมือของลิเสรา แม่ทัพแห่งเมืองฮาไซร์ และมอบไว้ในมือของคนฟีลิสเตีย และไว้ในมือของกษัตริย์แห่งเมืองโมอับ และเขาเหล่านั้นก็ต่อสู้บรรพบุรุษของท่าน

10 และเขาทั้งหลายร้องทูลต่อ

(2) กตว 27:17; 1 ซมอ 8:1 (3) อพย 23:8; กตว 16:15; พบญ 16:19 (4) สนต 19:13

(5) อพย 22:4; ยน 18:38 (6) อพย 6:26; มคา 6:4 (7) วนฉ 5:11; 1 ซมอ 11:15

(8) ปฐก 46:5-6; อพย 2:23-25 (9) วนฉ 3:7, 12-31 (10) วนฉ 2:13; 3:7; 10:10

พระเยโฮวาห์ว่า ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปแล้ว เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์ ไปปรนนิบัติพระบาอัลและพระอัสทาโรท แต่บัดนี้ ขอพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นมือศัตรูของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์

11 และพระเยโฮวาห์ทรงใช้เยรูบอาล และเบดาน และเยฟธ้าห์ และซามูเอล และช่วยท่านทั้งหลายให้พ้นจากมือศัตรูทุกด้าน และท่านทั้งหลายอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย

12 และเมื่อท่านทั้งหลายเห็นนาหาคษัตริย์คนอัมโมนมาต่อสู้อันทั้งหลาย ท่านทั้งหลายกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า 'ไม่ได้ แต่ต้องมีกษัตริย์ปกครองเหนือเรา' ถึงแม้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นพระมหากษัตริย์ของท่าน

13 ฉะนั้นบัดนี้ จงดูกษัตริย์ที่ท่านทั้งหลายได้เลือก ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้ร้องขอ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงตั้งกษัตริย์ไว้เหนือท่านแล้ว

14 ถ้าท่านทั้งหลายจะยำเกรงพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติพระองค์ และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และไม่กบฏต่อ

พระบัญชาของพระเยโฮวาห์ ท่านทั้งหลายและกษัตริย์ผู้ปกครองเหนือท่านจึงจะเป็นผู้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายต่อไป

15 แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ แต่กบฏต่อพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ แล้วพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์จะต่อสู้อันทั้งหลายเหมือนเคยต่อสู้อับราฮัม บรูซของท่าน

ฟ้าร้องและฝนในฤดูเกี่ยว

ข้าวสาลีพิสูจน์ว่า

พระเจ้ายังทรงรับคนอิสราเอล 16 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ท่านทั้งหลายจงยืนนิ่งอยู่ คอยดูเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ต่อไปนี้ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำต่อหน้าต่อตาของท่านทั้งหลาย

17 วันนี้เป็นฤดูเกี่ยวข้าวสาลีไม่ใช้หรือ ข้าพเจ้าจะร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์จะทรงส่งฟ้าร้องและฝน เพื่อท่านทั้งหลายจะรับรู้และเห็นเองว่า ความชั่วของท่านนั้นใหญ่โตเพียงใด ซึ่งท่านได้กระทำในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ในการที่ได้ขอให้มีกษัตริย์สำหรับท่าน"

18 ซามูเอลจึงร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรง

(11) วนฉ 4:6; 6:31-32; 11:1; 1 ซมอ 7:13 (12) วนฉ 8:23; 1 ซมอ 8:5; 11:1-2

(13) 1 ซมอ 8:5; 10:24; 12:17, 19 (14) ยชว 24:14 (15) พพย 28:15; อสย 1:20

(16) อพย 14:13 (17) 1 ซมอ 8:7; สภษ 26:1; อสร 10:9; ยก 5:16 (18) อพย 14:31

ส่งฟาร้องและฝนมาในวันนั้น ประชาชนทั้งหลายก็เกรงกลัว พระเยโฮวาห์และซามูเอลยิ่งนัก 19 และประชาชนทั้งหลายเรียน ซามูเอลว่า "ขอท่านอธิษฐานต่อ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพื่อผู้รับใช้ทั้งหลายของท่าน เพื่อเราทั้งหลายจะไม่ถึงตาย เพราะเราได้เพิ่มความชั่วนี้เข้ากับบาปทั้งสิ้นของเรา คือขอให้ มีกษัตริย์สำหรับเราทั้งหลาย"

20 และซามูเอลกล่าวแก่ประชาชนว่า "อย่ากลัวเลย ท่านทั้งหลายได้กระทำความชั่วนี้ทั้งสิ้นจริงๆแล้ว แต่ท่านทั้งหลายอย่าหันไปเสียจากการติดตามพระเยโฮวาห์ แต่จงปรนินิบัติพระเยโฮวาห์ด้วยสิ้นสุดใจของท่าน 21 และอย่าหันเหไปติดตามสิ่งไม่มีสาระ ซึ่งไม่เป็นประโยชน์ หรือไม่ช่วยให้พ้น เพราะเป็นสิ่งไม่มีสาระ

22 เพราะพระเยโฮวาห์จะไม่ละทิ้งประชาชนของพระองค์ ด้วยเห็นแก่พระนามใหญ่ยิ่งของพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยแล้วที่จะกระทำให้ท่านเป็นประชาชนของพระองค์

23 ยิ่งกว่านั้น ส่วนข้าพเจ้าขอพระเจ้าอย่ายอมให้ข้าพเจ้ากระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์เลย ด้วยการหยุดอธิษฐานเพื่อท่าน

ทั้งหลาย แต่ข้าพเจ้าจะสอนทางที่ดีและที่ถูกให้ท่าน

24 จงยำเกรงพระเยโฮวาห์เท่านั้น ปรนินิบัติพระองค์ด้วยความจริงด้วยสิ้นสุดใจของท่าน จงพิเคราะห์ถึงมทิกิจซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำแก่ท่านแล้วนั้น

25 แต่ถ้าท่านทั้งหลายขึ้นกระทำความชั่วอยู่ ท่านจะต้องพินาศ ทั้งตัวท่านทั้งหลายเอง และกษัตริย์ของท่านด้วย"

ซาอูลทรงคัดเลือกกองทหาร ไปตีคนฟีลิสเตีย

13 ซาอูลขึ้นครองราชสมบัติแล้วหนึ่งปี และเมื่อพระองค์ทรงปกครองอิสราเอลเป็นเวลาสองปี

2 ซาอูลจึงทรงคัดเลือกชายอิสราเอลสามพันคน สองพันคนอยู่กับซาอูลที่มี คมาซและที่แดนเทือกเขาเบธเอล อีกหนึ่งพันคนนั้นอยู่กับโยนาธานที่เมืองกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน ประชาชนนอกนั้นพระองค์ก็ปล่อยให้กลับเต็นท์ของตนทุกคน

3 โยนาธานได้ตีกองทหารรักษาการของคนฟีลิสเตียซึ่งอยู่ที่เกบาพ่ายแพ้ไป คนฟีลิสเตียได้ยินถึงเรื่องนั้น และซาอูลก็เป่าแตรทั่วแผ่นดินนั้นว่า "ขอให้คนสู้รบทั้งหลายได้ยิน"

(19) อพย 9:28 (20) พบญ 11:16 (21) พบญ 11:16; อสย 41:29; ยรม 16:19

(22) พบญ 7:6-11 (23) 1 พกษ 8:36; สดต 34:11 (24) พบญ 10:21; ปญจ 12:13

(25) พบญ 28:36; ยชว 24:20 (2) 1 ซมอ 10:26; 14:1 (3) 1 ซมอ 10:5; 13:16; 14:5

4 และคนอิสราเอลทั้งปวงได้ยิน เขากล่าวว่า ซาอูลได้รบชนะกองทหารรักษาการของคนฟีลิสเตีย และคนอิสราเอลก็เป็นที่เกลียดชังของคนฟีลิสเตียเป็นอย่างยิ่ง ประชาชนได้ถูกเรียกออกมาให้พบกับซาอูลที่กิกลาก

5 และคนฟีลิสเตียชุมนุมกัน เพื่อจะต่อสู้คนอิสราเอล มีรถรบสามหมื่น และพลม้าหกพัน และกองทหารนั้นก็มากมาย เหมือนเม็ดยาที่ฝังทะเล เขาก็ยกขึ้นมาตั้งค่ายอยู่ที่มิคมาซ ทางตะวันออกของเบธาเวน

6 เมื่อคนอิสราเอลเห็นว่าตกอยู่ในที่คับแคบ (เพราะประชาชนถูกบีบคั้นอย่างหนัก) แล้วประชาชนก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ และในพุ่มไม้หนาทึบ ในซอกหิน ในอุโมงค์และในบ่อ

7 พวกฮีบรูบางคนได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยังดินแดนกาดและกิเลอาด แต่ฝ่ายซาอูลพระองค์ยังประทับอยู่ที่กิกลาก และประชาชนทั้งหมดติดตามพระองค์ไปด้วยตัวสั้น

ซาอูลทรงอดทนไม่ไหว

จึงถวายเครื่องบูชา

8 พระองค์ทรงคอยอยู่เจ็ดวันตามเวลาที่ซามูเอลกำหนดไว้ แต่ซามูเอลมิได้มาที่กิกลาก ประชาชนก็แตกกระจายไปจาก

พระองค์

9 ดังนั้นซาอูลจึงตรัสว่า "จงนำเครื่องเผาบูชามาให้เราที่นี่ และเครื่องสันติบูชาด้วย" และพระองค์ก็ได้ถวายเครื่องเผาบูชา

10 ต่อมา พอพระองค์ถวายเครื่องเผาบูชาเสร็จ ดาวิด ซามูเอลก็มาถึง ซาอูลก็เสด็จออกไปต้อนรับและทรงคำนับท่าน

พระเจ้าทรงปฏิเสธ

กษัตริย์ซาอูล

11 ซามูเอลถามว่า "ท่านได้ทำอะไรไปแล้วนี้" และซาอูลตรัสตอบว่า "เมื่อข้าพเจ้าเห็นประชาชนแตกกระจายไปจากข้าพเจ้า และท่านก็มีได้มาภายในวันที่กำหนดไว้ และคนฟีลิสเตียก็ได้ชุมนุมกันที่มิคมาซ

12 ข้าพเจ้าจึงว่า 'บัดนี้ คนฟีลิสเตียจะยกมารบกับข้าพเจ้าที่กิกลาก และข้าพเจ้ายังมีได้ทูลขอพระกรุณาแห่งพระเยโฮวาห์' ข้าพเจ้าจึงซึมตัวเอง และได้ถวายเครื่องเผาบูชา"

13 และซามูเอลกล่าวแก่ซาอูลว่า "ท่านได้กระทำการที่โง่เขลาเสียแล้ว ท่านมิได้รักษาพระบัญชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้ เพราะพระเยโฮวาห์จะได้ทรงสถาปนาราชอาณาจักรของท่านเหนืออิสราเอลเป็น

(5) ยชว 7:2; วนฉ 7:12 (6) วนฉ 6:2; 1 ซมอ 14:11

(7) กตว 32:1-42 (8) 1 ซมอ 10:8

(13) 1 ซมอ 5:11; 22:28; 2 พศด 16:9

นิตยแล้ว

14 แต่บัดนี้ ราชอาณาจักรของท่านจะไม่ยั่งยืน พระเยโฮวาห์ทรงหาชายอีกคนหนึ่งตามชอบพระทัยพระองค์แล้ว และพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาชายผู้นั้นให้เป็นเจ้านายเหนือชนชาติของพระองค์ เพราะท่านมิได้รักษาสິงซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่านไว้”

15 และซามูเอลก็ลุกขึ้นไปจากกิลกาลถึงกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน และซาอูลทรงนับพลซึ่งอยู่กับพระองค์ได้ประมาณหกร้อยคน

16 ซาอูลกับโยนาธานราชโอรสของพระองค์ และพลที่อยู่กับพระองค์ก็อยู่ในกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน แต่คนฟีลิสเตียตั้งค่ายอยู่ที่มิคมาซ

17 มีกองพลออกมาจากค่ายคนฟีลิสเตียสามกอง กองหนึ่งหันตรงไปยังโอฟราห์ยังแผ่นดินชูอัล

18 อีกกองหนึ่งหันตรงไปยังเบธโฮโรน และอีกกองหนึ่งหันตรงไปยังพรมแดนซึ่งอยู่เหนือหุบเขาเศโบอิมตรงถิ่นทุรกันดาร

19 คราวนั้นจะหาช่างเหล็กทั่วแผ่นดินอิสราเอลก็ไม่มี เพราะคนฟีลิสเตียกล่าวว่า “เกรงว่า

พวกฮีบรูจะทำดาบหรือหอกใช้เอง”

20 แต่คนอิสราเอลทุกคนลงไปยังฟีลิสเตียเพื่อลับเหล็กไถ ฆวานและจอบของเขา

21 แต่พวกเขาคิดค่าลับสำหรับลับจอบ ฆวาน สามง่าม ฆวานและติดประทัก

22 เพราะฉะนั้นเมื่อถึงวันทำศึกจะหาดาบหรือหอกในมือของพลที่อยู่กับซาอูลและโยนาธานก็ไม่ได้ แต่ซาอูลกับโยนาธานราชโอรสของพระองค์มี

23 และกองทัพรักษาการของคนฟีลิสเตียยกไปถึงทางที่ข้ามไปเมืองมิคมาซ

การชนะอันยิ่งใหญ่

ของโยนาธาน

14 อยู่มาวันหนึ่งโยนาธานราชโอรสของซาอูลกล่าวกับคนหนุ่มที่ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า “มาเถิด ให้เราข้ามไปยังกองทัพรักษาการของคนฟีลิสเตียข้างโน้น” แต่หาได้ทูลพระบิดาของตนให้ทราบไม่

2 ซาอูลทรงพักอยู่ที่ซานเมืองกิเบอาห์ได้ต้นทับทิม ซึ่งอยู่ที่ตำบลมิโกรน พลซึ่งอยู่ด้วยมีประมาณหกร้อยคน

3 กับอาหิยาห์บุตรชายอาหิทูบพี่ชายของอีคาโบด บุตรชายของ

(14) 1 ซมอ 15:11, 19, 28; 16:1 (15) 1 ซมอ 13:2, 6-7; 14:2 (17) ยชา 18:23 (18) ปฐก 14:2; ยชา 16:3 (19) วนฉ 5:8; 2 พกษ 24:14; ยรม 24:1 (22) วนฉ 5:8 (23) 1 ซมอ 14:1, 4 (2) 1 ซมอ 13:15-16 (3) 1 ซมอ 2:28; 4:21; 22:9, 11, 20

ฟีเนหัสผู้เป็นบุตรชายของเอลี
ปุโรหิตแห่งพระเยโฮวาห์ที่เมือง
ซีโลห์ เขาถือเอาโศดไป และพวก
พลไม่ทราบว่ายोजनाานไปแล้ว
4 ตามทางข้ามเขาที่ยोजनाานหา
ช่องที่จะข้ามไปยังค่ายของฟี-
ลิสเตียนน มียอดหินแหลมอยู่
ปากทางข้างนี้ และมียอดหิน
แหลมอยู่ปากทางข้างโน้น ยอด
หนึ่งมีชื่อว่าโบเชส อีกยอดหนึ่ง
ชื่อเสนห์

5 หินแหลมยอดหนึ่งโผล่ขึ้นข้าง
เหนือหน้ามีคมาซ และอีกยอด
หนึ่งโผล่ขึ้นข้างใต้หน้ากิเบอาห์
6 โยนาธานกล่าวกับคนหนุ่มที่
ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า “มา
เถิด ให้เราข้ามไปยังกองทหาร
รักษาการของคนเหล่านั้นที่มีได้
เข้าสู่หนัด บางทีพระเยโฮวาห์จะ
ทรงประกอบกิจเพื่อเรา เพราะ
ว่าไม่มีสิ่งใดที่ขัดขวางพระเย-
โฮวาห์ได้ในการที่พระองค์จะ
ทรงช่วยให้พ้นไม่ว่าโดยคนมาก
หรือน้อย”

7 ผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านจึง
ตอบท่านว่า “จงกระทำทุกสิ่งที่
จิตใจของท่านอยากกระทำ หัน
ไปเถิด ดูเถิด ข้าพเจ้าอยู่กับ
ท่าน ตามแต่จิตใจของท่านจะว่า
อย่างไร”

8 แล้วโยนาธานกล่าวว่า “ดูเถิด
เราจะข้ามไปหาคนเหล่านั้นและ

จะสำแดงตัวของเราให้เขาเห็น
9 ถ้าเขาจะกล่าวแก่เราว่า ‘จง
คอยอยู่จนกว่าเราจะมาหาเจ้า’
แล้วเราจะยืนนิ่งอยู่ในที่ของเรา
และเราจะไม่ไปหาเขา

10 แต่ถ้าเขาว่า ‘จงขึ้นมาหาเรา
เถิด’ แล้วเราจึงจะขึ้นไป เพราะ
พระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้
ในมือเราแล้ว จะให้เรื่องนี้
เป็นสัญญาณแก่เรา”

11 ทั้งสองจึงสำแดงตัวให้กอง
ทหารรักษาการคนฟิลิสเตียเห็น
และคนฟิลิสเตียกล่าวว่า “ดูเถิด
พวกฮีบรูออกมาจากรูที่ซ่อนตัว
อยู่แล้ว”

12 และคนที่กองทหารรักษาการ
จึงร้องบอกโยนาธานและผู้ถือ
เครื่องอาวุธของท่านว่า “จงขึ้น
มาหาเรา แล้วเราจะแจ้งให้เจ้า
ทราบสักเรื่องหนึ่ง” และโยนา-
ธานบอกผู้ถือเครื่องอาวุธของ
ท่านว่า “จงตามข้าขึ้นมาเพราะ
พระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบเขาไว้
ในมืออิสราเอลแล้ว”

13 แล้วโยนาธานก็คลานขึ้นไป
และผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านก็
ตามไปด้วย คนเหล่านั้นก็ล้ม
ตายหน้าโยนาธาน และผู้ถือ
เครื่องอาวุธก็ฆ่าเขาทั้งหลาย
ตามท่านไป

14 การฆ่าฟันครั้งแรกที่โยนา-
ธานและผู้ถือเครื่องอาวุธของ

(4) 1 ซมอ 13:23 (6) พบญ 32:36; วนฉ 7:4, 7; 1 ซมอ 17:26, 36, 46-47

(10) ปฐก 24:14; วนฉ 6:36; 7:11 (11) 1 ซมอ 13:6; 14:22

(13) ลนต 26:8; ยชว 23:10

ท่านได้กระทำนั้น มีประมาณ ยี่สิบคน อย่างในระยะทางครึ่ง รอยไถในนาสักสองไร่

15 และบังเกิดการสิ้นสะท้านใน ค่าย ในทุ่งนาและในหมู่ประชา ชนทั้งหมด กองทหารนั้นและถึง กองปล้นก็ตกใจตัวสิ้น แผ่นดิน ได้ไหว กระทำให้เกิดการสิ้น สะท้านมากยิ่งนัก

16 ยามของซาอูลที่อยู่ ณ กิเบ- อาห์แห่งคนเบนยามินก็มองดู อยู่ และดูเถิด มวลชนก็สลายไป วิ่งตีกันไปมา

17 แล้วซาอูลจึงรับสั่งแก่พลที่ อยู่กับท่านว่า "จงนับดูว่าผู้ใด ได้ไปจากเราบ้าง" และเมื่อเขานั้นนับดูแล้ว ดูเถิด โยนาธานและผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านไม่อยู่ ที่นั่น

18 และซาอูลรับสั่งกับอาหิยาห์ ว่า "จงนำหีบแห่งพระเจ้ามาที่นี่" เพราะครานั้นหีบแห่งพระเจ้า อยู่กับคนอิสราเอล

19 อยู่มา เมื่อซาอูลตรัสกับ ปุโรหิต เสี่ยงโกลาหลในค่าย ฟิლისเตียก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซาอูล จึงตรัสกับปุโรหิตว่า "หัดมือไว้ ก่อน"

20 ซาอูลกับบรรดาพลที่อยู่ด้วย ก็รวมกันเข้าไปทำศึก และดูเถิด ดาบของทุกคนก็ต่อสู้เพื่อนของตน มีความสับสนอลหม่านอย่าง

ยิ่ง

21 ฝ่ายคนฮีบรูซึ่งเคยอยู่กับคน ฟิლისเตียก่อนเวลานั้น คือผู้ไป อาศัยอยู่กับพวกเขาในค่ายจาก ชนบทรอบๆ เขาทั้งหลายกลับมา เข้ากับคนอิสราเอลผู้อยู่ฝ่าย ซาอูลและโยนาธาน

22 ในทำนองเดียวกัน คนอิส- ราเอลทุกคนที่ซ่อนตัวอยู่ที่แดน เทือกเขาเอฟราอิม เมื่อได้ยินว่า คนฟิლისเตียกำลังหนี พวกเหล่านี้ก็ไล่ติดตามเขาไปทำศึกด้วย

23 พระเยโฮวาห์ทรงช่วยอิสรา- เอลให้พ้นในวันนั้น และสง- ครามก็ผ่านตลอดเมืองเบธาเวน เลยไป

24 และคนอิสราเอลต้องทุกข์ ยากในวันนั้น เพราะซาอูลได้ ทรงให้ประชาชนปฏิญาณไว้ว่า "ถ้าผู้ใดรับประทานอาหารก่อน เวลาเย็นวันนี้ ก่อนเราแก้แค้น ศัตรูแล้ว ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง" เพราะฉะนั้นพวกพลจึงไม่รับ ประทานอาหารเลย

25 และชาวแผ่นดินทุกคนก็เข้า มาในป่า มีน้ำผึ้งอยู่ตามพื้นที่

26 เมื่อประชาชนเข้าไปในป่า นั้น ดูเถิด น้ำผึ้งก็กำลังย้อยอยู่ แต่ไม่มีคนใดเอามือใส่ปาก เพราะเขากลัวคำปฏิญาณ

27 แต่โยนาธานไม่ได้ยินคำปฏิ- ญาณของพระราชบิดาที่ทรงให้

(15) ปฐก 35:5; พบญ 28:7; 1 ซมอ 13:17; 2 พกษ 7:6-7 (16) 1 ซมอ 14:20

(19) กตว 27:21 (20) วนฉ 7:22; 2 พศด 20:23 (22) 1 ซมอ 13:6

(23) อพย 14:30; 1 ซมอ 13:5 (24) ยชว 6:26 (25) อพย 3:8; กตว 13:27

ประชาชนปฤญญาณ จึงเอาปลายไม้ที่ถืออยู่เหยยที่รังผึ้ง แล้วก็เอามือของท่านใส่ปาก ดาก็แจ่มใสขึ้น

28 มีชายคนหนึ่งเรียนว่า "พระราชบิดาของท่านบังคับให้พวกพลปฤญญาณว่า 'ผู้ใดที่รับประทานอาหารในวันนี้ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง'" และพวกพลก็อ่อนเพลีย

29 แล้วโยนาธานจึงกล่าวว่า "บิดาของข้ากระทำให้แผ่นดินลำบาก ดูซิว่าตาของข้าแจ่มแจ้งเพียงไร เพราะข้าได้รับประทานน้ำผึ้งนี้แต่เล็กน้อย

30 ถ้าวันนี้พวกพลได้กินของที่รับมาจากศัตรูซึ่งเขาหามาได้อย่างอิมหน่าจะดีกว่านี้ สักเท่าใด เพราะขณะนี้การฆ่าฟันคนฟีลิสเตียก็จะมากกว่ามิใช่หรือ"

31 ในวันนี้เขาทั้งหลายฆ่าฟันคนฟีลิสเตียจากมิคมาซถึงอัยยาโลน และพวกพลก็อ่อนเพลียนี้

32 และพวกพลก็วิ่งเข้าหาของที่รับได้ เอาแกะและวัวและลูกวัวมาฆ่าเสีย ณ ที่นั้นเอง และพวกพลก็กินเนื้อพร้อมกับเลือด

33 แล้วเขาก็ไปทูลซาอูลว่า "ดูเถิด พวกพลกำลังทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ โดยรับประทานพร้อมกับเลือด" และซาอูลจึงรับ

สั่งว่า "พวกเจ้าได้ละเมิดแล้ว จงกึ่งก้อนหินใหญ่มาให้เราวันนี้"

34 และซาอูลตรัสว่า "ท่านจงกระจัดกระจายกันไปท่ามกลางพวกพลและบอกเขาว่า 'ให้ทุกคนนำวัวหรือแกะของตัวเองมาฆ่าเสียที่นี่แล้วรับประทาน อย่ากระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ด้วยรับประทานพร้อมกับเลือด'" คินนินทุกคนก็นำวัวมาและฆ่าเสียที่นั่น

35 และซาอูลก็สร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นแท่นบูชาแท่นแรกซึ่งพระองค์สร้างถวายแด่พระเยโฮวาห์

36 แล้วซาอูลรับสั่งว่า "ให้เราลงไปตามคนฟีลิสเตียทั้งกลางคืน แล้วริบข้าวของของเขาเสียจนรุ่งเช้า อย่าให้เหลือสักคนเดียวเลย" และเขาทั้งหลายตอบว่า "จงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบทุกประการเถิด" แต่บุโรหิตกล่าวว่า "ให้เราเข้ามาเฝ้าพระเจ้าที่นี่เถิด"

37 และซาอูลก็ทูลถามพระเจ้าว่า "สมควรที่ข้าพระองค์จะติดตามคนฟีลิสเตียหรือไม่ พระองค์จะทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของอิสราเอลหรือ" แต่ในวันนั้น พระองค์มิได้ทรงตอบท่าน

(32) ปฐก 9:4; ลนต 3:17; 17:10-14; 19:26; พบญ 12:16, 23-24; กจ 15:20

(35) 1 ซมอ 7:12, 17; 2 พศต 24:25; ยก 4:8

(37) วนฉ 20:18; 1 ซมอ 28:6

38 และซาอูลจึงตรัสว่า "มาที่นี่เถิด ท่านทั้งหลายที่เป็นประมุขของคนอิสราเอลพึงทราบและเห็นว่าบาปนี้ได้เกิดขึ้นอย่างไรในวันนี้"

39 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยอิสราเอล ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด แม้ความผิดนั้นอยู่ที่โยนาธานบุตรชายของข้า เขาก็จะต้องตายเป็นแน่ฉันนั้น" แต่ไม่มีชายสักคนหนึ่งที่อยู่ในหมู่ประชาชนทั้งหมดนั้นตอบพระองค์

40 แล้วพระองค์จึงตรัสกับอิสราเอลทั้งปวงว่า "พวกท่านทั้งหลายอยู่ฝ่ายหนึ่ง เราและโยนาธานบุตรชายของเราจะอยู่อีกฝ่ายหนึ่ง" และประชาชนทูลซาอูลว่า "ขอจงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด"

41 ดังนั้นซาอูลจึงทูลพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลว่า "ขอทรงสำแดงฝ่ายถูก" ข้างฝ่ายซาอูลและโยนาธานถูกสลาก แต่ฝ่ายประชาชนรอดไป

42 แล้วซาอูลรับสั่งว่า "จับสลากระหว่างเรากับโยนาธานบุตรชายของเรา" และโยนาธานถูกสลาก

43 แล้วซาอูลจึงตรัสกับโยนาธานว่า "เจ้าได้กระทำอะไร จงบอกเรามา" โยนาธานก็ทูลว่า

"ข้าพระองค์ได้ชิมน้ำผึ้งที่ติดปลายไม้เท้าซึ่งอยู่ในมือของข้าพระองค์เล็กน้อยเท่านั้น และดูเถิด ข้าพระองค์ต้องตาย"

44 และซาอูลตรัสว่า "ขอพระเจ้าทรงลงโทษและให้หนักยิ่งกว่า โยนาธาน เจ้าจะต้องตายแน่"

45 แล้วประชาชนจึงทูลซาอูลว่า "โยนาธานควรจะถึงตายหรือ เขาเป็นผู้ที่ได้นำให้มีชัยใหญ่ยิ่งนี้ในอิสราเอล ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด เส้นผมของท่านสักเส้นหนึ่งจะไม่ตกถึงดินฉันนั้น เพราะในวันนี้ท่านได้กระทำศึกด้วยกันกับพระเจ้า" ประชาชนได้โยนาธานไว้ ท่านจึงไม่ถึงตาย

46 แล้วซาอูลก็เลิกทัพไม่ติดตามคนฟีลิสเตีย และคนฟีลิสเตียกลับไปยังที่อยู่ของตน

47 เมื่อซาอูลได้รับตำแหน่งกษัตริย์เหนืออิสราเอลนั้น พระองค์ได้ทรงต่อสู้บรรดาศัตรูทุกด้าน ต่อสู้กับโมอับ กับชนอัมโมน กับเอโดม กับบรรดากษัตริย์แห่งโคบาห์ และกับคนฟีลิสเตีย ไม่ว่าพระองค์จะหันไปทางไหน พระองค์ก็ทรงกระทำให้เขาพ่ายแพ้ไป

48 พระองค์ทรงรวบรวมกอง

(38) ยชว 7:14; 1 ซมอ 10:19 (39) 1 ซมอ 14:24, 44; 2 ซมอ 12:5

(41) ยชว 7:16; 1 ซมอ 10:20 (43) ยชว 7:19; 1 ซมอ 14:27 (44) นธ 1:17

(45) 2 ซมอ 14:11; 1 พกษ 1:52 (47) 1 ซมอ 11:1; 2 ซมอ 10:6 (48) อพย 17:16

ทัพ และทรงโจมตีพวกอามาเลซ และทรงช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากมือของบรรดาผู้ที่เข้าปล้นเขา

49 ฝ่ายโอรสของซาอูล มีโยนาธาน อิชวี มัลคีชวา และชือธิตา ทั้งสองของพระองค์คือ คนหัวปี ชื่อเมราบ และชื่อผู้น้องคือ มีคาล

50 ชื่อแม่เหล็กของซาอูลคืออาทิโนอัม บุตรสาวของอาหิมาอัส และชื่อแม่ทัพของพระองค์ คือ อับเนอร์ บุตรชายเนอร์ ลูกของซาอูล

51 ศีษเป็นบิดาของซาอูล และเนอร์ผู้เป็นบิดาของอับเนอร์ เป็นบุตรชายของอาบีเอล

52 ตลอดรัชกาลของซาอูลมีสงครามอย่างรุนแรงกับคนฟีลิสเตียอยู่เสมอ เมื่อซาอูลทรงเห็นผู้ใดเป็นคนแข็งแรง หรือเป็นคนแก้วกล้า ก็ทรงนำมาไว้ใช้ใกล้พระองค์

ซาอูลไม่เชื่อฟังพระเจ้าเต็มที่ เรื่องคนอามาเลซ

15 ซามูเอลก็เรียนซาอูลว่า "พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาเจิมท่านเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลประชาชนของพระองค์ เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านฟังเสียงพระวาจาของพระเยโฮวาห์

2 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เราจะลงโทษอามาเลซในการที่สกัดทางอิสราเอลเมื่อเขาออกจากอียิปต์

3 บัดนี้ท่านจงไปโจมตีอามาเลซ และทำลายบรรดาที่เขาไม่นับเสียให้สิ้นเชิง อย่าปราณีเขาเลย จงฆ่าเสียทั้งผู้ชายผู้หญิง ทั้งทารกและเด็กที่ยังดูดนม ทั้งวัว แกะ อูฐและลา"

4 ดังนั้น ซาอูลจึงรวบรวมพวกพลและตรวจพลที่ตำบลเทลอิม ได้ทหารราบสองแสนคนและคนยูดาห์หนึ่งหมื่นคน

5 ซาอูลก็ทรงยกกองทัพมายังเมืองแห่งหนึ่งของคนอามาเลซ และตั้งขุมอยู่ในหุบเขา

6 และซาอูลตรัสแก่คนเคไนต์ว่า "ไปเถิด จงแยกไปเสีย ลงไปเสียจากคนอามาเลซ เกรงว่าเราจะทำลายพวกท่านไปพร้อมกับเขา เพราะท่านทั้งหลายได้แสดงความเมตตาต่อคนอิสราเอลทั้งหลายเมื่อเขาแยกออกมาจากอียิปต์" ดังนั้นคนเคไนต์ก็แยกออกไปจากคนอามาเลซ

7 และซาอูลก็ทรงกระทำให้คนอามาเลซพ่ายแพ้ ตั้งแต่เมืองฮาวิลาห์ไกลไปจนถึงเมืองซูร์ซึ่งอยู่ด้านหน้าอียิปต์

8 ทรงจับอากักกษัตริย์ของคนอามาเลซได้ทั้งเป็น และได้ฆ่า

(49) 1 ซมอ 18:17 (50) 1 ซมอ 10:14 (51) 1 ซมอ 9:1, 21 (52) 1 ซมอ 8:11

(1) 1 ซมอ 9:16; 10:1 (2) อพย 17:8; กตว 24:20 (3) สดต 27:28-29; กตว 24:20

(6) ปฐก 18:25; 19:12, 14 (7) ปฐก 2:11; 16:7; 25:17-18 (8) 1 ซมอ 27:8-9

พันประชาชนเสียอย่างสิ้นเชิง ด้วยคมดาบ

9 แต่ซาอูลและประชาชนได้ไว้ชีวิตอากัก และที่ตีที่สุดของแกะกับวัวและสัตว์อ้วนพีกับลูกแกะและสิ่งดี ๆ ทั้งหมด ไม่ยอมทำลายเสียอย่างสิ้นเชิง ทุกสิ่งที่เขาดูถูกและไร้ค่า เขาก็ทำลายเสียสิ้น

10 แล้วพระวณะแห่งพระเยโฮวาห์มายังซามูเอลว่า

11 "เราเสียใจแล้วที่เราได้ตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์ เพราะเขาได้หันกลับเสียจากการตามเราและไม่ได้กระทำตามบัญญัติของเรา" และซามูเอลก็โกรธจึงร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์คืนยังรุ่ง

12 และซามูเอลลุกขึ้นแต่เช้าตรู่เพื่อจะไปหาซาอูลในเช้าวันนั้น และมีคนไปเรียนซามูเอลว่า "ซาอูลเสด็จมาที่ภูเขาคารเมลและดูเถิด ทรงมาสร้างที่ระลึกของพระองค์แล้วก็หันและผ่านเรื่อยไปจนถึงกาล"

13 และซามูเอลก็มาหาซาอูลและซาอูลเรียนท่านว่า "ขอพระเยโฮวาห์อวยพระพรท่านเถิด ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์แล้ว"

14 และซามูเอลกล่าวว่า "ถ้าอย่างนั้นเสียงแกะที่ร้องเข้าหูข้าพเจ้ากับเสียงวัวที่ข้าพเจ้าได้

ยินหมายความว่าอะไร"

15 ซาอูลตอบว่า "เขาทั้งหลายได้นำมาจากคนอามาเลซ เพราะพวกพลได้ไว้ชีวิตแกะและวัวที่ดีที่สุด เพื่อเป็นเครื่องสัตวบูชา แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน นอกจากนั้นเราทั้งหลายก็ได้ทำลายเสียสิ้น"

16 แล้วซามูเอลจึงเรียนซาอูลว่า "ให้รอก่อน ข้าพเจ้าจะขอเรียนท่านว่า พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอย่างไรคืนนี้" และซาอูลก็เรียนท่านว่า "จงกล่าวไปเถิด"

17 และซามูเอลเรียนว่า "แม่ท่านเป็นแต่ผู้เล็กน้อยในสายตาของท่านเอง ท่านก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นประมุขของบรรดาตระกูลอิสราเอล และพระเยโฮวาห์ก็ทรงเจิมท่านไว้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลมิใช่หรือ

18 และพระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ท่านออกไปประกอบกิจ ตรัสว่า 'จงไปทำลายคนอามาเลซคนบาปหนาเสียให้สิ้นเชิง และต่อสู้กับเขาจนกว่าเขาจะถูกผลาญเสียหมด'

19 เหตุใดท่านจึงไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ แต่ไปฉกฉวยทรัพย์สิ่งของต่างๆ และกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์"

20 และซาอูลเรียนซามูเอลว่า

(9) 1 ซมอ 15:3, 15, 19 (11) ปฐก 6:6-7; ยชว 22:16; 1 ซมอ 13:13; 15:3, 9, 35 (12) ยชว 15:55; 1 ซมอ 25:2 (13) ปฐก 14:19; วนฉ 17:2; นรธ 3:10; 2 ซมอ 2:5 (15) ปฐก 3:12-13; อพย 32:22-23 (17) 1 ซมอ 9:21; 10:22 (20) 1 ซมอ 15:13

“ข้าพเจ้าได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์แล้ว ข้าพเจ้าได้ไปประกอบกิจตามที่พระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าได้คุมตัวอากักกษัตริย์แห่งคนอามาเลขมา และข้าพเจ้าก็ได้ทำลายคนอามาเลขเสียอย่างสิ้นเชิง

21 แต่พวกพลได้เก็บส่วนของทรัพย์เชลยรวมทั้งแกะและวัวส่วนที่ดีที่สุดจากของซึ่งกำหนดให้ทำลายเสียให้สิ้นเชิงนั้น เพื่อนำมาเป็นเครื่องสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่ในเมืองกิลกาล”

22 และซามูเอลกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ ทรงพอพระทัยในเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชามากกว่าการที่จะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์หรือ ดูเถิด ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชา และซึ่งจะสดับฟังก็ดีกว่าไขมันของบรรดาแกะผู้

23 เพราะการกบฏก็เป็นเหมือนบาปแห่งการถือฤกษ์ถือยามและความดื้อดึงก็เป็นเหมือนความชั่วช้าและการไหว้รูปเคารพ เพราะเหตุที่ท่านทอดทิ้งพระวณะของพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทรงถอดท่านออกจากตำแหน่งกษัตริย์”

24 และซามูเอลเรียนซามูเอลว่า “ข้าพเจ้าได้กระทำบาปแล้ว เพราะข้าพเจ้าได้ละเมิดพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์และคำของท่าน เพราะข้าพเจ้าเกรงกลัวประชาชนและยอมฟังเสียงของเขาทั้งหลาย

25 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอท่านโปรดอภัยบาปของข้าพเจ้า และขอลับไปกับข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้นมัสการพระเยโฮวาห์”

26 และซามูเอลเรียนซามูเอลว่า “ข้าพเจ้าจะไม่กลับไปกับท่าน เพราะท่านทอดทิ้งพระวณะของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ ทรงถอดท่านจากเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล”

27 พอซามูเอลหันจะไป ซามูเอลก็ได้ยึดชายเสื้อของท่านไว้และเลื่อนนั้นก็ขาด

28 และซามูเอลเรียนท่านว่า “ในวันนี้พระเยโฮวาห์ได้ทรงฉีกราชอาณาจักรอิสราเอลเสียจากท่านแล้ว และทรงมอบให้แก่ผู้อื่นที่ดีกว่าท่าน

29 ยิ่งกว่านี้ผู้ทรงเป็นกำลังของอิสราเอลจะไม่มูสาหรือกลับใจ เพราะพระองค์หาใช้มนุษย์ที่จะกลับใจไม่”

30 ฝ่ายซามูเอลจึงเรียนว่า “ข้าพเจ้าได้กระทำบาปแล้ว แต่บัดนี้

(21) 1 ซมอ 15:15 (22) อสย 1:11-17; ฮชย 6:6 (23) 1 ซมอ 13:14; 16:1

(24) ยชว 7:20; อสย 51:12-13 (26) 1 ซมอ 2:30 (27) 1 พกษ 11:30-31

(28) 1 พกษ 11:31 (29) กตว 23:19 (30) ยน 5:44; 12:43

ขอท่านให้เกียรติแก่ข้าพเจ้า ต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของประชาชนของข้าพเจ้า และต่อหน้าคนอิสราเอล ขอกลับไปกับข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะได้นมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน”

31 ซามูเอลจึงกลับตามซาอูลไป และซาอูลก็นมัสการพระเยโฮวาห์

32 แล้วซามูเอลกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงนำอากั๊กษัตริย์ของคนอามาเลขมาให้ข้าพเจ้า” และอากั๊กก็เข้ามาหาท่านด้วยหน้าตาเบิกบาน อากั๊กกล่าวว่า “ความขมขื่นแห่งความตายก็ผ่านพ้นไปแน่แล้ว”

33 ฝ่ายซามูเอลกล่าวว่า “ดาบของท่านได้กระทำให้ผู้หญิงไร้บุตรฉันใด มารดาของท่านจะไร้บุตรในหมู่พวกผู้หญิงทั้งหลายฉันนั้น” และซามูเอลก็พันอากั๊กเสียเป็นท่อน ๆ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ในกิลกาล

34 ฝ่ายซามูเอลก็ไปรามาห์และซาอูลก็เสด็จขึ้นไปยังวังของพระองค์ที่กิเบอาห์แห่งซาอูล

35 และซามูเอลไม่มาพบซาอูลอีกจนวันสิ้นชีพ แต่ซามูเอลได้โคกเศร่าเพราะซาอูล และพระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยที่ได้ทรงกระทำให้ซาอูลเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล

พระเจ้าทรงเลือกดาวิดให้เป็นกษัตริย์

16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับซามูเอลว่า “เจ้าจะเป็นทุกซ์เรื่องซาอูลนานเท่าใดเล่า เมื่อเราถอดเขาจากเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลแล้ว จงเติมน้ำมันให้เต็มเขาสัตว์ของเจ้า แล้วก็ไปเถอะ เราจะใช้เจ้าไปหาเจสซีชาวเบธเลเฮม เพราะว่าในหมู่พวกบุตรชายของเขาเราจัดเตรียมกษัตริย์องค์หนึ่งไว้แล้วสำหรับเรา”

2 ซามูเอลก็กราบทูลว่า “ข้าพระองค์จะไปอย่างไรได้ ถ้าซาอูลได้ยินเขาคงฆ่าข้าพระองค์เสีย” และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “จงนำวัวตัวเมียไปกับเจ้าตัวหนึ่ง และกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้ามาถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์’”

3 จงเชิญเจสซีมาที่ การถวายสัตวบูชา นั้น แล้วเราจะสำแดงให้เจ้ารู้ว่า เจ้าควรจะทำอะไร ประการใด เจ้าจงเจิมให้เราผู้ซึ่งเราจะบอกชื่อแก่เจ้า”

4 ซามูเอลก็กระทำตามที่ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา และมาที่เบธเลเฮม พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นก็ตัวสั้นออกมาหาท่านกล่าวว่า “ท่านมาอย่างสันติหรือ”

5 และซามูเอลตอบว่า “มาอย่างสันติ เรามาถวายสัตวบูชาแด่

(33) ปฐก 9:6 (34) 1 ซมอ 7:17; 11:4 (35) 1 ซมอ 19:24

(1) นธ 4:18-22; 1 ซมอ 9:16; 10:1; 15:23, 35; กจ 13:22

(2) 1 ซมอ 9:12 (4) 1 ซมอ 21:1; 1 พกษ 2:13 (5) ปฐก 35:2; อพย 19:10

พระเยโฮวาห์ จงชำระตัวของท่านให้บริสุทธิ์ และขอเชิญมาที่การถวายสัตวบูชากับเรา” และซามูเอลก็ชำระตัวเจสซีและบุตรชายทั้งหลายของท่านให้บริสุทธิ์ และเชิญเขาเหล่านั้นให้ไปยังการถวายสัตวบูชา

6 อยู่มาเมื่อเขาทั้งหลายมาแล้ว ท่านก็มองเห็นเอลีอับจึงคิดว่า “ผู้ที่พระองค์ทรงให้เจิมไว้ก็อยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แน่แล้ว”

7 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับซามูเอลว่า “อย่ามองดูที่รูปร่างหน้าตาหรือที่ ความสูงแห่งร่างกายของเขา ด้วยเราไม่ยอมรับเขา เพราะพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู ด้วยว่ามนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรจิตใจ”

8 แล้วเจสซีก็เรียกอาบีนาดับให้เดินผ่านหน้าซามูเอล ท่านกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกผู้นี้”

9 แล้วเจสซีให้ซัมมาห์เดินผ่านไป และท่านก็กล่าวว่า “พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกผู้นี้”

10 แล้วเจสซีให้บุตรชายทั้งเจ็ดคนเดินผ่านหน้าซามูเอล และซามูเอลบอกกับเจสซีว่า “พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกคนเหล่านี้”

นี้”

11 แล้วซามูเอลกล่าวแก่เจสซีว่า “บุตรชายของท่านอยู่ที่นี้หมดแล้วหรือ” เจสซีตอบว่า “ยังมีคนสุดท้ายอีกคนหนึ่ง ดูเถิด เขากำลังเลี้ยงแกะอยู่” และซามูเอลกล่าวแก่เจสซีว่า “จงใช้คนไปตามเขามา เพราะเราจะไม่ยอมนั่งจนกว่าเขาจะมาที่นี่”

ดาวิดได้รับการเจิมให้เป็นกษัตริย์

12 เจสซีก็ใช้คนไปนำเขามา ฝ่ายเขาเป็นคนผิวแดงๆ มีใบหน้าสวยและรูปร่างงามน่าดู และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “จงลุกขึ้นเจิมตั้งเขาไว้ เพราะเป็นคนนี้แหละ”

13 ซามูเอลจึงนำขวดเขาน้ำมัน และเจิมตั้งเขาไว้ท่ามกลางพี่ชายของเขา และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็สวมทับดาวิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป และซามูเอลก็ลุกขึ้นกลับไปยังรามัท

เมื่อดาวิดตีตฟิลิแล้ว ซามูเอลก็ทรงชุ่มชื้นขึ้น และหายดี

14 ฝ่ายพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็พรากจากซามูเอล และวิญญาณชั่วจากพระเยโฮวาห์ก็ทรมาณซามูเอล

15 และพวกมหาตเล็กของซามูเอลก็กราบทูลว่า “ดูเถิด บัดนี้

(6) 1 ซมอ 17:13, 28; 1 พกษ 12:26 (7) 1 พกษ 8:39; สดต 147:10; อสย 55:8-9

(11) 2 ซมอ 7:8; สดต 78:70-72 (12) ปฐก 39:6; อพย 2:2; 1 ซมอ 9:17; 17:42

(13) กิดว 27:18; 1 ซมอ 10:6, 9-10 (14) วนล 9:23; 16:20; 1 ซมอ 11:6; 16:15

วิญญาณชั่วจากพระเจ้ากำลัง
 ทรมาณพระองค์อยู่

16 ขอเจ้านายของข้าพระองค์
 ทั้งหลาย จงบัญชาผู้รับใช้ของ
 พระองค์ผู้ที่อยู่ต่อพระพักตร์
 พระองค์ให้หาคนที่ มีฝีมือใน
 การตีตีพิณเขาคู่ และต่อมาเมื่อ
 วิญญาณชั่วจากพระเจ้าสิงพระ
 องค์ ก็ให้เขาตีตีพิณเขาคู่แล้ว
 พระองค์จะหายดี”

17 ซาอูลก็รับสั่งผู้รับใช้ของ
 พระองค์ว่า “จงไปหาชายคน
 หนึ่งที่ตีตีพิณได้ดีมาให้เรา นำ
 เขามาหาเรา”

18 คนหนึ่งในพวกผู้รับใช้ทูลว่า
 “ดูเถิด ข้าพระองค์เห็นบุตรชาย
 คนหนึ่งของเจสซีชาวเบธเลเฮม
 เป็นผู้ที่มีฝีมือในการตีตีพิณ เป็น
 คนกล้าหาญ เป็นนักรบ เฉลียว
 ฉลาดในกิจการงาน และเป็นคน
 มีหน้าตาดีและพระเยโฮวาห์ทรง
 สถิตกับเขา”

19 เพราะฉะนั้นซาอูลจึงส่งผู้สื่
 อดไปยังเจสซีกล่าวว่า “จงให้
 ดาวิดบุตรชายของท่านผู้อยู่กับ
 แกะนนมามาหาเรา”

20 และเจสซีก็จัดลาตัวหนึ่ง
 บรรจุทุกขนมปัง และถั่วหนึ่งใส่
 นำองุ่นหนึ่ง กับลูกแพะตัว
 หนึ่ง ผ่ากไปกับดาวิดบุตรชาย
 ของท่านให้ถวายซาอูล

21 ดาวิดก็มาเฝ้าซาอูลและเข้า

รับราชการ ซาอูลก็ทรงรักดาวิด
 มาก ดาวิดก็ได้เป็นคนถือเครื่อง
 อาวุธของซาอูล

22 และซาอูลทรงส่งข่าวไปยัง
 เจสซีว่า “เราขอร้องให้ท่าน
 โปรดอนุญาตให้ดาวิดมาขึ้นอยู่
 เบื้องหน้าเราเถิด เพราะเขาเป็น
 ที่โปรดปรานในสายตาของเรา”

23 อยู่มา เมื่อวิญญาณชั่วจาก
 พระเจ้ามาสิงซาอูลเมื่อไร ดาวิด
 ก็หยิบพิณเขาคู่ใช้มือตีตีถวาย
 ซาอูลก็ทรงชุ่มชื้นขึ้นและหายดี
 และวิญญาณชั่วก็พราวจากพระ
 องค์ไป

โกลิอัทมนุษย์ยักษ์

ของคนที่ลิสเตีย

ทำทายนอิสราเอล

17 ฝ่ายคนฟีลิสเตียก็รวบรวม
 กองทัพเพื่อจะทำ
 สงคราม เขามาชุมนุมกันอยู่ที่
 ตำบลโสโคห์ ซึ่งเป็นเขตยูดาห์
 และตั้งค่ายอยู่ระหว่างตำบลโส-
 โคห์กับตำบลอาเซคาห์ที่เอ-
 เฟสดัมมิม

2 และซาอูลกับคนอิสราเอลก็
 ชุมนุมกัน และตั้งค่ายอยู่ที่หุบ
 เขาเอลาห์ และวางแนวไว้ต่อสู้
 กับคนฟีลิสเตีย

3 คนฟีลิสเตียยืนอยู่ที่ภูเขาข้าง
 หนึ่ง และคนอิสราเอลยืนอยู่
 ที่ภูเข่อีกข้างหนึ่ง มีหุบเขาคัน
 กลาง

(16) 1 ซมอ 18:10; 19:9; 2 พกษ 3:15 (18) 1 ซมอ 3:19; 18:12, 14

(20) 1 ซมอ 10:4, 27; สกษ 18:16 (21) ปฐก 41:46; สกษ 22:29

(1) ยชว 15:35; 2 พศด 28:18

4 มีผู้หนึ่งชื่อโกลิอัทเป็นยอดทหารได้ออกมาจากค่ายคนฟีลิสเตีย เป็นชาวเมืองกัท สูงหกศอกคืบ

5 เขาสวมหมวกทองสัมฤทธิ์ไว้ที่ศีรษะ และสวมเสื้อเกราะ เสื้อเกราะนั้นหนักห้าพันเซเชลเป็นทองสัมฤทธิ์

6 และสวมสนับแข้งทองสัมฤทธิ์ที่ขา และมีหอกทองสัมฤทธิ์แขวนอยู่ที่บ่า

7 ตามหอกนั้นเหมือนไม้กระพันทอผ้า ตัวหอกหนักหกร้อยเซเชลเป็นเหล็ก ทหารถือโล่ของเขาเดินออกหน้า

8 เขาออกมายืนตะโกนไปทางแนวอิสราเอลว่า "เจ้าทั้งหลายออกมาทำศึกทำไมเล่า ข้าเป็นคนฟีลิสเตียไม่ใช่หรือ เจ้าก็เป็นข้าของซาอูลไม่ใช่หรือ จงเลือกคนแทนพวกเจ้า ให้เขาลงมาหาข้านี้"

9 ถ้าเขาสามารถสู้รบและฆ่าตัวข้าได้ พวกเราจะยอมเป็นข้าของพวกเจ้า แต่ถ้าข้าชนะเขาและฆ่าเขาตาย แล้วพวกเจ้าต้องเป็นข้าของพวกเรา และรับใช้เรา"

10 และคนฟีลิสเตียคนนั้นกล่าวว่า "วันนี้ข้าขอท้ากองทัพอิสราเอล จงส่งคนมาสู้กันเถิด"

11 เมื่อซาอูลและคนอิสราเอลทั้งสิ้นได้ยินถ้อยคำของคนฟี-

ลิสเตียคนนั้น เขาทั้งหลายก็ท้อใจและกลัวมาก

12 ฝ่ายดาวิดเป็นบุตรชายของชาวเอฟราธาห์คนหนึ่งแห่งเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ ชื่อเจสซี ผู้มีบุตรชายแปดคน ในรัชกาลของซาอูล ชายคนนี้เป็นคนแก่แล้วเป็นคนอายุมาก

13 บุตรชายใหญ่สามคนของเจสซีก็ตามซาอูลไปทำศึกแล้ว ชื่อของบุตรชายสามคนที่ไปทำศึกนั้นคือ บุตรหัวปีเอลีอับ คนถัดมาอาบีนาตบ และคนที่สามซัมมาห์

14 ดาวิดเป็นบุตรสุดท้อง พี่ชายทั้งสามคนก็ตามซาอูลไปแล้ว

ดาวิดไปยัง

ค่ายทหารของซาอูล

15 แต่ดาวิดกลับจากซาอูลไปเลี้ยงแกะของบิดาที่เบธเลเฮม

16 คนฟีลิสเตียคนนั้นได้ออกมายืนอยู่ทั้งเช้าและเย็นตั้งสี่สิบวัน

17 เจสซีสั่งดาวิดบุตรชายของตนว่า "ข้าวคั่วนี้เอฟาห์หนึ่งและขนมปังสิบก้อนนี้ อันจัดไว้ให้พี่ชายของเจ้า จงเอาไปให้พี่ชายของเจ้าที่ค่ายเร็ว ๆ"

18 และจงนำเนยแข็งสิบชิ้นนี้ไปให้แก่ผู้บังคับกองพันของเขาด้วย ดูว่าพี่ชายของเจ้าทุกข์สุข

(4) ยชว 11:21-22 (8) 1 ซมอ 8:17 (9) 1 ซมอ 11:1 (10) 1 ซมอ 17:26, 36, 45

(12) ปฐก 35:19; นรธ 4:22; 1 ซมอ 16:1, 10-11, 18; 17:35; 1 พศด 2:13-15

(13) 1 ซมอ 16:6; 1 พศด 2:13 (15) 1 ซมอ 16:11; 2 ซมอ 7:8 (18) ปฐก 37:13-14

อย่างไร แล้วรับของฝากมาจาก
เขาบ้าง”

19 ฝ่ายซาอูลกับเขาทั้งหลาย
และคนอิสราเอลทั้งปวง อยู่ที่
หุบเขาเอลาห์สู้รบกับคนฟีลิส-
เตียอยู่

20 ดาวิดจึงลุกขึ้นแต่เช้ามีด
และทิ้งแเกาะไว้กับผู้ดูแล นำ
เสบียงอาหารเดินทางไปตามที่
เจสซีได้บัญชาแก่เขา และเขาก็
มาถึงเขตค่ายขณะเมื่อกองทัพ
กำลังยกออกไปสู่แนวรบพลาง
ร้องกราวศึก

21 คนอิสราเอลกับคนฟีลิสเตีย
ก็ยกมาจะปะทะกันกองทัพปะ-
ทะกองทัพ

22 ดาวิดก็มอบสัมภาระไว้กับผู้
ดูแลกองสัมภาระ และวิ่งไปที่
แนวรบไปทักทายพี่ชายของตน

23 เมื่อเขากำลังพูดกันอยู่ ดู
เถิด คนฟีลิสเตียชาวเมืองกัท
ยอดทหารที่ชื่อโกลิอัทออกมา
จากแนวรบฟีลิสเตีย กล่าวทำ
อย่างแต่ก่อนและดาวิดก็ได้ยิน

24 เมื่อบรรดาคนอิสราเอลเห็น
ชายคนนั้นก็วิ่งหนีเขาไป กลัว
เขามาก

25 คนอิสราเอลพูดว่า “เจ้าเคย
เห็นคนที่ออกมาขึ้นหรือ เขา
ออกมาทำทนายอิสราเอลแท้ ๆ
ถ้าใครฆ่าเขาได้ ภัยตรีจะพระ
ราชทานทรัพย์ให้เขามากมาย

และจะมอบราชธิดาให้ด้วยและ
กระทำให้วงศ์วานบิดาของเขา
เป็นคนยกเว้นการเกณฑ์ในอิส-
ราเอล”

26 และดาวิดกล่าวแก่ชายคนที่
ยืนอยู่ข้างเขาว่า “เขาจะทำอย่าง
ไรแก่คนที่ฆ่าคนฟีลิสเตียคนนี้
ได้ และนำเอาความเหยียด
หยามอิสราเอลไปเสีย คนฟีลิส-
เตียผู้มิได้เข้าสู่หนัดคนนี่คือใคร
เล่า เขาจึงมาทำทนายกองทัพของ
พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

27 ประชาชนก็ตอบเขาอย่าง
เดียวกันว่า “ผู้ที่ฆ่าเขาได้ก็จะได้
รับดั่งที่กล่าวมาแล้วนั้น”

28 ฝ่ายเอลีอับพี่ชายหีบปีได้ยื่น
คำที่ ดาวิดพูดกับชายคนนั้น
เอลีอับก็โกรธดาวิด กล่าวว่า
“เจ้าลงมาทำไม เจ้าทิ้งแเกาะไม้ที่
ตัวที่ ถิ่นทุรกันดารไว้กับใคร
ซำรู้ถึงความทะเยอทะยานของ
เจ้า และความคิดชั่วของเจ้า
เพราะเจ้าลงมาเพื่อจะมาดูเขา
รบกัน”

29 ดาวิดจึงตอบว่า “ผมได้ทำ
อะไรไปแล้วเล่า ไม่มีเหตุผล
หรือ”

ดาวิดฆ่าโกลิอัท

ด้วยหินก้อนหนึ่งและสายสลิง
30 เขาจึงหันไปหาคนอื่นเสีย
และพูดอย่างเดียวกัน และประ-
ชาชนก็ตอบแก่เขาอย่างคราว

(23) 1 ซมอ 17:8-10 (25) ยชว 15:16

(26) พบทย 5:26; 1 ซมอ 11:2; 14:6; 17:10, 36; 2 พกษ 19:4 (27) 1 ซมอ 17:25

(28) ปฐก 37:4, 8-36; สกษ 18:19 (29) 1 ซมอ 17:17 (30) 1 ซมอ 17:26-27

ก่อน

31 เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินคำที่ดาวิดพูด เขาทั้งหลายก็เล้าความให้ซาอูลทราบ ซาอูลจึงใช้คนให้มาตามดาวิด

32 ดาวิดก็ทูลซาอูลว่า “อย่าให้จิตใจของผู้ใดฝ่อไปเพราะชายคนนั้นเลย ผู้รับใช้ของพระองค์จะไปสู้รบกับคนฟีลิสเตียคนนั้น”

33 และซาอูลกล่าวแก่ดาวิดว่า “เจ้าไม่สามารถที่จะไปสู้รบกับชายฟีลิสเตียคนนั้นดอก เพราะเจ้าเป็นแต่เด็กหนุ่ม และเขาเป็นทหารชำนาญศึกมาตั้งแต่หนุ่ม ๆ แล้ว”

34 แต่ดาวิดทูลซาอูลว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์เคยดูแลแพะแกะของบิดาและเมื่อมีสิงโตหรือหมีมาเอาลูกแกะตัวหนึ่งไปจากฝูง

35 ข้าพระองค์ก็ไล่ตามฆ่ามันและช่วยลูกแกะนั้นให้พ้นมาจากปากของมัน ถ้ามันลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็จับหนวดเคราของมัน และทุบตีมันจนตาย

36 ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ฆ่าสิงโตและหมีนั้นมาแล้ว คนฟีลิสเตียผู้มิได้เข้าสู่หน้ตคนนั้นก็เหมือนสัตว์เหล่านั้นตัวหนึ่งด้วยเขาได้ทำทายกองทัพของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

37 และดาวิดทูลต่อไปว่า “พระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากเท้าของสิงโตและจากเท้าของหมี จะทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมือของคนฟีลิสเตียคนนั้น” และซาอูลจึงตรัสแก่ดาวิดว่า “จงไปเถอะ และพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตอยู่กับเจ้า”

38 แล้วซาอูลก็ทรงเอาเครื่องอาวุธของพระองค์สวมให้ดาวิด ทรงสวมหมวกทองสัมฤทธิ์บนศีรษะของเขา และสวมเสื้อเกราะให้เขา

39 และดาวิดก็คาดดาบทับเครื่องอาวุธ เขาลองเดินดูก็เห็นว่าใช้ไม่ได้ เพราะเขาไม่ชินแล้วดาวิดจึงทูลซาอูลว่า “ข้าพระองค์จะสวมเครื่องเหล่านี้ไปไม่ได้ เพราะว่าข้าพระองค์ไม่ชิน” ดาวิดจึงปลดออกเสีย

40 แล้วจึงถือไม้เท้าไว้ และเลือกก้อนหินเกลี้ยงจากลำธารได้ห้าก้อน จึงใส่ในย่ามผู้เลี้ยงแกะของเขาในถุงของเขาและมีมือถือสลิงอยู่ เขาก็เข้าไปใกล้คนฟีลิสเตียคนนั้น

41 คนฟีลิสเตียนนั้นก็ออกมาใกล้ดาวิด พร้อมกับคนถือโล่เดินออกหน้า

42 เมื่อคนฟีลิสเตียมองไปรอบ ๆ และเห็นดาวิดก็ดูถูกเขาเพราะเขาเป็นแต่คนหนุ่ม ผิว

(32) พบญ 20:1-4; 1 ซมอ 16:18 (33) กตว 13:13; พบญ 9:2 (34) วนฉ 14:5

(37) 1 ซมอ 20:13; 1 พตค 22:11, 16; 2 คร 1:10; 2 ทธ 4:17-18

(42) 1 ซมอ 16:12; สดค 123:4; สกษ 16:18; 1 คร 1:27-28

แดงๆ และมีใบหนังดงาม
 43 คนฟีลิสเตียจึงพูดกับดาวิดว่า "ข้าเป็นหมาหรือเจ้าจึงถือไม้เท้ามาหาข้า" และคนฟีลิสเตียคนนั้นก็แข่งดำดาวิดออกนามพระของตน
 44 คนฟีลิสเตียพูดกับดาวิดว่า "มาหาข้านี้ ข้าจะเอาเนื้อของเจ้าให้กินในอากาศกับสัตว์ในทุ่งกิน"
 45 แล้วดาวิดก็พูดกับคนฟีลิสเตียคนนั้นว่า "ท่านมาหาข้าพเจ้าด้วยดาบ ด้วยหอกและด้วยโล่ แต่ข้าพเจ้ามาหาท่านในพระนามแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งกองทัพอิสราเอล ผู้ซึ่งท่านได้ทำทายนัน"
 46 ในวันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงมอบท่านไว้ในมือข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะประหารท่าน และตัดศีรษะของท่านเสีย และในวันนี้ข้าพเจ้าจะให้ศพของกองทัพฟีลิสเตียแก่คนในอากาศและแก่สัตว์ป่า เพื่อทั้งพิภพนี้จะทราบว่ามีพระเจ้าพระองค์หนึ่งในอิสราเอล
 47 และชุมนุมชนนี้ ทั้งสิ้นจะทราบว่าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงช่วยด้วยดาบ หรือด้วยหอก เพราะว่าการรบเป็นของพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงมอบท่านไว้ในมือของเราทั้งหลาย"

48 อยู่มา เมื่อคนฟีลิสเตียคนนั้นลุกขึ้นเข้ามาใกล้เพื่อปะทะดาวิด ดาวิดก็วิ่งเข้าหาแนวรบเพื่อปะทะกับคนฟีลิสเตียคนนั้นอย่างรวดเร็ว
 49 และดาวิดเอามือล้วงเข้าไปในย่ามหยิบหินก้อนหนึ่งออกมาแล้วเหวี่ยงหินก้อนนั้นด้วยสายสลึง ถูกคนฟีลิสเตียคนนั้นที่หน้าผาก ก้อนหินจมเข้าไปในหน้าผาก เขาก็ล้มหน้าคว่ำลงที่พื้นดิน
 50 ตั้งนั้นดาวิดก็ชนะคนฟีลิสเตียคนนั้นด้วยสลึงและก้อนหินก้อนหนึ่ง และคว้าคนฟีลิสเตียคนนั้นลง และฆ่าเขาเสีย ดาวิดไม่มีดาบอยู่ในมือ
 51 ตั้งนั้นแล้วดาวิดจึงวิ่งไปยืนอยู่เหนือคนฟีลิสเตียคนนั้น หยิบดาบของเขาชักออกจากฝักฆ่าเขาเสียและตัดศีรษะของเขาออกเสียด้วยดาบเล่มนั้น เมื่อคนฟีลิสเตียเห็นว่ายอดทหารของเขาตายเสียแล้วก็พากันหนีไป
 52 คนอิสราเอลกับคนยูดาห์ก็ลุกขึ้นให้ร้องไล่ติดตามคนฟีลิสเตียไกลไปจนถึงหุบเขาและถึงประตูเมืองเอโครน ทหารฟีลิสเตียที่บาดเจ็บจึงล้มลงตามทางจากซาอาราอิม ไกลไปจนถึงเมืองกัทและเมืองเอโครน

(43) 1 ซมอ 24:14; 2 ซมอ 3:8 (44) 1 พกษ 20:10-11 (45) 1 ซมอ 17:10

(46) พบญ 28:26; ยชว 4:24 (47) 1 ซมอ 14:6; 2 พศต 14:11 (48) สดต 27:3

(50) วนฉ 3:31; 15:15; 1 ซมอ 21:9 (51) 1 ซมอ 21:9; สบ 11:34 (52) ยชว 15:36

53 และคนอิสราเอลก็กลับมาจากการไล่ติดตามคนฟีลิสเตีย และมาปล้นค่ายของเขา

54 ดาวิดก็นำศิระของคนฟีลิสเตียคนนั้นมาที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่เขาเอาเครื่องอาวุธของเขาไว้ที่เต็นท์ของตนแล้ว

55 เมื่อซาอูลทรงเห็นดาวิดออกไปต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย จึงตรัสถามอับเนอร์แม่ทัพของพระองค์ว่า "อับเนอร์ ชายหนุ่มคนนี้เป็นลูกของใคร" และอับเนอร์ทูลว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ทรงพระชนม์อยู่นั้นในไต ข้าพระองค์ไม่ทราบ"

56 กษัตริย์จึงรับสั่งว่า "ไปสืบถามดูว่า เจ้าหนุ่มคนนั้นเป็นลูกของใคร"

57 เมื่อดาวิดกลับมาจากการฆ่าคนฟีลิสเตีย อับเนอร์ก็มาพาตัวเขาเข้าไปเฝ้าซาอูลถือศิระของคนฟีลิสเตียคนนั้นไปด้วย

58 ซาอูลจึงตรัสถามเขาว่า "เจ้าหนุ่มเอ๋ย เจ้าเป็นลูกของใคร" และดาวิดทูลว่า "ข้าพระองค์เป็นบุตรของเจสซีชาวเบธเลเฮม ผู้รับใช้ของพระองค์"

ความรักของ

โยนาธานกับดาวิด

18 อยู่มาเมื่อดาวิดทูลซาอูลเสร็จแล้ว จิตใจของโยนาธานก็ผูกสมัครรักใคร่กับ

จิตใจของดาวิด และโยนาธานก็รักเธออย่างรักชีวิตของตนเอง

2 และวันนั้นซาอูลก็ทรงกักตัวเธอไว้ ไม่ยอมให้เธอกลับไปบ้านบิดาของเธอ

3 แล้วโยนาธานก็กระทำพันธสัญญากับดาวิด เพราะท่านรักเธออย่างกับรักชีวิตของตนเอง

4 โยนาธานก็ถอดเสื้อคลุมออกมามอบให้แก่ดาวิดพร้อมทั้งเครื่องแต่งตัว ดาบ คันทวน และเข็มขัดด้วย

5 และดาวิดก็ออกไปประพடுத்த้อย่างเฉลียวฉลาดไม่ว่าซาอูลจะใช้เธอไป ณ ที่ใด ดังนั้นซาอูลจึงทรงตั้งเธอให้อยู่เหนือนักรบทั้งหลาย เธอก็เป็นที่ยอมรับในสายตาประชาชน และในสายตาข้าราชการท่งปวงของซาอูลด้วย

6 อยู่มา เมื่อดาวิดกลับมาจากการฆ่าคนฟีลิสเตียที่กำลังเดินทางอยู่ พวกผู้หญิงก็ออกมาจากบรรดาหัวเมืองอิสราเอล ร้องเพลงและเต้นรำต้อนรับกษัตริย์ซาอูล ด้วยรำมะนา ด้วยความเบิกบานสำราญใจ และด้วยเครื่องดนตรี

7 และเมื่อพวกผู้หญิงเต้นรำรื่นเริงกันอยู่นั้นก็ขับร้องรับกันว่า "ซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ และดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ"

(55) 1 ซมอ 14:50; 16:21-22 (57) 1 ซมอ 17:54 (58) 1 ซมอ 17:12

(1) ปฐก 44:30; พบญ 13:6; 1 ซมอ 20:17; 2 ซมอ 1:26 (2) 1 ซมอ 17:15

(3) 1 ซมอ 20:8-17 (6) อพย 15:20-21; วนฉ 11:34 (7) อพย 15:21; 1 ซมอ 21:11

ซาอูลอิจฉาดาวิด
จึงพยายาม
ฆ่าดาวิดเสีย

8 ซาอูลทรงกริ้วนัก คำที่ร้องกัน
นั้นไม่เป็นที่พอพระทัยพระองค์
เลย พระองค์ตรัสว่า "เขาสรร-
เสริญดาวิดว่า ฆ่าคนเป็นหมื่นๆ
ส่วนเราเขาว่า ฆ่าแต่เพียงเป็น
พันๆ ดาวิดจะได้อะไรอีกเล่า
นอกจากราชอาณาจักร"

9 ซาอูลก็ทรงใช้สายดาจับดาวิด
ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป

10 อยู่มา ในวันรุ่งขึ้นวิญญาน
ชั่วจากพระเจ้าก็เข้าสิงซาอูล
ซาอูลก็ทรงพยากรณ์อยู่ในวัง
ของพระองค์ ดาวิดก็กำลังติด
พิณอย่างที่เขาเคยดีดถวายทุก
วันมา ซาอูลทรงถือหอกอยู่

11 และซาอูลก็ ทรงพุ่ง หอก
ด้วยนี้กันว่า "ข้าจะปักดาวิดให้ติด
กับผนังเสีย" แต่ดาวิดก็หนีไป
จากพระพักตร์พระองค์ได้ถึง
สองครั้ง

12 ซาอูลก็ทรงกลัวดาวิด เพราะ
ว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเธอ
แต่ทรงพรางจากซาอูลแล้ว

13 ดังนั้นซาอูลจึงรับสั่งให้ย้าย
ดาวิดไปให้พ้นพระพักตร์ ตั้ง
เป็นผู้บังคับการกองพัน และ
เธอได้เข้าออกอยู่ต่อหน้าประ-
ชาชน

14 ดาวิดกระทำอย่างเฉลียว

ฉลาดในทุกประการ และพระ
เยโฮวาห์ทรงสถิตกับเธอ

15 เมื่อซาอูลทรงเห็นว่าดาวิด
ได้กระทำอย่างเฉลียวฉลาดยิ่ง
ก็ทรงเกรงกลัวดาวิด

16 แต่คุณอิสราเอลและคนยู-
ดาห์ทั้งสิ้นรักดาวิด เพราะเธอ
เข้าออกต่อหน้าเขาทั้งหลาย

17 ฝ่ายซาอูลจึงรับสั่งกับดาวิด
ว่า "ดูเถิด นี่คือนูตรสาวคนโต
ของเราชื่อเมราบ เราจะมอบแม่
นางให้เป็นภรรยาของเธอ ขอ
แต่เธอจงเป็นคนกล้าหาญและ
สู้ศึกของพระเยโฮวาห์เท่านั้น"
เพราะซาอูลทรงดำริว่า "อย่าให้
มือของเราแตะต้องเขาเลย ให้
มือคนฟิลิเตียแตะต้องเขาดี
กว่า"

18 ดาวิดทูลซาอูลว่า "ในอิสรา-
เอลข้าพระองค์คือผู้ใด ชีวิตของ
ข้าพระองค์คืออะไร หรือเรือน
บรรพบุรุษของข้าพระองค์คือ
ผู้ใดที่ข้าพระองค์ควรจะเป็น
ราชบุตรเขยของกษัตริย์"

19 แต่อยู่มา เมื่อถึงเวลาที่
จะทรงยกเมราบราชธิดาของซาอูล
ให้เป็นภรรยาของดาวิด แม่นาง
ก็ถูกยกให้เป็นภรรยาของอาด-
รีเอลชาวเมโหลฮาห์

ดาวิดแต่งงานกับ

มีคาลราชธิดาของซาอูล

20 ฝ่ายมีคาลราชธิดาของซาอูล

(8) 1 ซมอ 15:28 (10) 1 ซมอ 16:14, 23 (11) 1 ซมอ 19:10 (12) 1 ซมอ 16:13-14
(13) กตว 27:17; 1 ซมอ 18:16 (14) ปฐก 39:2-3, 23 (16) กตว 27:16-17
(17) กตว 32:20, 27, 29 (18) 1 ซมอ 9:21 (19) วนฉ 7:22 (20) 1 ซมอ 18:28

นั้นรักดาวิด มีคนเอาเรื่องไปทูลซาอูล เรื่องนี้เป็นที่พอพระทัยพระองค์

21 ซาอูลทรงดำริว่า "ให้เรายกแม่นางให้แก่เธอ แม่นางจะได้เป็นกับดักเธอ และมือของคนฟีลิสเตียจะได้ต่อสู้เธอ" ดังนั้นซาอูลจึงรับสั่งแก่ดาวิดว่า "วันนี้เธอจะเป็นบุตรเขยของเราเช่นเดียวกัน"

22 ซาอูลทรงบัญชาฆาตกรเล็ก ๆ ว่า "จงพูดเป็นส่วนตัวกับดาวิดว่า 'ดูเถิด กษัตริย์พอพระทัยในเธอ และบรรดาฆาตกรเล็ก ๆ ของพระองค์ก็รักเธอ เพราะฉะนั้นบัดนี้ จงเป็นบุตรเขยของกษัตริย์เถิด'"

23 และฆาตกรเล็ก ๆ ของซาอูลพูดเรื่องนี้ให้ดาวิดฟัง ดาวิดก็ถามว่า "ท่านทั้งหลายเห็นว่า ที่จะเป็นบุตรเขยของกษัตริย์นั้นเป็นเรื่องเล็กน้อยอยู่หรือ ด้วยข้าพเจ้าเป็นแต่คนจน และไม่มีชื่อเสียงอะไรเลย"

24 และฆาตกรเล็ก ๆ ของซาอูลจึงทูลว่า "ดาวิดพูดอย่างนั้นอย่างนี้"

25 ซาอูลจึงรับสั่งว่า "เจ้าจงพูดเช่นนี้แก่ดาวิดว่า 'กษัตริย์ไม่มีพระประสงค์จะเอาค่าสินสอดเลย นอกจากหนึ่งปลายองคชาติของคนฟีลิสเตียสักหนึ่งร้อย

เพื่อพระองค์จะทรงแก้แค้นศัตรูของกษัตริย์'" ฝ่ายซาอูลทรงดำริว่าจะให้ดาวิดตายเสียด้วยมือของคนฟีลิสเตีย

26 และเมื่อฆาตกรเล็ก ๆ กล่าวคำเหล่านั้นให้ดาวิดฟัง ก็เป็นที่พอใจดาวิดที่จะเป็นบุตรเขยของกษัตริย์ เวลาที่กำหนดไว้ยังไม่หมดไป

27 ดาวิดก็ลุกขึ้นไปพร้อมกับคนของเธอ ได้ฆ่าคนฟีลิสเตียเสียสองร้อยคน และดาวิดก็นำหนังปลายองคชาติของคนเหล่านั้นมาถวายแด่กษัตริย์ครบจำนวน เพื่อเธอจะเป็นบุตรเขยของกษัตริย์ ซาอูลจึงยกมีคาลพระราชธิดาของพระองค์ให้เป็นภรรยาของดาวิด

28 ซาอูลทรงเห็นและทราบว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับดาวิด และมีคาลพระราชธิดาของซาอูลรักเธอ

29 ซาอูลทรงเกรงกลัวดาวิดมากยิ่งขึ้น ดังนั้นซาอูลจึงเป็นศัตรูของดาวิดเรื่อยมา

30 บรรดาเจ้านายแห่งคนฟีลิสเตียก็ออกมาทำสงคราม ต่อมาเมื่อเขาทั้งหลายจะออกมาแล้ว ดาวิดก็ได้กระทำอย่างเฉลียวฉลาดมากกว่าบรรดาข้าราชการของซาอูล ชื่อเสียงของเธอจึงโด่งดังมาก

(21) 1 ซมอ 18:17, 26 (25) ปฐม 34:12; อพย 22:17; 1 ซมอ 14:24; 18:17

(26) 1 ซมอ 18:21 (27) 1 ซมอ 18:13; 2 ซมอ 3:14

(30) 1 ซมอ 18:5; 2 ซมอ 11:1

ซาอูลพยายามฆ่าดาวิด อีกครั้งหนึ่ง

19 ซาอูลตรัสกับโยนาธาน ราชบุตรและกับบรธา ผู้รับใช้ของพระองค์ว่าให้เขาทั้งหลายฆ่าดาวิดเสีย

2 แต่โยนาธานราชบุตรของซาอูลพอใจในดาวิดมาก และโยนาธานก็บอกดาวิดว่า "ซาอูลเสด็จพ่อของฉันทาช่องจะฆ่าเธอเสีย เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอจงระวังตัวให้ดีจนพรงันเข้า จงอยู่เสียในที่ลับซ่อนตัวไว้

3 และฉันทาจะออกไปยืนอยู่ข้างๆ เสด็จพ่อในทุ่งนาที่เธออยู่ และฉันทาจะกราบทูลเสด็จพ่อด้วยเรื่องของเธอ ถ้าฉันทารู้เรื่องอะไรจะบอกให้ทราบ"

4 โยนาธานกล่าวชมดาวิดให้ซาอูลราชบิดาฟังทูลว่า "ขอทูลทูลว่าทรงกระทำบาปต่อดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์เลย เพราะดาวิดหาได้กระทำบาปสิ่งใดต่อพระองค์ไม่ และการงานของเธอก็เป็นงานปฏิบัติพระองค์อย่างดี

5 เพราะเธอเสียดชีวิตของตนและประหารคนฟีลิสเตียนั้น และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้มีการช่วยให้พ้นอย่างใหญ่หลวงเพื่ออิสราเอลทั้งปวง พระองค์ทรงเห็นแล้วและทรงชื่นชมยินดี

แต่ใจนพระองค์จึงจะกระทำให้บาปต่อโลหิตที่ไร้ความผิดด้วยการฆ่าดาวิดเสียอย่างปราศจากเหตุผล"

6 ซาอูลก็ทรงฟังเสียงของโยนาธานและซาอูลจึงปฏิญาณว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ดาวิดจะไม่ต้องถูกประหารชีวิตเลยฉันทานั่น"

7 และโยนาธานก็เรียกดาวิดและโยนาธานแจ้งให้เธอทราบถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น และโยนาธานนำดาวิดเข้าเฝ้าซาอูล และดาวิดได้เข้าเฝ้าซาอูลอย่างแต่ก่อน

8 สงครามได้เกิดขึ้นอีก ดาวิดก็ออกไปต่อสู้กับคนฟีลิสเตียและได้ฆ่าฟันเสียเป็นอันมาก เขาทั้งหลายจึงหนีไปเสียจากเธอ

9 แล้ววิญญาณชั่วจากพระเยโฮวาห์ก็เข้ามาสิงซาอูล เมื่อพระองค์ประทับในวังของพระองค์ ทรงหอกอยู่ และดาวิดก็กำลังตีตีพิณถวาย

10 และซาอูลทรงฟังหอกหมายปักดาวิดให้ติดฝ่าผนัง แต่เธอก็หลบหนีพระพักตร์ซาอูลไป ซาอูลจึงทรงฟังหอกติดผนัง และดาวิดก็หลบหนีรอดไปได้ในคืนนั้น

11 ซาอูลทรงใช้ผู้สื่อสารไปที่บ้านของดาวิดเพื่อเฝ้าดูเธอและ

(1) 1 ซมอ 8:8-9 (2) 1 ซมอ 18:1 (3) 1 ซมอ 20:8-13

(4) ปฐก 42:22; 1 ซมอ 20:32 (5) พบญ 19:10-13; วนฉ 9:17 (7) 1 ซมอ 16:21

(8) 1 ซมอ 18:27; 23:5 (9) 1 ซมอ 16:14; 18:10-11 (11) วนฉ 16:2; สดศ 59

เพื่อจะฆ่าเธอเสียในเวลาเช้า แต่มีคาลกรรยาของดาวิดบอกดาวิดว่า "ถ้าคืนนี้เธอไม่ช่วยชีวิตของเธอให้พ้น พรุ่งนี้เธอจะถูกฆ่าตาย"

12 มีคาลจึงหย่อนดาวิดลงทางหน้าต่าง และเธอก็หนีรอดไป

13 มีคาลได้นำรูปเคารพมาวางไว้บนเตียงนอน และวางหมอนขนแพะไว้ที่ศีรษะ เอาผ้าห่มคลุมไว้

14 เมื่อซาอูลส่งผู้สื่อสารไปจับดาวิด มีคาลตอบว่า "เขาไม่สบาย"

15 แล้วซาอูลส่งผู้สื่อสารนั้นให้ไปดูดาวิดอีก สั่งว่า "จงนำเขามาหาเราทั้งเตียง เพื่อเราจะได้ฆ่าเขาเสีย"

16 เมื่อผู้สื่อสารเข้ามา ดูเถิดรูปเคารพก็อยู่ในเตียง พร้อมกับหมอนขนแพะอยู่ที่ศีรษะ

17 ซาอูลรับสั่งถามมีคาลว่า "โฉนเจ้าจึงหลอกหลวงเรา และปล่อยศัตรูของเราไปเสีย เขาจึงรอดพ้นไป" และมีคาลทูลตอบซาอูลว่า "เธอพูดกับหม่อมฉันว่า 'ปล่อยให้ฉันไปเถิด จะให้ฉันฆ่าเธอทำไมเล่า'"

ดาวิดหนีพ้นจากซาอูล

18 ฝ่ายดาวิดก็หนีรอดไป เธอมาหาซามูเอลที่เมืองรามัทและเล่าทุกเรื่องที่ซาอูลได้ทรงกระ-

ทำแก่เธอให้ซามูเอลฟัง เธอและซามูเอลก็ไปอยู่เสียที่นาโยท 19 มีคนไปทูลซาอูลว่า "ดูเถิดดาวิดอยู่ที่นาโยทในเมืองรามัท"

20 ซาอูลก็รับสั่งให้ผู้สื่อสารไปจับดาวิด และเมื่อเขาไปเห็นหมผู้พยากรณ์กำลังพยากรณ์อยู่ และซามูเอลยืนเป็นหัวหน้าเขาทั้งหลาย พระวิญญาณของพระเจ้าก็มาสถิตกับผู้สื่อสารของซาอูล และเขาทั้งหลายก็พยากรณ์ด้วย

21 เมื่อมีคนไปทูลซาอูล พระองค์ก็ทรงใช้ผู้สื่อสารอื่นไปและคนเหล่านั้นก็พยากรณ์ด้วย ซาอูลทรงใช้ให้ผู้สื่อสารไปครั้งที่สาม เขาทั้งหลายก็พยากรณ์ด้วย

22 ซาอูลก็เสด็จไปที่รามัทเอง มาถึงบ่อน้ำใหญ่ที่ในเมืองเศคู และรับสั่งถามว่า "ซามูเอลกับดาวิดอยู่ที่ไหน" มีคนทูลว่า "ดูเถิด เขาทั้งสองอยู่ที่นาโยทในเมืองรามัท"

23 พระองค์จึงเสด็จไปที่นั่นยังนาโยทในเมืองรามัท และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์ด้วย ทรงดำเนินพลางพยากรณ์พลางจนเสด็จถึงนาโยทที่เมืองรามัท

24 พระองค์ทรงถอดฉลองพระองค์ออกด้วย และก็ทรงพยา-

(12) ยชว 2:15; กจ 9:25; 2 คร 11:33 (17) 2 ซมอ 2:22 (18) 1 ซมอ 7:17; 16:13

(20) กตว 11:25; 1 ซมอ 10:5-6, 10; 19:11, 14; ยอล 2:28; ยน 7:32; 1 คร 14:3

(23) 1 ซมอ 10:10 (24) 1 ซมอ 10:10-12; อสย 20:2; มคา 1:8

กรรมต่อหน้าซามูเอล และบรรทมเปลือยกายอยู่ตลอดวันนั้น และตลอดคืนนั้น ดังนั้นเขาจึงพูดกันว่า "ซาอูลอยู่ในจำพวกผู้พยากรณ์ด้วยหรือ"

โยนาธานป้องกันดาวิด
20ดาวิดก็หนีจากนาโยทในเมืองรามัท และมาหาโยนาธานกล่าวว่า "ข้าพเจ้าได้กระทำให้ใจ อะไรเป็นความชั่วช้าของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้กระทำความผิดบาปอันใดต่อเสด็จพ่อของท่าน พระองค์จึงได้แสวงหาชีวิตของข้าพเจ้า"

2 และโยนาธานจึงตอบเธอว่า "ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย เธอไม่ต้องตายดอก ดูเถิด เสด็จพ่อจะมีได้ทรงกระทำการใหญ่ น้อยสิ่งใดโดยมิให้ฉันรู้ทำไมเสด็จพ่อจะปิดบังเรื่องนี้จากฉันเล่า คงไม่เป็นเช่นนั้นแน่"

3 ดาวิดจึงปฏิญาณยิ่งกว่านั้นอีก และกล่าวว่า "เสด็จพ่อของท่านทรงทราบอย่างแน่นอนว่า ข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน และพระองค์ตรัสว่า 'อย่าให้โยนาธานรู้เรื่องนี้เลย เกรงว่าเขาจะเศร้าใจ' พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด และท่านมีชีวิตอยู่แน่ ฉันใด ความจริงมีอยู่ว่า ระหว่างข้าพ-

เจ้ากับความตายก็ยิ่งเหลืออีกเพียงก้าวเดียวฉันนั้น"

4 โยนาธานจึงพูดกับดาวิดว่า "จิตใจเธอปรารถนาอะไร ฉันจะทำตามเพื่อเธอ"

5 ดาวิดจึงกล่าวกับโยนาธานว่า "ดูเถิด พรุ่งนี้เป็นวันขึ้นค่ำ ข้าพเจ้าไม่ควรขาดที่จะนั่งร่วมโต๊ะเสวยกับกษัตริย์ แต่ขอโปรดให้ข้าพเจ้าไปซ่อนตัวอยู่ที่ในทุ่งนาจนถึงเย็นวันที่สาม"

6 ถ้าเสด็จพ่อของท่านเห็นข้าพเจ้าขาดไป ก็ขอโปรดทูลพระองค์ว่า 'ดาวิดได้วิ่งวอนขอลาข้าพระองค์กลับไปเมืองเบธเลเฮมเมืองของตน เพราะที่นั่นทั้งครอบครัวทำการถวายสัตวบูชาประจำปี'

7 ถ้าพระองค์รับสั่งว่า 'ดีแล้ว' ผู้รับใช้ของท่านก็ตีไป แต่ถ้าพระองค์ทรงกริ้ว ก็ขอทราบเถิดว่า พระองค์ดำริการร้าย

8 เพราะฉะนั้น ขอท่านกรุณากระทำแก่ผู้รับใช้ของท่านด้วยใจจงรัก เพราะท่านได้กระทำพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์กับผู้รับใช้ของท่านแล้ว แต่ถ้าความชั่วช้ามีอยู่ในข้าพเจ้า ขอท่านฆ่าข้าพเจ้าเสียเองเถิด เพราะท่านจะนำข้าพเจ้าไปให้เสด็จพ่อของท่านทำไม"

9 โยนาธานจึงกล่าวว่า "อย่าให้

(3) 1 ซมอ 27:1 (5) กตว 10:10; 28:11-15; 1 ซมอ 19:2-3

(6) 1 ซมอ 16:4; 17:12; ยน 7:42 (7) พบญ 1:23; 1 ซมอ 25:17; 2 ซมอ 17:4

(8) ยชว 2:14; 1 ซมอ 18:3; 20:16; 23:18; 2 ซมอ 14:32

มีวิแวอย่างนี้เลยนะ เพราะว่าถ้าฉันทราบว่าจะเสด็จพ่อคิดร้ายต่อเธอ ฉันจะไม่ไปบอกเธอหรือ”

10 แล้วดาวิดก็กล่าวแก่โยนาธานว่า “ถ้าเสด็จพ่อของท่านตอบท่านอย่างดุดัน ใครจะบอกแก่ข้าพเจ้าได้”

11 และโยนาธานบอกดาวิดว่า “มาเถิด ให้เราเข้าไปในทุ่งนา” เขาทั้งสองจึงเข้าไปในทุ่งนา

12 และโยนาธานกล่าวแก่ดาวิดว่า “โอ พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เมื่อนั้นได้หิ้งงูดเสด็จพ่อของฉันในวันพรุ่งนี้ประมาณเวลานี้ หรือในวันที่สาม ดูเถิด ถ้ามีอะไรติดต่อดาวิด และฉันจะไม่ใช้คนไปบอกเธอทีเดียว

13 ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษแก่โยนาธานและให้หนักยิ่งกว่า แต่ถ้าเสด็จพ่อพอพระทัยที่จะทำร้ายเธอ ฉันจะบอกเธอให้ทราบและส่งให้เธอหนีไปให้พ้นภัย ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเธออย่างที่เราองค์ทรงสถิตกับเสด็จพ่อของฉัน

14 ถ้าฉันยังมีชีวิตอยู่ต่อไป ขอเธอสำแดงความเมตตาแห่งพระเยโฮวาห์ต่อฉัน เพื่อฉันจะไม่ต้องตาย

15 ขออย่าตัดความกรุณาของเธอที่มีต่อวงศ์วานของฉันเป็น

นิตย ในเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกำจัดศัตรูทุกคนของดาวิดเสียจากพื้นพิภพแล้ว”

16 โยนาธานจึงทำพันธสัญญากับวงศ์วานของดาวิดว่า “ขอพระเยโฮวาห์ทรงแก้แค้นต่อศัตรูของดาวิดเถิด”

17 และโยนาธานก็ให้ดาวิดปฏิญาณอีกครั้งหนึ่งโดยความรักของท่านที่มีต่อเธอ เพราะท่านรักเธอย่างกับรักชีวิตของตนเอง

18 แล้วโยนาธานจึงพูดกับดาวิดว่า “พรุ่งนี้เป็นวันขึ้นค่ำและเขาจะเห็นว่าเธอขาดไป เพราะที่นั่งของเธอจะว่างอยู่

19 เมื่อเธออยู่สามวันแล้ว เธอจงลงไปโดยเร็ว ไปยังที่ที่เธอได้ซ่อนตัวอยู่ ในวันแห่งการกระทำนั้น และคอยอยู่ข้างศิลาเอเชล

20 ฉันจะยิงลูกธนูสามลูกไปข้างๆที่นั่น อย่างกับว่าฉันยิงเป้า

21 และดูเถิด ฉันจะใช้เด็กไปสั่งว่า ‘จงไปหาลูกธนู’ ถ้าฉันพูดกับเด็กนั้นว่า ‘ดูเถิด ลูกธนูอยู่ทางข้างนี้ของเจ้า ไปเอามา’ แล้วขอเธอเข้ามา เพราะพระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์แน่ฉันใด เธอก็ปลอดภัยแล้ว ไม่มีอันตรายอันใดฉันนั้น

22 แต่ ถ้าฉันพูดกับเด็กหนุ่ม

(13) ยชา 1:5; นรธ 1:17; 1 ซมอ 3:17; 10:7; 17:37; 18:12; 1 พศด 22:11, 16

(15) 1 ซมอ 24:21; 2 ซมอ 9:1, 3, 7 (16) พบญ 23:21; 1 ซมอ 25:22; 31:2

(17) 1 ซมอ 18:1 (18) 1 ซมอ 20:5, 24 (19) 1 ซมอ 19:2 (21) ยรม 4:2

นั้นว่า ‘ดูเถิด ลูกธนูอยู่ข้างหน้า เจ้าโน้น’ เธอจึงไปเถิด เพราะว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งเธอไปแล้ว

23 ส่วนเรื่องที่เขาและฉันทันได้พูดกันนั้น ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานระหว่างเธอและฉันทันเป็นนิตย์”

โยนาธานทราบถึง

เจตนาของซาอูลต่อดาวิด

24 ดาวิดจึงซ่อนตัวอยู่ในทุ่งนา และเมื่อถึงวันขึ้นค่ำ กษัตริย์ก็ประทับเสวยพระกระยาหาร

25 กษัตริย์ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์อย่างที่เคยทรงกระทำ คือประทับที่พระที่นั่งข้างๆฝาผนัง โยนาธานยืนอยู่และอับเนอร์นั่งอยู่ข้างซาอูล แต่ที่ของดาวิดก็ว่างอยู่

26 อย่างไรก็ตามในวันนั้นซาอูลมิได้ตรัสประการใด เพราะทรงดำริว่า “ดาวิดคงเกิดเหตุบางอย่าง เขาคงมลทิน เขาคงมลทินแน่”

27 อยู่มาวันรุ่งขึ้นคือวันที่สองของเดือน ที่ของดาวิดก็ว่างอยู่ และซาอูลก็ตรัสกับโยนาธานราชบุตรของพระองค์ว่า “ทำไมบุตรเจสซีมิได้มารับประทานอาหารทั้งวานนี้และวันนี้”

28 โยนาธานทูลตอบซาอูลว่า “ดาวิดได้วิ่งวอนขอลาข้าพระ

องค์ไปยังบ้านเบธเลเฮม

29 เขาวา ‘ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านอนุญาตให้ข้าพเจ้าไป เพราะครอบครัวของข้าพเจ้ามีการถวายสัตวบูชาในเมือง และพี่ชายของข้าพเจ้าสั่งให้ข้าพเจ้าไปที่นั่น บัดนี้ถ้าข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ข้าพเจ้าก็ขอร้องให้ท่านอนุญาตให้ข้าพเจ้าไปเยี่ยมพี่ชายของข้าพเจ้า’ ด้วยเหตุนี้เขาจึงมิได้มาที่โต๊ะของกษัตริย์”

30 แล้วความกริ้วของซาอูลก็พลุ่งขึ้นต่อโยนาธาน พระองค์ตรัสกับท่านว่า “เจ้า ลูกของหญิงกบฏและวิปลาส ข้าไม่รู้หรือว่าเจ้าเลือกบุตรเจสซีมาให้ความอับอายแก่เจ้าเองและให้ความอับอายแก่ความเปลือยเปล่าแห่งแม่ของเจ้า

31 ตราบใดที่ลูกของเจสซีมีชีวิตอยู่บนดิน ตัวเจ้าหรือราชอาณาจักรของเจ้าก็จะตั้งอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจงใช้คนไปตามเขามาให้เรา เพราะเขาจะต้องตายแน่”

32 แล้วโยนาธานจึงทูลตอบซาอูลพระราชบิดาของท่านว่า “ทำไมเขาจะต้องถูกประหาร เขาได้กระทำผิดสิ่งใดพระเจ้าข้า”

33 แต่ซาอูลได้ทรงพุ่งหอกใส่ท่านเพื่อจะฆ่าท่าน ดังนั้นโย-

(23) 1 ซมอ 20:14-15 (26) สดต 7:20-21; 15:5; 1 ซมอ 16:5 (28) 1 ซมอ 20:6

(32) ปฐก 31:36; 1 ซมอ 19:5; สภษ 31:9; มธ 27:23; ลก 23:22

(33) 1 ซมอ 18:11; 19:10; 20:7

นาธานจึงทราบบว่า พระราชบิดาของท่านหมายฆ่าดาวิดเสีย

34 โยนาธานจึงลุกขึ้นจากโต๊ะด้วยความโกรธยิ่งนัก มิได้รับประทานอาหารในวันที่สองของเดือนนั้น เพราะท่านเศร้าใจด้วยเรื่องดาวิด เพราะว่าพระราชบิดาของท่านได้พยายามนำหน้าดาวิด

โยนาธานกับดาวิดลากัน

35 ต่อมารุ่งเช้าขึ้น โยนาธานก็ออกไปที่ทุ่งนาตามที่นัดหมายไว้กับดาวิด มีเด็กไปด้วยคนหนึ่ง

36 และท่านสั่งเด็กนั้นว่า "จงวิ่งไปหาลูกธนูที่ฉันยังไป" เมื่อเด็กนั้นวิ่งไป โยนาธานก็ยิงธนูลูกหนึ่งขึ้นหน้าไป

37 และเมื่อเด็กนั้นมาถึงที่ที่ลูกธนูซึ่งโยนาธานยิงไปนั้น โยนาธานก็ร้องสั่งเด็กนั้นว่า "ลูกธนูอยู่ข้างหน้าโน้นไม่ใช่หรือ"

38 และโยนาธานร้องสั่งเด็กนั้นว่า "จงรีบไปโดยเร็วอย่าหยุดอยู่" เด็กของโยนาธานก็ไปเก็บลูกธนู และกลับมามหานายของตน

39 แต่เด็กนั้นไม่ทราบเรื่องโยนาธานและดาวิดเท่านั้นที่ทราบ

40 และโยนาธานก็มอบอาวุธของท่านให้เด็กนั้น และบอกเขา

ว่า "ไป จงแบกสิ่งเหล่านี้ไปในเมือง"

41 เมื่อเด็กนั้นไปแล้ว ดาวิดก็ลุกขึ้นมาจากที่ที่อยู่ทิศใต้ ชบหน้าลงถึงดิน แล้วกราบลงสามครั้ง และทั้งสองก็จูบกัน และร้องไห้กัน จนดาวิดร้องมากเหลือเกิน

42 โยนาธานจึงกล่าวกับดาวิดว่า "ขอจงไปเป็นสุขเถิด เพราะเราทั้งสองได้ปฏิญาณไว้แล้วในพระนามแห่งพระเยโฮวาห์ว่า `พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นพยานระหว่างฉันและเธอ และระหว่างเชื้อสายของฉันกับเชื้อสายของเธอสืบไปเป็นนิตย์'" ดาวิดก็ลุกขึ้นจากไป และโยนาธานก็เข้าไปในเมือง

ดาวิดหนีจากซาอูล

ไปหาอาหิเมเลค

21 แล้วดาวิดก็มายังเมืองปุโรหิต และอาหิเมเลคตัวสั้นอยู่เมื่อพบดาวิดจึงพูดกับท่านว่า "ทำไมท่านจึงมาคนเดียว และไม่มีผู้ใดมากับท่าน"

2 ดาวิดจึงพูดกับอาหิเมเลคปุโรหิตว่า "กษัตริย์ทรงบัญชาข้าพเจ้าให้ทำเรื่องหนึ่งรับสั่งแก่ข้าพเจ้าว่า `อย่าบอกเรื่องซึ่งเราใช้เจ้าไปกระทำการนั้นแก่ผู้ใดให้รู้เลย และด้วยเรื่องซึ่งเรามอบ

(42) 1 ซมอ 1:17

(1) 1 ซมอ 14:3; 16:4; มก 2:26

หมายแก่เจ้านั้น' ข้าพเจ้าได้นัดหมายไว้กับพวกผู้รับใช้ ณ ที่แห่งหนึ่ง

3 ฉะนั้นบัดนี้ท่านมีอะไรติดมืออยู่บ้างเล่า ขอมอบขนมปังไว้ใมือข้าพเจ้าสักห้าก้อน หรืออะไรๆ ที่มีที่นี้ก็ได้อ"

4 ปุโรหิตนั้น ตอบดาวิดว่า "ข้าพเจ้าไม่มีขนมปังธรรมดาติดมือเลย แต่มีขนมปังบิริสุทธี ขอแต่คนหนุ่มได้อยู่ห่างจากผู้หญิงมาแล้วก็แล้วกัน"

5 และดาวิดก็ตอบท่านปุโรหิตว่า "ที่จริง ตั้งแต่เราออกไปปฏิบัติงาน ผู้หญิงก็ถูกกันไว้ให้ห่างจากเราทั้งหลายประมาณสามวัน และภาชนะของคนหนุ่มก็บิริสุทธี และขนมปังนั้นเป็นอย่างธรรมดาอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าขนมปังนั้นถูกชำระให้บิริสุทธีในภาชนะแล้ว"

6 ดังนั้นปุโรหิตจึงมอบขนมปังบิริสุทธีให้แก่ดาวิด เพราะที่นั่นไม่มีขนมปังอื่นนอกจากขนมปังหน้าพระพักตร์ ซึ่งเก็บมาจากหน้าพระพักตร์พระเยโฮวาห์เพื่อวางขนมปังใหม่ในวันที่เก็บเอาขนมปังเก่านั้นออกไป

7 ในวันนั้นมีชายคนหนึ่งอยู่ที่นั่นเป็นผู้รับใช้ของซาอูล มีธรรตองเฝ้าพระเยโฮวาห์อยู่ เขาชื่อโตเอก คนเอโดม เป็นหัวหน้า

คนเลี้ยงสัตว์ของซาอูล

8 และดาวิดกล่าวแก่อาทิเมเลคว่า "ท่านไม่มีหอกหรือดาบติดมืออยู่สักเล่มหนึ่งหรือ ด้วยข้าพเจ้ามิได้นำดาบหรือเครื่องอาวุธติดมาเลย เพราะราชการของกษัตริย์เป็นการด่วน"

9 ปุโรหิตนั้นจึงกล่าวว่า "ดาบของโกลีอัทคนฟีลิสเตีย ซึ่งท่านฆ่าเสียที่หุบเขาเอลาห์นั้น ดูกัดยังห่อผ้าอยู่ที่ข้างหลังเอีโฟด ถ้าท่านต้องการดาบนั้นจงเอาไปเถิด นอกจากเล่มนั้นแล้วก็ไม่มีดาบอื่นอีก" และดาวิดกล่าวว่า "ไม่มีดาบอื่นเหมือนดาบเล่มนั้นแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าเถิด"

ดาวิดหนีจากซาอูล

ไปหาอาคิซกษัตริย์เมืองกัท

10 และดาวิดก็ลุกขึ้นในวันนั้นหนีจากพระพักตร์ซาอูลไปหาอาคิซกษัตริย์เมืองกัท

11 และมหาดเล็กของอาคิซทูลว่า "ดาวิดคนนี้ไม่ใช่หรือที่เป็นกษัตริย์ของแผ่นดินนั้น เขามีได้เต็นรำและขับเพลงรับกันหรือว่าซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ และดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ"

12 และดาวิดก็จำถ้อยคำเหล่านี้ไว้ในใจและกลัวอาคิซกษัตริย์เมืองกัทอย่างมาก

13 ท่านจึงเปลี่ยนอาภักปกริยาต่อหน้าเขาทั้งหลาย และกระทำ

(4) อพย 19:15; 25:30; ลนต 24:5-9 (5) อพย 19:14-15; ลนต 8:26; 1 สส 4:4

(6) ลนต 24:8-9; มธ 12:3-4; มก 2:25-26 (7) 1 ซมอ 14:47; 22:9; สดต 52

(9) 1 ซมอ 17:2, 50; 31:10 (11) 1 ซมอ 18:6-8; 29:5 (12) ลก 2:19 (13) สดต 34

ตนเป็นคนบ้าในมือเขา เทียวกาไว้ที่ประตูรั้ว และปล่อยให้ทำลายไหลลงเประอะครา

14 อาคีซจึงสั่งผู้รับใช้ของท่านว่า “ดูเถิด เจ้าเห็นว่าคนนั้นบ้าแล้วเจ้าพาเขามาหาเราทำไม 15 ข้าขาดคนบ้าหรือ เจ้าจึงพาคนนั้นมาทำให้ข้าดู คนอย่างนี้ควรเข้ามาในนิเวศของข้าหรือ”

ดาวิดอยู่ที่ถ้ำอดุลลิม
22 ดาวิดก็จากที่นั่นหนีไปอยู่ที่ถ้ำอดุลลิม เมื่อพี่ชายของท่านและวงศ์วานบิดาของท่านทั้งสิ้นได้ยินเรื่องเขาก็ลงไปหาท่านที่นั่น

2 แล้วทุกคนที่มีความทุกข์ยาก และทุกคนที่มีหนี้สิน และทุกคนที่ไม่มีความพอใจก็พากันมาหาท่าน และท่านก็เป็นหัวหน้าของเขาทั้งหลาย มีคนมามากมวนอยู่กับท่านประมาณสี่ร้อยคน 3 ดาวิดก็ออกจากที่นั่นไปยังเมืองมิสเปห์ในแผ่นดินโมอับ และท่านทูลกษัตริย์เมืองโมอับว่า “ขอโปรดให้บิดามารดาของข้าพเจ้ามาอยู่กับพระองค์เถิด จนกว่าข้าพเจ้าจะทราบว่าคุณจะทรงกระทำประการใดเพื่อข้าพเจ้า”

4 และท่านก็นำบิดามารดา มาฝากษัตริย์แห่งโมอับ และท่านทั้งสองก็อาศัยอยู่กับกษัตริย์

ตลอดเวลาที่ดาวิดอยู่ในที่กำบังเข้มแข็ง

5 แล้วผู้พยากรณ์กาดกล่าวแก่ดาวิดว่า “ท่านอย่าอยู่ในที่กำบังเข้มแข็งนี้เลย จงไปเข้าไปในแผ่นดินยูดาห์เถิด” ดาวิดก็ไปและมาอยู่ในป่าเฮเรท

6 ฝ่ายซาอูลทรงได้ยินว่า มีผู้พบดาวิดและคนที่อยู่กับท่าน (เวลานั้นซาอูลประทับที่เมืองกิเบอาห์ใต้ต้นไม้แห่งหนึ่งที่รามาห์ ทรงหอกอยู่ และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ก็ยืนอยู่รอบพระองค์)

7 และซาอูลตรัสกับผู้รับใช้ที่ยืนอยู่รอบพระองค์ว่า “เจ้าทั้งหลายพวกคนเบนยามิน จงฟังเถิด บุตรของเจสซีย์จะให้นาและสวนองุ่นแก่เจ้าทั้งหลายหรือ จะตั้งเจ้าทั้งหลายให้เป็นผู้บังคับการกองพันกองร้อยหรือ

8 เจ้าทั้งหลายจึงได้คิดกบฏต่อเรา ไม่มีใครแจ้งแก่เราเลย เมื่อลูกของเราทำพันธไมตรีกับบุตรของเจสซีย์นั้น ไม่มีผู้ใดร่วมทุกข์กับเรา หรือแจ้งแก่เราว่า ลูกของเราปลุกปั่นผู้รับใช้ของเราให้ต่อสู้เรา คอยข่มตักเราอยู่อย่างทุกวันนี้”

ซาอูลฆ่าพวกปโรหิต

ของพระเจ้า

9 โดเอกคนเอโดมซึ่งอยู่เหนือ

(1) ยชว 12:15; 15:35; 2 ซมอ 23:13 (2) วนฉ 11:3; 1 ซมอ 25:13; สบ 2:10

(3) 2 ซมอ 8:2 (5) 2 ซมอ 24:11; 1 พศด 21:9; 2 พศด 29:25 (6) 1 ซมอ 15:34

(7) 1 ซมอ 8:14 (8) 1 ซมอ 18:3; 20:16, 30 (9) 1 ซมอ 14:3; 21:1, 7; 22:22

ผู้รับใช้ของซาอูลจึงทูลตอบว่า
“ข้าพระองค์เห็นบุตรเจสซีมาที่
เมืองโนบมาหาอาหิเมเลคบุตร
อาหิทอบ

10 แล้วเขาก็ทูลถามพระเยโฮ-
วาห์ให้ท่าน และให้เสบียงอา-
หาร และให้ดาบของโกลิอัทคน
ฟีลิสเตียแก่ท่านไป”

11 แล้วกษัตริย์ก็ใช้ให้ไปเรียก
อาหิเมเลคปุโรหิต บุตรชายอา-
หิทอบ และวงศัวานบิดาของท่าน
ทั้งสิ้น ผู้เป็นปุโรหิตเมืองโนบ
ทุกคนก็มาหากษัตริย์

12 และซาอูลตรัสว่า “บุตรอา-
หิทอบเอ๋ย จงฟังเถิด” เขาทูล
ตอบว่า “เจ้านายของข้าพระองค์
ข้าพระองค์อยู่ที่นี้”

13 และซาอูลตรัสแก่เขาว่า “ทำ
ไมเจ้าจึงร่วมกันกบฏต่อเรา ทั้ง
เจ้าและบุตรของเจสซี ในการที่
เจ้าได้ให้ขนมปังและดาบแก่เขา
และได้ทูลถามพระเจ้าให้เขา
เขาจึงลุกขึ้นต่อสู้เรา และคอย
ข่มตักเราอยู่อย่างทุกวันนี้”

14 และอาหิ เมเลคทูลตอบ
กษัตริย์ว่า “ในบรรดาข้าราชการ
ผู้รับใช้ของพระองค์ มีผู้ใดเล่าที่
จะสัตย์ซื่ออย่างดาวิด พระราช
บุตรเขยของกษัตริย์ ผู้บังคับ
บัญชาทหารราชองครักษ์ และ
เป็นผู้มีเกียรติในพระราชสำนัก
ของพระองค์

15 แล้วข้าพระองค์ได้ทูลขอ
พระเจ้าเพื่อเขาจริงหรือ เปล่า
เลย ขอ กษัตริย์อย่าทรงกล่าว
โทษสิ่งใดต่อผู้รับใช้ของพระ
องค์ หรือวงศัวานของบิดาของ
ข้าพระองค์ทั้งสิ้น เพราะผู้รับใช้
ของพระองค์ไม่ทราบเรื่องนี้เลย
ไม่ว่ามากหรือน้อย”

16 กษัตริย์ตรัสว่า “อาหิเมเลค
เจ้าจะต้องตายแน่ ทั้งเจ้าและ
วงศัวานบิดาของเจ้าทั้งสิ้นด้วย”

17 และกษัตริย์ก็รับสั่งแก่ทหาร
ราบผู้ยืนเฝ้าอยู่ว่า “จงหันมา
ประหารปุโรหิตเหล่านี้ของพระ
เยโฮวาห์เสีย เพราะว่ามือของ
เขาอยู่กับดาวิดด้วย เขารู้แล้ว
ว่ามันหนีไป แต่ไม่แจ้งให้เรา”
แต่ข้าราชการผู้รับใช้ของกษัตริย์
ไม่ยอมลงมือฟันปุโรหิตของ
พระเยโฮวาห์

18 แล้วกษัตริย์จึงตรัสกับโด-
เอกว่า “เจ้าจงหันไปฟันปุโรหิต
เหล่านั้น” โดเอกคนเอโดมก็หัน
ไปฟันบรรดาปุโรหิต ในวันนั้น
เขาฆ่าบุคคลที่สวมเอโปกต์ผ้า
ปานเสียแปดสิบห้าคน

19 และเขาประหารโนบเมือง
ของปุโรหิตเสียด้วยคมดาบ ฆ่า
เสียด้วยคมดาบทั้งผู้ชาย ผู้หญิง
เด็ก และเด็กที่ยังดูดนม วัว ลา
และแกะ

20 แต่บุตรชายคนหนึ่งของอา-

(10) กตว 27:21; 1 ซมอ 10:22; 21:6, 9 (14) 1 ซมอ 19:4-5; 20:32; 24:11

(16) พบญ 24:16 (17) อพย 1:17 (18) 1 ซมอ 2:31 (19) ยชว 21:1-45

(20) 1 ซมอ 2:33; 23:6, 9; 30:7; 1 พกษ 2:26-27

หิเมเลค บุตรชายอาหิทอบ ชื่อ อาบียาธาร์ได้รอดพ้นและหนีตามดาวิดไป

21 อาบียาธาร์ก็บอกดาวิดว่า ชาอูลได้ประหารปุโรหิตของพระเยโฮวาห์เสีย

22 ดาวิดจึงพบกับอาบียาธาร์ว่า "ในวันนั้น เมื่อโตเอกคนเอโดมอยู่ที่นั่น เรารู้แล้วว่า เขาจะต้องทูลชาอูลแน่ เราเป็นต้นเหตุแห่งความตายของบุคคลทั้งสิ้นในวงศ์วานบิดาของท่าน

23 จงอยู่เสียกับเราเถิด อย่ากลัวเลย เพราะผู้ที่แสวงหาชีวิตของท่านก็แสวงหาชีวิตของเราด้วย ท่านอยู่กับเราก็จะพ้นภัย"

การพนงและการหลีกเลี่ยงหลบหนีของดาวิด

23 แล้วพวกเขาบอกดาวิดว่า "ดูเถิด คนฟิลิสเตียกำลังรบเมืองเคีลาห์อยู่และปล้นเอาข้าวที่ลาน"

2 ดาวิดจึงทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า "ควรที่ข้าพระองค์จะไปต่อสู้กับคนฟิลิสเตียเหล่านี้หรือไม่" และพระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดว่า "จงไปต่อสู้คนฟิลิสเตียและช่วยเมืองเคีลาห์ให้พ้น"

3 แต่คนของดาวิดเรียนท่านว่า "ดูเถิด เราอยู่ในยุดาห์นี้ก็ยังกลัวอยู่ ถ้าเราขึ้นไปยังเคีลาห์สู้รบกับกองทัพของฟิลิส-

เตียเราจะยิ่งกลัวมากขึ้นเท่าใด" 4 แล้วดาวิดก็ทูลถามพระเยโฮ-

วาห์อีก และพระเยโฮวาห์ตรัสตอบท่านว่า "จงลุกขึ้นลงไปยังเคีลาห์เถิด เพราะเราจะมอบคนฟิลิสเตียไว้ในมือของเจ้า"

5 และดาวิดกับคนของท่านก็ไปยังเคีลาห์ต่อสู้กับคนฟิลิสเตีย นำเอาสัตว์เลี้ยงของเขาไป และฆ่าฟันเขาทั้งหลายเสียเป็นอันมาก ดังนั้นแหละดาวิดก็ได้ช่วยชาวเมืองเคีลาห์ให้พ้น

6 อยู่มาเมื่ออาบียาธาร์บุตรชายของอาหิเมเลคหนีไปหาดาวิดที่เมืองเคีลาห์นั้น เขาก็ถือเอาโพดลงมาด้วย

7 มีคนไปทูลชาอูลว่า ดาวิดมาที่เคีลาห์แล้ว ชาอูลจึงตรัสว่า "พระเจ้าทรงมอบเขาไว้ในมือเราแล้ว เพราะที่เขาเข้าไปในเมืองที่มีประตูและดาล เขาก็ชิงตัวเองไว้"

8 และชาอูลทรงให้เรียกพลทั้งปวงเข้าสงคราม ให้ลงไปยังเคีลาห์เพื่อล้อมดาวิดกับคนของท่านไว้

9 ดาวิดทราบข่าว ชาอูลทรงคิดร้ายต่อท่าน ท่านจึงพูดกับอาบียาธาร์ปุโรหิตว่า "จงนำเอาเอ-

โฝดมาที่นี่เถิด" 10 ดาวิดทราบทูลว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสรา-

(23) 1 พกษ 2:26 (1) ยชา 15:44; นหม 3:17-18

(2) 1 ซมอ 22:10; 23:4, 6, 9; 28:6; 30:8 (5) 1 ซมอ 19:8; 2 ซมอ 5:20

(6) 1 ซมอ 22:20 (9) กตว 27:21; 1 ซมอ 23:6; 30:7 (10) 1 ซมอ 22:19

เอล ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ยืนยัน
แน่ว่า ซาอูลหาช่องที่จะมายัง
เคีลัทห์ เพื่อทำลายเมืองนี้
เพราะข้าพระองค์เป็นเหตุ

11 ประชาชนชาวเคีลัทห์จะ
มอบข้าพระองค์ไว้ในมือท่าน
หรือ ซาอูลจะเสด็จลงมาตั้งที่ผู้
รับใช้ของพระองค์ได้ยืนยันหรือ
โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า
แห่งอิสราเอล ขอพระองค์ทรง
บอกผู้รับใช้ของพระองค์เถิด”
และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เขาจะ
ลงมา”

12 แล้วดาวิดจึงกราบทูลว่า
“ประชาชนชาวเคีลัทห์จะมอบ
ข้าพระองค์และคนของข้าพระ
องค์ไว้ในมือของซาอูลหรือ”
และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เขาทั้ง
หลายจะมอบเจ้าไว้”

13 แล้วดาวิดกับคนของท่านซึ่ง
มีประมาณหกร้อยคนก็ลุกขึ้นไป
เสียจากเคีลัทห์ และเขาทั้ง
หลายก็ไปตามแต่ที่เขาจะไปได้
เมื่อมีคนไปทูลซาอูลว่า ดาวิด
หนีไปจากเคีลัทห์แล้ว ซาอูลก็
ทรงเลิกการติดตาม

14 และดาวิดก็อยู่ในถิ่นทุรกัน-
ดารตามที่กำบังเข้มแข็งและอยู่
ในแดนเทือกเขาแห่งถิ่นทุรกัน-
ดารคิฟ และซาอูลก็ทรงแสวงหา
ท่านทุกวัน แต่พระเจ้ามิได้มอบ
ท่านไว้ในมือของซาอูล

15 และดาวิดเห็นว่า ซาอูลได้
ทรงออกมาแสวงหาชีวิตของเธอ
ดาวิดอยู่ในถิ่นทุรกันดารคิฟที่
ป่าไม้

16 และโยนาธานราชบุตรของ
ซาอูลได้ลุกขึ้นไปหาดาวิดที่ป่า
ไม้ และสนับสนุนมือของเธอให้
เข้มแข็งขึ้นในพระเจ้า

17 โยนาธานพูดกับเธอว่า “อย่า
กลัวเลย เพราะว่ามือของซาอูล
เสด็จพ่อของฉันทจะไม่พบ
เธอจะได้เป็นกษัตริย์เหนืออิส-
ราเอล และฉันทจะเป็นอุปราช
ซาอูลเสด็จพ่อของฉันทก็ทราบ
เรื่องนี้ด้วย”

18 และทั้งสองก็กระทำพันธ-
สัญญาต่อพระพักตร์พระเยโฮ-
วาห์ ดาวิดยังคงอยู่ที่ป่าไม้และ
โยนาธานก็กลับไปวัง

19 ฝ่ายชาวคิฟได้ขึ้นไปหาซา-
อูลที่กิเบอาห์ทูลว่า “ดาวิดได้
ซ่อนตัวอยู่ ท่ามกลางพวกข้า
พระองค์ ในที่กำบังเข้มแข็งที่
ป่าไม้บนเนินเขาฮาคีลัทห์ ซึ่งอยู่
ได้เยซิโมนมิใช่หรือ

20 โอ ข้าแต่กษัตริย์ เพราะฉะ-
นั้น บัดนี้ขอเสด็จลงไปตามสุด
พระทัยปรารถนาที่จะลงไป ฝ่าย
พวกข้าพระองค์จะมอบเขาไว้ใน
หัตถ์ของกษัตริย์”

21 และซาอูลตรัสว่า “ขอพระ
เยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่

(13) 1 ซมอ 22:2; 25:13 (14) ยชว 15:55; 2 พศด 11:8; สดต 11:1; 32:7; 54:3-4

(17) 1 ซมอ 20:31; 24:20; สดต 27:1-3 (18) 1 ซมอ 18:3; 20:12-17, 42

(19) 1 ซมอ 26:1; สดต 54 (20) สดต 54:3

พวกท่าน เพราะพวกท่านปราณีเรา

22 จงไปหาดูให้แน่นอนยิ่งขึ้น ดูให้รู้ว่าเขาอยู่ที่ไหน ใครเห็นเขาที่นั่นบ้าง เพราะมีคนบอกข้าว่า เขาฉลาดนัก

23 เพราะฉะนั้นจงไปสังเกตดูที่ชุมนุมว่าเขาซ่อนตัวอยู่ที่ไหน และกลับมาเอาเนื้อความแน่นอนมาบอกเรา แล้วเราจะไปกับท่าน ต่อมาถ้าเขาอยู่ในเขตแผ่นดิน เราจะค้นหาเขาในบรรดาคนยูดาห์ที่นั่นเป็นพันๆ”

24 เขาทั้งหลายก็ลุกขึ้นไปยังศิฟก่อนซาอูล ฝ่ายดาวิดกับคนของท่านอยู่ในถิ่นทุรกันดารมาโอนในที่ราบใต้เยซีโมน

25 ซาอูลกับคนของพระองค์ก็แสวงหาท่าน มีคนบอกดาวิด ท่านจึงลงไปยังศิลาและอยู่ในถิ่นทุรกันดารมาโอน เมื่อซาอูลทรงได้ยินดังนั้น ก็ทรงติดตามดาวิดไปในถิ่นทุรกันดารมาโอน

26 ซาอูลเสด็จไปฝากภูเขาช้างนี้ ดาวิดกับคนของท่านอยู่ฝากภูเขาช้างนั้น ดาวิดก็รับหนีจากพระพิกตร์ซาอูล เพราะซาอูลกับคนของพระองค์มาล้อมรอบดาวิดกับคนของท่านเพื่อจะจับ

27 แต่มีผู้สื่อสารคนหนึ่งมาทูลซาอูลว่า “ขอรีบเสด็จกลับเพราะคนฟิลิเตียยกกองทัพมาบุกรุก

แผ่นดิน”

28 ซาอูลจึงเสด็จกลับจากการไล่ตามดาวิดไปรบกับฟิลิเตีย เขาจึงเรียกที่นั่นว่าเส-ลาฮามา-เลคอท

29 ดาวิดก็ขึ้นไปจากที่นั่นไปอาศัยอยู่ในที่กำบังเข้มแข็งแห่งเอเนเกตี

ดาวิดไว้ชีวิตของกษัตริย์ซาอูลที่เมืองเอเนเกตี

24 อยู่มาเมื่อซาอูลเสด็จกลับจากการไล่ตามคนฟิลิเตียแล้ว มีคนมาทูลว่า “ดูเถิด ดาวิดอยู่ในถิ่นทุรกันดารเมืองเอเนเกตี”

2 แล้วซาอูลก็ทรงนำพลที่คัดเลือกจากบรรดาคนอิสราเอลแล้วสามพันคนไปแสวงหาดาวิดกับคนของท่านที่หีนเลียงผา

3 และพระองค์เสด็จมาที่คอกแกะริมทาง มีถ้ำอยู่ถ้ำหนึ่งที่นั่น และซาอูลก็เสด็จเข้าไปปล่อยทูกซ์ ฝ่ายดาวิดกับคนของท่านนั่งอยู่ที่ส่วนลึกที่สุดของถ้ำ

4 คนของดาวิดก็เรียนท่านว่า “ดูเถิด วันนี้เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า ‘ดูเถิด เราจะมอบศัตรูของเจ้าไว้ในมือของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้ทำกับเขาตามที่เจ้าเห็นควร’” แล้วดาวิดก็ลุกขึ้นเข้าไปตัดชายฉลองพระองค์ของซาอูลอย่างลับๆ

(24) ยชว 15:55; 1 ซมอ 25:2 (26) สดต 17:9; 31:22 (27) 2 พกษ 19:9

(29) ยชว 15:62; 2 พศต 20:2 (1) 1 ซมอ 23:19 (2) 1 ซมอ 26:2; สดต 38:12

(3) วนล 3:24; 1 ซมอ 24:10; สดต 57 (4) 1 ซมอ 26:8-11

5 ต่อมาภายหลังใจของดาวิดก็
ตำหนิตัวท่านเอง เพราะท่านได้
ตัดชายฉลองพระองค์ของซาอูล
6 ท่านว่าแก่คนของท่านว่า "ขอ
พระเยโฮวาห์ทรงห้ามข้าพเจ้า
กระทำสิ่งนี้ต่อเจ้านายของข้าพ-
เจ้า ซึ่งเป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์
ทรงเจิมตั้งไว้ คือที่จะเหยียดมือ
ออกต่อสู้กับท่าน ด้วยว่าท่าน
เป็นผู้ที่ พระเยโฮวาห์ทรงเจิม
ไว้"

7 ดาวิดก็ห้ามผู้รับใช้ของท่าน
ด้วยถ้อยคำเหล่านี้ และไม่ยอม
ให้เขาทั้งหลายทำร้ายซาอูล และ
ซาอูลก็ทรงลุกขึ้น ออกจากถ้ำ
เสด็จไปตามทางของพระองค์
8 ภายหลังดาวิดก็ลุกขึ้นด้วย
และออกไปจากถ้ำร้องทูลซาอูล
ว่า "ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของ
ข้าพระองค์" และเมื่อซาอูลทรง
เหลียวดู ดาวิดก็ก้มลงถึงดิน
กราบไหว้

9 และดาวิดทูลซาอูลว่า "ไฉน
พระองค์ทรงฟังถ้อยคำของคน
ที่กล่าวไว้ `ดูเถิด ดาวิดแสวงหา
ที่จะทำร้ายพระองค์`"

10 ดูเถิด วันนี้พระเนตรของ
พระองค์ประจักษ์แล้วว่า พระ
เยโฮวาห์ทรงมอบพระองค์ในวัน
นี้ไว้ในมือของข้าพระองค์ที่ใน
ถ้ำ และบางคนได้ขอให้ข้าพระ
องค์ประหารพระองค์เสีย แต่

ข้าพระองค์ก็ได้ไว้พระชนม์ของ
พระองค์ ข้าพระองค์พูดว่า
`ข้าพเจ้าจะไม่ยื่นมือออกทำร้าย
เจ้านายของข้าพเจ้า เพราะพระ
องค์เป็นผู้ที่ พระเยโฮวาห์ทรง
เจิมไว้`

11 ยิ่งกว่านั้นเสด็จพ่อของข้า
พระองค์ได้ขอดูชายฉลองพระ
องค์ในมือของข้าพระองค์ โดย
เหตุที่ว่าข้าพระองค์ได้ตัดชาย
ฉลองพระองค์ออก และมีได้
ประหารพระองค์เสีย ขอพระ
องค์ทรงทราบและทรงเห็นเถิด
ว่า ในมือของข้าพระองค์ไม่มี
ความชั่วร้ายหรือการละเมิด
ข้าพระองค์มิได้กระทำบาปต่อ
พระองค์ แม้ว่าพระองค์จะล่า
ชีวิตของข้าพระองค์เพื่อจะเอา
ชีวิตข้าพระองค์

12 ขอพระเยโฮวาห์ทรงพิพาก-
ษาระหว่างข้าพระองค์และพระ
องค์ ขอพระเยโฮวาห์ทรงแก้
แค้นแทนข้าพระองค์ต่อพระ
องค์ แต่มือของข้าพระองค์จะไม่
กระทำอะไรต่อพระองค์

13 ตั้งสภาศิทธิโอรานว่า `ความ
ชั่วร้ายก็ออกมาจากคนชั่ว` แต่
มือของข้าพระองค์จะไม่กระทำ
อะไรต่อพระองค์

14 กษัตริย์แห่งอิสราเอลออกมา
ตามผู้ใด พระองค์ไล่ตามผู้ใด
ไล่ตามสุนัขที่ตายแล้ว ไล่ตาม

(5) 2 ซมอ 24:10 (6) 1 ซมอ 26:11 (7) สดต 7:4; มธ 5:44

(9) สดต 141:6; สภษ 16:28; 17:9 (11) วนฉ 11:27; 1 ซมอ 26:20; สดต 7:3

(12) ปฐก 16:5; วนฉ 11:27 (13) มธ 7:16-20 (14) 1 ซมอ 17:43; 26:20

ตัวหมัด

15 เพราะฉะนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้พิพากษา และขอทรงประทานคำพิพากษาระหว่างข้าพระองค์และพระองค์ และทอดพระเนตร และขอว่าความฝ้ายข้าพระองค์ และขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นหัตถ์ของพระองค์”

16 อยู่มาเมื่อดาวิดทูลคำเหล่านี้ต่อซาอูลแล้ว ซาอูลตรัสว่า “ดาวิดบุตรของข้าเอ๋ย นั้นเป็นเสียงของเจ้าหรือ” ซาอูลก็ทรงส่งเสียงกั้นแสง

17 พระองค์ตรัสกับดาวิดว่า “เจ้าชอบธรรมยิ่งกว่าข้า เพราะเจ้าตอบแทนข้าด้วยความดี ในเมื่อข้าได้ตอบแทนเจ้าด้วยความร้าย

18 เจ้าได้ประกาศในวันนี้แล้วว่า เจ้าได้กระทำความดีต่อข้าอย่างไร ในการที่เจ้ามิได้ประหารข้าเสียในเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงมอบข้าไว้ในมือของเจ้าแล้ว

19 เพราะถ้าผู้ใดพบศัตรูของตน เขาจะยอมให้ปลอดภัยไปหรือตั้งนั้นขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำดีแก่เจ้าสนองการที่เจ้าได้กระทำแก่ข้าในวันนี้

20 บัดนี้ ดูเถิด ข้าประจักษ์แล้วว่า เจ้าจะเป็นกษัตริย์แน่ และราชอาณาจักรอิสราเอลจะสถา-

ปนาอยู่ในมือของเจ้า

21 เพราะฉะนั้นบัดนี้จงปฏิญาณให้แก่ข้าในพระนามของพระเยโฮวาห์ว่า เจ้าจะไม่ตัดเชื้อสายรุ่นหลังของข้าเสีย และเจ้าจะไม่ทำลายชื่อของข้าเสียจากวงศ์วานบิดาของข้า”

22 ดาวิดก็ปฏิญาณให้แก่ซาอูลแล้วซาอูลก็เสด็จกลับพระราชวังและดาวิดกับคนของท่านก็ขึ้นไปยังที่กำบังเข้มแข็ง

ความตาย

ของซามูเอล

25 ฝ่ายซามูเอลก็สิ้นชีวิต และคนอิสราเอลที่งปรวมก็ประชุมกันไว้ทุกซีให้ท่าน และเขาทั้งหลายก็ฝังศพท่านไว้ในบ้านของท่านที่รามัท และดาวิดก็ลุกขึ้น ลงไปยังถิ่นทุรกันดารปาราน

ดาวิด นาบาลและ

นางอาบีกายิล

2 มีชายคนหนึ่งในมาโอน มีการทำงานอยู่ในคารเมล ชายผู้นั้นมั่งมีมาก มีแกะสามพันและแพะหนึ่งพัน ท่านตัดขนแกะของท่านอยู่ที่คารเมล

3 ชื่อของชายคนนั้นคือนาบาล และชื่อภรรยาของท่านคืออาบีกายิล นางมีความเข้าใจเรื่องต่างๆเป็นอย่างดีและมีหน้าตาสวยงาม แต่ชายคนนั้นเป็นคน

(15) 1 ซมอ 24:12 (16) 1 ซมอ 26:17 (17) ปฐก 38:26 (18) 1 ซมอ 26:23

(20) 1 ซมอ 23:17 (21) ปฐก 21:23; 1 ซมอ 20:14-17 (22) 1 ซมอ 23:29

(1) ปฐก 21:21; กตว 10:12 (2) ยชว 15:55; 1 ซมอ 23:24 (3) ยชว 15:13

เลวร้ายและประพฤติตัวเลวทราม เป็นวงศ์วานของคาเลบ 4 ดาวิดอยู่ในถิ่นทุรกันดารได้ยินว่า นabalกำลังตัดขนแกะของเขาอยู่ 5 ดาวิดจึงใช้ชายหนุ่มสิบคน และดาวิดส่งชายหนุ่มเหล่านั้นว่า "จงขึ้นไปที่คารเมลไปหานabal และคำนับเขาในนามของเรา 6 ท่านทั้งหลายจงกล่าวคำคำนับเขาเช่นนี้ว่า 'สันติภาพจงมีแก่ท่าน สันติภาพจงมีแก่วงศ์วานของท่าน และสันติภาพจงมีแก่บรรดาสิ่งที่ท่านมี 7 ข้าพเจ้าได้ยินว่าท่านมีคนตัดขนแกะ ฝ่ายผู้เลี้ยงแกะของท่านนั้นอยู่กับเรา เรามีได้กระทำอันตรายเขาเลย และเขาก็มิได้ขาดอะไรไปตลอดเวลาที่เขาอยู่ในคารเมล 8 ขอให้ถามพวกคนหนุ่มของท่าน ดูเถิด เขาทั้งหลายจะสั่งแตรให้ท่านทราบเอง เพราะฉะนั้นขอให้คนหนุ่มทั้งหลายของข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน เพราะเรามาในวันนี้ ข้าพเจ้าขอร้องท่านโปรดให้สิ่งที่ดีมาถึงมือของท่านแก่พวกผู้รับใช้ของท่านและแก่ดาวิดบุตรของท่าน'" 9 เมื่อพวกคนหนุ่มของดาวิดมา

ถึงก็กล่าวบรรดาคำเหล่านั้นแก่ nabal ในนามของดาวิด และเขาทั้งหลายก็คอยอยู่

10 และ nabal ตอบคนรับใช้ของดาวิดว่า "ดาวิดคือผู้ใด บุตรของเจสซีคือผู้ใด สมัยนี้มิคนใช้เป็นอันมากที่หนีไปจากนายของตน

11 ควรหรือที่ข้าจะนำขนมปังของข้า และน้ำของข้า และเนื้อของข้า ซึ่งข้าได้ฆ่าเสียสำหรับคนตัดขนแกะของข้า มอบให้แก่คนซึ่งมาจากที่ไหนข้าก็ไม่รู้"

12 พวกคนหนุ่มของดาวิดก็หันกลับ และมาบอกเรื่องราวทั้งสิ้นนี้แก่ดาวิด

13 และดาวิดสั่งคนของท่านว่า "ทุกคนจงเอาดาบคาดเอวไว้" และทุกคนก็เอาดาบคาดเอวของตน และดาวิดก็เอาดาบคาดเอวด้วย และมีคนติดตามดาวิดไปประมาณสี่ร้อยคน ส่วนอีกสองร้อยคนอยู่เฝ้ากองสัมภาระ

14 แต่มีคนหนุ่มคนหนึ่งไปบอกนางอาบีกายิลภรรยาของ nabal ว่า "ดูเถิด ดาวิดส่งผู้สื่อสารมาจากถิ่นทุรกันดารเพื่อจะคำนับนายของเรา และนายกลับดูว่าคนเหล่านั้น

15 แต่คนเหล่านั้นเคยดีต่อเรา มาก และเราไม่ต้องถูกทำร้ายอย่างใดเลย และไม่ขาดสิ่งไร

(4) ปฐม 38:13 (6) วนฉ 19:20; 1 พศต 12:18; สดต 122:7 (7) 1 ซมอ 25:15, 21

(8) นทม 8:10-12; อสธ 8:17; 9:19, 22 (10) วนฉ 9:28 (11) วนฉ 8:6, 15

(13) 1 ซมอ 30:24 (15) 1 ซมอ 25:7, 21

ตราบใดที่เราไปกับเขาเมื่อเรา
อยู่ในทุ่งนา

16 เขาเป็นเหมือนกำแพงของเรา
ทั้งกลางคืนและกลางวัน
ตลอดเวลาที่เราเลี้ยงแกะอยู่กับ
เขา

17 ฉะนั้นบัดนี้ ขอท่านตราบ
เรื่องนี้และพิจารณาว่าท่านควร
จะกระทำประการใด เพราะเขา
คงมุ่งร้ายต่ออายุของเรา และ
ต่อครัวเรือนทั้งสิ้นของนาย นาย
นั้นเป็นคนอันธพาล ใครจะพูด
ด้วยก็ไม่ได้”

18 แล้วนางอาบีกายิลก็รีบจัด
ขนมปังสองร้อยก้อน และน้ำ
องุ่นสองถุงหนึ่ง และแกะที่ทำ
เสร็จแล้วห้าตัว และข้าวคั่วห้า
ถัง และองุ่นแห้งร้อยช่อ และ
ขนมมะเดื่อสองร้อยแผ่นบรรทุก
หลังลา

19 นางก็สั่งคนรับใช้ของนางว่า
“จงรีบไปก่อนเรา ดูเถิด เราจะ
ตามเจ้าไป” แต่นางมิได้บอก
นาบาลสามีของนาง

20 เมื่อนางขี่ลาลงมา มีสันเขา
บังฝ่ายนางอยู่ ดูเถิด ดาวิดกับ
คนของท่านก็ลงมาทางนาง และ
นางก็พบเขาทั้งหลายเข้า

21 ดาวิดกล่าวไว้แล้วว่า “ข้าได้
เฝ้าทุกสิ่งที่คุณนี้มีอยู่ในถิ่นทุร-
กันดารเสียเปล่า ไม่มีสิ่งใดของ
เขาขาดไปเลย และเขายังกระทำ

ความชั่วต่อข้าตอบแทนความดี
22 ถ้าถึงแสงอรุณของรุ่งเช้าข้า
ยังปล่อยให้คนใดที่ปีศาจจะรด
กำแพงได้ในบรรดาคนของเขา
นั้นให้เหลืออยู่ก็ขอพระเจ้าทรง
ลงโทษศัตรูทั้งหลายของดาวิด
อย่างนั้น และให้หนักยิ่งกว่านั้น
อีก”

23 เมื่อนางอาบีกายิลเห็นดาวิด
นางก็รีบลงจากหลังลา ชบหน้า
ลงต่อดาวิดกราบลงถึงดิน

24 นางกราบลงที่เท้าของดาวิด
กล่าวว่า “เจ้านายของดิฉันเจ้าข้า
ความชั่วช้านั้นอยู่ที่ดิฉันแต่ผู้
เดียว ขอให้หญิงผู้รับใช้ของ
ท่านได้พูดให้ท่านฟัง ขอท่านได้
โปรดฟังเสียงหญิงผู้รับใช้ของ
ท่าน

25 ขอเจ้านายของดิฉันอย่าได้
เอาความกับชายอันธพาลคนนี้
เลยคือนาบาล เพราะเขาเป็น
อย่างที่คุณบอก นาบาล
เป็นชื่อของเขา และความโง่เขลา
ก็อยู่กับเขา แต่ดิฉันหญิงผู้รับใช้
ของท่านหาได้เห็นพวกคนหนุ่ม
ของเจ้านายซึ่งท่านได้ใช้ไป
นั้นไม่

26 เหตุฉะนั้นบัดนี้เจ้านายของ
ดิฉัน พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์
อยู่แน่ฉันใด และท่านมีชีวิตอยู่
แน่ฉันใด ด้วยว่าพระเยโฮวาห์
ทรงกระทำให้ท่านระงับเสียจาก

(16) อพย 14:22; โยบ 1:10 (17) พย 13:13; วน 19:22; 1 ซมอ 20:7

(18) ปฐก 32:13; สกษ 18:16; 21:14 (19) ปฐก 32:16, 20 (21) 1 ซมอ 24:17

(22) นรธ 1:17; 1 ซมอ 3:17; 20:13, 16 (23) ยชา 15:18; วน 1:14 (26) ปฐก 20:6

การทำให้โลหิตตก และจากการ
แก้แค้นด้วยมือของท่านเอง
เพราะฉะนั้นขอให้ศัตรูของท่าน
และบรรดาผู้ที่กระทำร้ายต่อเจ้า
นายของดิฉันจงเป็นอย่างนabal
27 สิ่งเหล่านี้ ซึ่งหญิงผู้รับใช้
ของท่านได้นำมาให้เจ้านายของ
ดิฉันขอมอบแก่บรรดาคนหนุ่ม
ซึ่งติดตามเจ้านายของดิฉัน
28 ได้โปรดอภัยการละเมิดของ
หญิงผู้รับใช้ของท่านเถิด เพราะ
พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้
เจ้านายของดิฉันเป็นวงศ์วานที่
มั่นคงอย่างแน่นอน ด้วยว่าเจ้า
นายของดิฉันทำสงครามอยู่ฝ่าย
พระเยโฮวาห์ トラบูใดที่ท่านมี
ชีวิตอยู่จะหาความชั่วที่ตัวท่าน
ไม่ได้เลย

29 แม้มีคนลุกขึ้นไล่ตามท่าน
และแสวงหาชีวิตของท่าน ชีวิต
ของเจ้านายของดิฉันจะผูกมัด
อยู่กับกลุ่มชีวิตซึ่งอยู่ในพระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของท่าน แต่ชีวิต
ศัตรูของท่านจะถูกเหวี่ยง
ออกไปตั้งออกไปจากรังสียง

30 และต่อมาเมื่อพระเยโฮวาห์
จะทรงกระทำแก่เจ้านายของดิ-
ฉันแล้ว ตามบรรดาความดีซึ่ง
พระองค์ทรงล้นนวจาเกี่ยวกับ
ท่าน และทรงตั้งท่านไว้เป็นเจ้า
นายเหนืออิสราเอล

31 เจ้านายของดิฉันจะไม่มีเหตุ

ที่ต้องเศร้าใจหรือระกำใจเพราะ
ได้กระทำให้โลหิตเขาดกด้วยไม่
มีสาเหตุ หรือเพราะเจ้านายของ
ดิฉันทำการแก้แค้นเสียเอง และ
เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกระทำ
ความดีแก่เจ้านายของดิฉันแล้ว
ก็ขอระลึกถึงหญิงผู้รับใช้ของ
ท่านบ้าง”

32 ดาวิดจึงกล่าวแก่อาบีกายิล
ว่า “สาธุการแด่พระเยโฮวาห์
พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงใช้
เจ้าให้มาพบเราในวันนี้

33 ขอให้ความสุขของเจ้ารับ
พระพร และขอให้ตัวเจ้าได้รับ
พระพร เพราะเจ้าได้ป้องกันเรา
ในวันนี้ให้พ้นจากการทำให้โล-
हितตก และจากการแก้แค้นด้วย
มือของเราเอง

34 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้า
แห่งอิสราเอล ผู้ทรงระงับเรา
เสียจากการกระทำร้ายเจ้า ทรง
พระชนม์อยู่แน่ฉันใด ถ้าเจ้ามี
ได้รับมาพบเราเสีย เมื่อถึงแสง
อรุณของรุ่งเช้าจะไม่มีคนที่ปัส-
สาวะรดกำแพงได้เหลือแก่นา-
บาลเลยเป็นแน่”

35 แล้วดาวิดก็รับบรรดาลีงที่
นางนำมาจากมือของนาง และ
ดาวิดกล่าวแก่นางว่า “จงกลับไป
ยังบ้านเรือนของเจ้าด้วยสันติ
ภาพเถิด ดูเถิด เราได้ฟังเสียง
ของเจ้าแล้ว และเราก็ออมรับ

(27) ปฐก 33:11; 1 ซมอ 30:26 (28) 1 ซมอ 18:17; 24:11; 2 ซมอ 7:11-16

(29) สดต 66:9; ยรม 10:18; มลค 3:17 (30) 1 ซมอ 13:14; 15:28 (32) ปฐก 24:27

(33) 1 ซมอ 25:26 (34) 1 ซมอ 25:22, 26 (35) ปฐก 19:21; 1 ซมอ 20:42

เจ้า”

36 และอาบีกายิลก็กลับไปหา นabal และดูเถิด ท่านกำลังมี การเลี้ยงใหญ่ในบ้านของท่าน อย่างการเลี้ยงของกษัตริย์ และ จิตใจของนabalก็ร่าเริงอยู่ เพราะท่านมีนมามาก นางจึงมิ ได้บอกอะไรให้ท่านทราบ ไม่ว่า มากหรือน้อย จนเวลารุ่งเช้า

37 และต่อมาในเวลาเช้า เมื่อ เหล้าอ่อนุ่สร้างจากนabalไป แล้ว ภรรยาของท่านก็เล่าเหตุ- การณ์เหล่านี้ให้ฟัง และจิตใจ ของท่านก็ตายเสียภายใน และ ท่านกลายเป็นดั่งก้อนหิน

38 อยู่มาอีกประมาณสิบวันพระ เยโฮสวาทห์ ทรงประหารนabal และท่านก็สิ้นชีวิต

ดาวิดแต่งงานกับ

นางอาบีกายิล

และนางอาทิโนอัม

39 เมื่อดาวิดได้ยืนยันว่านabalสิ้น ชีวิตแล้ว ท่านจึงว่า “สาธุการแด่ พระเยโฮสวาทห์ ผู้ทรงแก้แค้นการ เหยียดหยามที่ข้าพระองค์ได้รับ จากมือของนabal และทรงป้องกันผู้รับใช้ของพระองค์ไม่ให้ทำ ความชั่ว พระเยโฮสวาทห์ทรงตอบ แทนการกระทำชั่วของนabalให้ ตกบนศีรษะของเขาเอง” แล้ว ดาวิดก็ส่งคนไปลู่ขออาบีกายิล ให้มาเป็นภรรยาของท่าน

40 และเมื่อผู้รับใช้ของดาวิดมา ถึงอาบีกายิลที่คารเมล เขาทั้ง หลายก็พูดกับนางว่า “ดาวิดได้ ให้เราทั้งหลายมานำเธอไปให้ เป็นภรรยาของท่าน”

41 และนางก็ลุกขึ้นชบหน้าลง ถึงดินกล่าวว่า “ดูเถิด หญิงผู้รับ ใช้ของท่านเป็นผู้รับใช้ที่จะล้าง เท้าให้แก่ผู้รับใช้แห่งเจ้านาย ของดิฉัน”

42 อาบีกายิลก็รีบลุกขึ้นขี่ลาตัว หนึ่งพร้อมกับสาวใช้ปรนนิบัติ เธออีกห้าคน นางตามผู้สื่อสาร ของดาวิดไป และได้เป็นภรรยา ของดาวิด

43 ดาวิดยังได้รับนางอาทิโนอัม ชาวอิสเรเอลมาด้วย และทั้งสอง ก็เป็นภรรยาของท่าน

44 ชาอูลได้ทรงยกมีคาลราช ธิดาของพระองค์ ผู้เป็นภรรยา ของดาวิด ให้แก่บัลทิบุตรชาย ลาอิชชาวกัลลิมแล้ว

อีกครั้งหนึ่ง

ที่ดาวิดปฏิเสธ

ไม่ยอมฆ่าชาอูล

26 ชาวคีฟมาหาชาอูลที่ เมืองกิเบอาห์ ทูลว่า “ดาวิดซ่อนตัวอยู่บนเขาฮาดี- ล่าห์ ซึ่งอยู่ตรงหน้าเยซิโมนมิใช่ หรือ”

2 ชาอูลจึงทรงลุกขึ้นลงไป ที่ ถิ่นทุรกันดารคีฟ พร้อมกับชาย

(36) 2 ซมอ 13:28 (38) 1 ซมอ 26:10; 2 ซมอ 6:7; 1 พกษ 15:5

(39) 1 ซมอ 24:15; 25:26, 32, 34 (41) ลก 7:38, 44 (43) ยชา 15:56; 1 ซมอ 27:3

(44) 1 ซมอ 18:20; 2 ซมอ 3:14; อสย 10:30 (1) 1 ซมอ 23:19 (2) 1 ซมอ 13:2

อิสราเอลที่คัดเลือกแล้วสามพันคน เพื่อแสวงหาดาวิดในถิ่นทุรกันดารคิฟ

3 และซาอูลทรงตั้งค่ายอยู่ที่เขาฮาคีลาห์ ซึ่งอยู่ข้างถนนซึ่งอยู่ตรงหน้าเยซิโมน แต่ดาวิดยังคงอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และท่านเห็นว่าซาอูลเสด็จมาหาท่านที่ในถิ่นทุรกันดาร

4 เพราะฉะนั้นดาวิดส่งผู้สอดแนมออกไป จึงทราบว่าเขาอูลทรงยกมาแน่แล้ว

5 แล้วดาวิดก็ลุกขึ้นมายังที่ซึ่งซาอูลทรงตั้งค่ายอยู่ และดาวิดก็เห็นที่ที่ซาอูลบรรทมพร้อมกับอับเนอร์บุตรชายเนอร์แม่ทัพ ซาอูลบรรทมอยู่กลางเขตค่าย ฝ่ายกองทัพก็ตั้งค่ายอยู่รอบพระองค์

6 แล้วดาวิดก็พูดกับอาหิเมเลคคนฮิตไทต์ และกับอาบีชัยบุตรชายของนางเศรยาห์ น้องชายของโยอาบว่า "ผู้ใดจะลงไปในการ์ของซาอูลกับเราบ้าง" อาบีชัยตอบว่า "ข้าพเจ้าจะลงไปกับท่าน"

7 ดาวิดและอาบีชัยจึงลงไปที่ยกกองทัพในเวลากลางคืน และดูเถิด ซาอูลบรรทมอยู่กลางเขตค่าย หอกของพระองค์ปักอยู่ที่ที่ดินตรงพระเศียร อับเนอร์กับพวกพลกัณธอนล้อมพระองค์อยู่

8 อาบีชัยพูดกับดาวิดว่า "ในวันนี้พระเจ้าทรงมอบศัตรูของท่านไว้ในมือของท่านแล้ว ฉะนั้นบัดนี้ขอให้ข้าพเจ้าแทงเขาด้วยหอกให้ติดดิน ครึ่งเดียวก็พอ และข้าพเจ้าไม่ต้องแทงเขาครั้งที่สอง"

9 แต่ดาวิดบอกอาบีชัยว่า "ขออย่าทำลายพระองค์เลย เพราะผู้ใดเล่าจะเหยียดมือออกต่อสู้ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้ และจะไม่มีความผิด"

10 และดาวิดกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด พระเยโฮวาห์จะทรงฆ่าพระองค์ท่านเอง หรือจะถึงวันกำหนดที่พระองค์ต้องสิ้นพระชนม์ หรือพระองค์จะเสด็จเข้าสงครามและพินาศเสีย"

11 ขอพระเยโฮวาห์ทรงห้ามปรามข้าพเจ้าไม่ให้เหยียดมือออกต่อสู้ผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้ บदनจึงเอาหอกที่อยู่ตรงพระเศียรกับเหยือกน้ำ และให้เราไปกันเถิด"

12 ดาวิดจึงเอาหอกและเหยือกน้ำจากที่พระเศียรของซาอูลและเขาทั้งสองก็ออกไป ไม่มีใครเห็น ไม่มีใครทราบ และไม่มีคนใดตื่น เพราะเขาหลับสนิททุกคน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้เขาหลับสนิท

(5) 1 ซมอ 14:50, 51; 17:55 (6) วนจ 7:10-11; 2 ซมอ 2:13, 18, 24; 1 พศด 2:16 (8) 1 ซมอ 24:4 (9) 1 ซมอ 24:6-7; 2 ซมอ 1:14, 16 (10) ปฐก 47:29; พบญ 31:14 (11) 1 ซมอ 24:6-12; รม 12:17, 19; 1 ปด 3:9 (12) ปฐก 2:21; 15:12; อสย 29:10

13 และดาวิดก็ข้ามไปอีกฟากหนึ่งไปยืนอยู่บนยอดเขาไกลออกไป มีที่ว่างกว้างใหญ่ระหว่างทั้งสองฝ่าย

14 ดาวิดก็ตะโกนเรียกพวกพลและเรียกอับเนอร์บุตรชายเนอร์ว่า "อับเนอร์เอ๋ย ท่านไม่ตอบหรือ" แล้วอับเนอร์ตอบว่า "ใครนั่นที่มาร้องเรียกกษัตริย์"

15 และดาวิดตอบอับเนอร์ว่า "ท่านไม่ใช่ผู้ชายแกล้วกล้าดอกหรือ ในอิสราเอลมีใครเหมือนท่านบ้าง ทำไมท่านไม่เฝ้ากษัตริย์เจ้านายของท่านไว้ให้ดี เพราะมีคนหนึ่งเข้าไปจะทำลายกษัตริย์เจ้านายของท่าน"

16 ที่ท่านกระทำเช่นนี้ไม่ดีแน่ พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ท่านสมควรตายเพราะท่านมิได้เฝ้าเจ้านายของท่านไว้ให้ดี ผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้ บัดนี้ตรวดดูที่ว่า หอกของกษัตริย์อยู่ที่ไหน และเหยือกน้ำที่ตรงพระเศียรนั้นอยู่ที่ไหน"

17 ชาอูลทรงจำสำเนียงดาวิดได้ จึงตรัสว่า "ดาวิดบุตรของข้าเอ๋ย นี่เป็นเสียงของเจ้าหรือ" และดาวิดทูลว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ เป็นเสียงข้าพระองค์พะยะค่ะ"

18 และท่านทูลต่อไปว่า "โชนเจ้านายของข้าพระองค์จึงไล่

ตามผู้รับใช้ของพระองค์ ข้าพระองค์ได้กระทำอะไรไป มือข้าพระองค์ผิดอย่างไรเล่า

19 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอ กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ทรงพึงเสียดูผู้รับใช้ของพระองค์ ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงปลุกปั่นพระองค์ให้ต่อสู้ข้าพระองค์ ขอพระเยโฮวาห์ให้ได้รับเครื่องถวาย แต่ถ้าเป็นบุตรทั้งหลายของมนุษย์ก็ขอให้คนนั้นเป็นที่สาปแช่งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะเขาได้ขับไล่ข้าพระองค์ออกไปในวันนี้มิให้ได้ส่วนมรดกของพระเยโฮวาห์ โดยกล่าวว่า 'จงไปปรนนิบัติพระอื่น'

20 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขออย่าให้โลหิตของข้าพระองค์ตกถึงดินต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ออกมาหาชีวิตหมัดตัวเดียว ดังผู้หนึ่งไล่ตามนกกระทาอยู่บนภูเขา"

21 แล้วชาอูลตรัสว่า "ข้าได้กระทำบาปแล้ว ดาวิดบุตรของเราเอ๋ย จงกลับไปเถิด ด้วยว่าเราจะไม่ทำร้ายเจ้าอีกต่อไป เพราะในวันนี้ชีวิตของเราก็ประเสริฐในสายตาของเจ้า ดูเถิด เราประพฤติดัวเป็นคนเขลาและได้กระทำผิดอย่างเหลือหลาย"

(17) 1 ซมอ 24:16 (18) 1 ซมอ 24:9, 11-14

(19) พบญ 4:28; 1 ซมอ 14:24; 2 ซมอ 14:16; 16:11; 20:19

(20) 1 ซมอ 24:14 (21) อพย 9:27; 1 ซมอ 15:24, 30

22 และดาวิดทูลว่า “ข้าแต่ กษัตริย์ ดุเถิด หอกของกษัตริย์ อยู่ที่นี้ ขอรบสั่งให้คนหนุ่มคนหนึ่งมารับไปจากที่นี่

23 พระเยโฮวาห์ทรงประทาน รางวัลแก่ทุกคนตามความชอบธรรมและความสัตย์ซื่อของเขา เพราะในวันนี้พระเยโฮวาห์ทรง มอบพระองค์ไว้ในมือของข้าพระองค์แล้ว แต่ข้าพระองค์มิได้เหยียดมือออกต่อสู้ผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้

24 ดุเถิด ชีวิตของพระองค์นั้น ประเสริฐในสายตาของข้าพระองค์ในวันนี้ฉันใด ก็ขอให้ชีวิตของข้าพระองค์ประเสริฐในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ฉันนั้น และขอพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากบรรดาความทุกข์ลำบากทั้งสิ้นด้วย”

25 แล้วซาอูลจึงตรัสกับดาวิดว่า “ดาวิดบุตรของเราเอ๋ย ขอพระเจ้าทรงอวยพรเจ้า เจ้าจะกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่และจะสำเร็จแน่” ดาวิดจึงไปตามทางของท่านและซาอูลก็เสด็จกลับสู่ราชสำนักของพระองค์

ดาวิดลี้ภัยหนีไป

อยู่ที่แผ่นดิน

คนฟีลิสเตีย

27 ดาวิดนึกในใจว่า “ข้าคงจะพินาศสักวันหนึ่ง

ด้วยมือของซาอูล ไม่มีสิ่งใดดีกว่าที่ข้าจะหนีไปอยู่ที่แผ่นดินคนฟีลิสเตีย แล้วซาอูลก็จะทรงเลิกไม่ติดตามข้าอีกภายในพรมแดนอิสราเอล และข้าจะรอดพ้นจากมือของท่านได้”

2 ดาวิดจึงลุกขึ้นยกข้ามไป ทั้งตัวท่านและคนที่อยู่กับท่านหกร้อยคนด้วยกัน ไปหาอาคีซบุตรชายมาโอค กษัตริย์เมืองกัท

3 และดาวิดก็อาศัยอยู่กับอาคีซที่เมืองกัท คือตัวท่านและคนของท่าน ทุกคนมีคริวเรือนไปด้วย ทั้งดาวิดพร้อมกับภรรยาสองคน คืออาห์โนอัมชาวอิสราเอล และอาบีกายิลชาวคารเมล ภรรยาของนาบาล

4 และเมื่อมีคนไปทูลซาอูลว่า ดาวิดได้หนีไปเมืองกัทแล้ว พระองค์ก็มิได้แสวงหาท่านอีกต่อไป

5 แล้วดาวิดจึงทูลอาคีซว่า “ถ้าบัดนี้ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงให้เขามอบที่ในหัวเมืองแก่ข้าพระองค์สักแห่งหนึ่ง เพื่อข้าพระองค์จะได้อาศัยอยู่ที่นั่น โฉนดผู้รับใช้ของพระองค์จะอยู่ในราชอาณาจักรกับพระองค์แล้ว”

6 ในวันนี้ที่อาคีซทรงมอบเมืองคิกลากให้ คิกลากจึงเป็นหัวเมืองขึ้นแก่กษัตริย์ยูดาห์จนถึง

(23) 1 ซมอ 24:19; 2 ซมอ 22:21; สดต 7:8

(25) ปฐก 32:28; 1 ซมอ 24:20 (2) 1 ซมอ 21:10; 25:13; 1 พกษ 2:39

(3) 1 ซมอ 25:42-43 (6) ยชว 15:31; 19:5; 1 พศด 12:1; นทม 11:28

ทุกวันนี้

7 ระยะเวลาที่ดาวิดอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิสเตียนนั้นเป็นหนึ่งในปีกับสี่เดือน

8 ฝ่ายดาวิดกับคนของท่านก็ขึ้นไปปล้นชาวเกชูร์ คนเกชไรต์ และคนอามาเลช เพราะประชาชาติเหล่านี้เป็นชาวแผ่นดินนั้น ตั้งแต่สมัยโบราณ ไกลไปจนถึงเมืองซูร์ถึงแผ่นดินอียิปต์

9 ดาวิดก็โจมตีแผ่นดินนั้น ไม่ไว้ชีวิตผู้ชายหรือผู้หญิง แต่ริบแกะ วัว ลา อูฐ และเสื้อผ้า แล้วกลับมาหาอาคิซ

10 อาคิซถามว่า "วันนี้ท่านไปปล้นผู้ใดมา" ดาวิดก็ทูลว่า "ปล้นถิ่นใต้ที่แผ่นดินยูดาห์ ปล้นถิ่นใต้ที่คนเยราเมเอล และปล้นถิ่นใต้คนเคนไนต์"

11 ดาวิดมิได้ไว้ชีวิตผู้ชายหรือผู้หญิง ที่จะนำข่าวมาที่เมืองกัท โดยคิดว่า "เกรงว่าเขาจะบอกเรื่องของเราและกล่าวว่า 'ดาวิดได้ทำอย่างนั้นๆ และนี่จะเป็นวิธีการขณะที่ท่านอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิสเตีย'"

12 อาคิซทรงวางพระทัยในดาวิดด้วยทรงดำริว่า "เขาได้กระทำให้อิสราเอลชนชาติของเขาเกลียดอย่างที่สุด เพราะฉะนั้นเขาจึงเป็นผู้รับใช้ของเราได้ตลอดไป"

ดาวิดจะเป็นองครักษ์

ของกษัตริย์อาคิซ

28 อยู่มาในครั้งนั้นคนฟิลิสเตียได้รวบรวมกำลังเพื่อทำสงครามสู้รบกับอิสราเอล และอาคิซตรัสกับดาวิดว่า "จงเข้าใจเถิดว่า ท่านกับคนของท่านจะออกทัพไปกับเรา" 2 ดาวิดทูลอาคิซว่า "ดีทีเดียวพะยะค่ะ พระองค์จะได้ทราบว่ามีผู้รับใช้ของพระองค์จะกระทำอะไรได้บ้าง" และอาคิซรับสั่งกับดาวิดว่า "ดีแล้ว เราจะให้ท่านเป็นองครักษ์ของเราตลอดชีพ"

3 ฝ่ายซามูเอลได้สิ้นชีพแล้ว และคนอิสราเอลทั้งปวงก็ไว้ทุกข์ให้ท่าน และฝังศพท่านไว้ในเมืองรามัท ซึ่งเป็นเมืองของท่านเอง และซาอูลทรงกำจัดคนทรงและพ่อมดแม่มดเสียจากแผ่นดิน

4 คนฟิลิสเตียก็ชุมนุมกันและมาตั้งค่ายอยู่ที่ชูเนม และซาอูลทรงรวบรวมอิสราเอลทั้งสิ้นและเขาทั้งหลายตั้งค่ายอยู่ที่กิลโบอา

5 เมื่อซาอูลทอดพระเนตรกองทัพของคนฟิลิสเตียก็กลัว และพระทัยของพระองค์ก็หวั่นไหวมาก

6 และเมื่อซาอูลทูลถามพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์มิได้ทรง

(7) 1 ซมอ 29:3 (8) ปฐก 25:18; อพย 17:8, 16; ยชว 13:2, 13; 16:10; 1 ซมอ 15:7

(10) วนฉ 1:16; 1 พศด 2:9, 25 (1) 1 ซมอ 29:1-2 (3) อพย 22:18; ลนต 19:31

(4) ยชว 19:18 (5) โยบ 18:11 (6) อพย 28:30; กตว 12:6; 27:21; พบญ 33:8

ตอบพระองค์ ไม่ว่าจะด้วยความฝัน หรือด้วยอุริม หรือด้วยผู้พยากรณ์

คนทรงที่บ้านเอนโดร์

7 ซาอูลจึงรับสั่งกับมหาดเล็กของพระองค์ว่า “จงออกไปหาหญิงที่เป็นคนทรง เพื่อเราจะได้ออกไปหาและถามเขาดู” และมหาดเล็กก็กราบทูลว่า “ดูเถิด มีหญิงคนทรงคนหนึ่งอยู่ที่บ้านเอนโดร์”

8 ซาอูลจึงปลอมพระองค์และทรงฉลองพระองค์อย่างอื่นเสด็จออกไปพร้อมกับชายสองคนไปหาหญิงคนทรงในเวลากลางคืน พระองค์ตรัสว่า “ขอทำนายให้ฉันโดยวิญญาณของคนตาย ฉันจะออกซื้อผู้ใดก็ได้ให้เรียกผู้นั้นขึ้นมา”

9 หญิงคนนั้นจึงทูลตอบพระองค์ว่า “ดูเถิด ท่านทราบแล้วว่าซาอูลทรงกระทำอะไร ที่ได้ขจัดคนทรงและพ่อมดแม่มดเสียจากแผ่นดิน ทำไมท่านจึงมาวางกับดักชีวิตของข้าพเจ้าเล่า เพื่อให้ข้าพเจ้าถูกประหาร”

10 แต่ซาอูลทรงปฎิญาณกับหญิงนั้นในพระนามของพระเยโฮวาห์ว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด เจ้าจะไม่ถูกโทษเพราะเรื่องนี้แน่ฉันนั้น”

11 หญิงนั้นจึงทูลถามว่า “ท่าน

จะให้ข้าพเจ้าเรียกใครขึ้นมา” ซาอูลตรัสว่า “เรียกซามูเอลขึ้นมาให้ฉัน”

12 และเมื่อหญิงคนนั้นเห็นซามูเอล จึงร้องเสียงดัง และหญิงนั้นกราบทูลซาอูลว่า “โฉนพระองค์จึงทรงล่อลวงหม่อมฉัน พระองค์คือซาอูล”

13 กษัตริย์ตรัสแกนางว่า “อย่ากลัวเลย เจ้าได้เห็นอะไร” และหญิงนั้นกราบทูลซาอูลว่า “หม่อมฉันเห็นเทพเจ้าองค์หนึ่งเสด็จขึ้นมาจากแผ่นดิน”

14 พระองค์ถามนางว่า “รูปร่างของเขาเป็นอย่างไร” และนางตอบว่า “เป็นผู้ชายแก่ขึ้นมา มีเสื้อคลุมกายอยู่” ซาอูลก็ทรงเข้าใจว่าเป็นซามูเอล พระองค์ทรงโน้มพระกายลงถึงดินกราบไหว้

15 แล้วซามูเอลพูดกับซาอูลว่า “ท่านรบกวนเราด้วยเรียกเราขึ้นมาทำไม” ซาอูลทรงตอบว่า “ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนักเพราะคนฟีลิสเตียกำลังมาทำสงครามกับข้าพเจ้า และพระเจ้าทรงหันจากข้าพเจ้าเสียแล้ว มิได้ทรงตอบข้าพเจ้าอีกเลย ไม่ว่าจะโดยผู้พยากรณ์ หรือด้วยความฝัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียกท่านขึ้นมาเพื่อท่านจะได้แจ้งว่าข้าพเจ้าจะกระทำประการใดดี”

(7) 1 พศต 10:13 (8) พบญ 18:11; 1 พศต 10:13; อสย 8:19 (9) 1 ซมอ 28:3

(13) อพย 22:28 (14) 1 ซมอ 15:27; 2 พกษ 2:8, 13

(15) 1 ซมอ 16:14; 18:12; 28:6; สกษ 5:11-13; 14:14

16 และซามูเอลตอบว่า "ในเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงหันจากท่านเสียแล้ว และเป็นศัตรูของท่าน ท่านจะมาถามข้าพเจ้าทำไมเล่า" 17 พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำแก่ท่านอย่างที่ พระองค์ตรัสบอกทางข้าพเจ้าแล้วนั้น เพราะพระเยโฮวาห์ทรงฉีกราชอาณาจักรนั้นออกเสียจากมือของท่าน และทรงมอบให้แก่คนใกล้เคียงคือดาวิด

18 เพราะท่านมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ มิได้กระทำตามพระพิโรธของพระองค์ที่ทรงมีต่ออามาเลข ฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงกระทำสิ่งนี้แก่ท่านในวันนี้

19 ยิ่งกว่านั้นอีกพระเยโฮวาห์จะทรงมอบอิสราเอลพร้อมกับตัวท่านไว้ในมือของคนฟีลิสเตีย พຽງนี้ตัวท่านพร้อมกับบุตรชายทั้งหลายของท่านจะอยู่กับเรา และพระเยโฮวาห์จะทรงมอบกองทัพอิสราเอลไว้ในมือของคนฟีลิสเตียด้วย"

20 แล้วซามูเอลก็ทรงล้มลงเหยียดยาวบนพื้นดินในที่นั้นที่ กลัวยิ่งนักเพราะถ้อยคำของซามูเอล และไม่มีกำลังเหลืออยู่ในพระองค์ เพราะไม่ได้เสวยพระกระยาหารมาตลอดวันหนึ่งกับคืนหนึ่งแล้ว

21 หญิงนั้นก็เข้ามาหาซามูเอล และเมื่อนางเห็นว่า พระองค์ตกพระทัยมาก จึงทูลว่า "ดูเถิดหญิงผู้รับใช้ของพระองค์ก็ยอมเชื่อฟังรับสั่งของพระองค์ ยอมเสี่ยงชีวิต และยอมฟังพระดำรัสที่พระองค์ตรัสสั่งทุกประการ

22 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอพระองค์จงฟังเสียงหญิงผู้รับใช้ของพระองค์บ้าง ขอหม่อมฉันได้ถวายพระกระยาหารต่อพระพักตร์พระองค์สักหน่อยหนึ่ง ขอพระองค์เสวยเพื่อพระองค์จะทรงมีพระกำลังเมื่อกลับตามทางของพระองค์"

23 พระองค์ก็ทรงปฏิเสธ รับสั่งว่า "ไม่กิน" แต่มหาดเล็กกับหญิงนั้นอ่อนวอนพระองค์ พระองค์ก็ทรงฟังเสียงของเขา พระองค์ทรงลุกขึ้นจากพื้นดินประทับบนเตียง

24 หญิงนั้นมีลูกวัวอ่อนอยู่ในบ้านตัวหนึ่ง ก็รีบฆ่าเสีย เอาแป้งมานวดปังทำขนมปังไร้เชื้อ

25 นางก็นำมาถวายแก่ซามูเอล และทรงเสวยกับให้มหาดเล็กเขารับประทาน แล้วก็ทรงลุกขึ้นเสด็จกลับไปในคืนนั้น

เจ้านายฟีลิสเตีย
คัดค้านเรื่องดาวิด
29 ฝ่ายคนฟีลิสเตียชุมนุมกำลังทั้งสิ้นอยู่ที่อา-

(17) 1 ซมอ 15:28 (18) 1 ซมอ 13:9-13; 15:1-26; 1 พกษ 20:42

(19) 1 ซมอ 31:1-6; โยบ 3:17-19 (21) วนฉ 12:3; 1 ซมอ 19:5; โยบ 13:14

(1) ยชว 12:18; 19:30; 1 ซมอ 4:1; 28:1

เฟก และคนอิสราเอลก็ตั้งค่ายอยู่ที่น้ำพุซึ่งอยู่ในเมืองยิสเรเอล 2 เจ้านายฟีลิสเตียเดินผ่านไป ตามกองร้อยและกองพัน แต่ดาวิดกับคนของท่านก็ผ่านไป เป็นกองหลังกับอาคิซ

3 แล้วเจ้านายของคนฟีลิสเตียกล่าวว่า "พวกฮีบรูเหล่านี้มาทำอะไรที่นี่" และอาคิซก็รับสั่งแก่เจ้านายคนฟีลิสเตียว่า "นี่คือดาวิดมหาตเล็กซาอูล กษัตริย์อิสราเอลไม่ใช่หรือ เขาอยู่กับเรามาเป็นวันเป็นปีแล้ว ตั้งแต่วันที่เขาหนีมาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายังไม่พบความผิดในตัวเขาเลย"

4 แต่เจ้านายฟีลิสเตียโกรธท่าน และเจ้านายฟีลิสเตียทูลท่านว่า "ขอส่งชายคนนั้นกลับไป เพื่อให้เขากลับไปยังที่ที่ท่านกำหนดให้เขาอยู่ และอย่าให้เขาลงไปรบพร้อมกับเรา เกรงว่าเมื่อเรารบกัน เขาจะเป็นศัตรูของเรา เพราะว่าชายคนนี้จะคืนดีกับเจ้านายของเขาได้อย่างไร มิใช่ด้วยศรัทธาของคนที่นี่ดอกหรือ 5 ดาวิดคนนี้มีใช่หรือ ซึ่งเขาร้องรำทำเพลงรับกันว่า 'ซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ และดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ'"

อาคิซสั่งให้ดาวิดกลับไป

6 อาคิซจึงเรียกดาวิดเข้ามารับ

สั่งแก่ท่านว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ท่านได้ปฏิบัติตนเป็นคนซื่อตรง และในการที่ท่านออกทัพและยกทัพกลับร่วมกับเราก็เป็นที่ประเสริฐในสายตาของเรา เพราะเราไม่เห็นความชั่วร้ายในตัวท่านตั้งแต่วันที่ท่านมาอยู่กับเราจนถึงวันนี้ แต่อย่างไรก็ตามเจ้านายทั้งหลายไม่เห็นชอบในเรื่องท่าน

7 ฉะนั้นขอท่านกลับไปเสีย จงไปอย่างสันติเถิด เพื่อไม่ให้เป็นที่ขัดใจเจ้านายฟีลิสเตียทั้งหลาย"

8 และดาวิดก็ทูลอาคิซว่า "แต่ข้าพระองค์ได้กระทำให้สิ่งใด หรือพระองค์ได้พบสิ่งใดในผู้รับใช้ของพระองค์ ตั้งแต่วันที่ข้าพระองค์เข้ามารับราชการจนบัดนี้ว่า ข้าพระองค์ไม่ควรจะไปรบกับศัตรูของกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์"

9 อาคิซก็รับสั่งตอบดาวิดว่า "เราทราบแล้วว่าในสายตาของเราท่านดีอย่างทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า แต่บรรดาเจ้านายแห่งฟีลิสเตียกล่าวว่า 'อย่าให้เขาขึ้นไปกับเราในการรบนี้เลย'

10 เมื่อเป็นอย่างนี้ ขอท่านลุกขึ้นแต่เช้าพร้อมกับพวกพลแห่ง

(2) 1 ซมอ 6:4; 7:7; 28:1-2 (3) 1 ซมอ 27:1-7; 1 พศด 12:19; ดนล 6:5

(4) 1 ซมอ 14:21; 15:21; 27:6; 1 พศด 12:19-20 (5) 1 ซมอ 18:7; 21:11

(6) 1 ซมอ 29:3; 2 ซมอ 3:25 (9) 1 ซมอ 29:4; 2 ซมอ 14:17 (10) 1 พศด 12:19, 22

นายของท่าน คือคนที่มากับท่าน เมื่อพวกท่านลุกขึ้นในเวลาเช้ามีด พอมิแสงก็จงออกเดิน”
11 ดาวิดกับคนของท่านจึงลุกขึ้นตั้งแต่มีด เพื่อออกเดินในตอนเช้า กลับไปยังแผ่นดินฟิลิสเตีย แต่คนฟิลิสเตียขึ้นไปยังยิสเรเอล

ดาวิดแก้แค้น

การทำลาย

เมืองคิกลาก

30 อยู่มาในวันที่สามเมื่อดาวิดกับคนของท่านมาถึงเมืองคิกลากปรากฏว่าคนอามาเลขได้มาปล้นทางภาคใต้กับปล้นคิกลากแล้ว เขาชนะคิกลากและเผาเสียด้วยไฟ

2 และจับผู้หญิงกับทุกคนที่อยู่ในนั้นไปเป็นเชลยทั้งผู้ใหญ่และเด็ก ไม่ได้ฆ่าผู้ใดเลย แต่กวาดต้อนไปตามทางของเขา

3 เมื่อดาวิดกับคนของท่านมาถึงตัวเมือง ดูเถิด เมืองนั้นถูกเผาด้วยไฟ และภรรยาที่บุตรชายบุตรสาวของเขาก็ถูกกวาดไปเป็นเชลย

4 แล้วดาวิดกับประชาชนที่อยู่กับท่านก็ร้องไห้เสียงดังจนเขาไม่มีกำลังจะร้องไห้อีก

5 อาหิโนอัมชาวยิสเรเอล และอาบียากายิลภรรยาของนาบาลชาวคารเมล ภรรยาทั้งสองของ

ดาวิดก็ถูกกวาดไปเป็นเชลยด้วย 6 และดาวิดก็เป็นทุกข์หนัก เพราะประชาชนพูดกันว่า จะขว้างท่านเสียด้วยก้อนหินด้วยจิตใจของประชาชนต่างก็ขมขื่นมาก เพราะบุตรชายและบุตรสาวของเขา แต่ดาวิดก็มีกำลังขึ้นในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

7 ดาวิดจึงพูดกับอาบียาธาร์ปุโรหิตบุตรชายของอาหิเมเลคว่า “ขอนำเอโฟดมาให้ข้าพเจ้า” อาบียาธาร์ก็นำเอโฟดมาให้ดาวิด

8 และดาวิดทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า “สมควรที่ข้าพระองค์จะติดตามกองปล้นนี้หรือ ข้าพระองค์จะจับทันเขาหรือ” พระองค์ตอบท่านว่า “จงติดตามเถิด เจ้าจะไปทันเขาแน่ และจะเอาสิ่งสารพัดกลับคืนแน่”

9 ดาวิดก็ยกออกติดตามพร้อมไปกับคนที่อยู่กับท่านหกร้อยนั้น และเขามาถึงลำธารเบโสร์ คนที่ล้ำหลังก็พักอยู่ที่นั่น

10 แต่ดาวิดติดตามต่อไป ทั้งตัวท่านและคนสี่ร้อย สองร้อยที่อ่อนเปลี้ยเกินที่จะข้ามลำธารเบโสร์ก็หยุดพักอยู่

11 เขาทั้งหลายพบชาวอียิปต์คนหนึ่งอยู่ที่กลางแจ้ง จึงนำเขามาหาดาวิด ให้ขนมปังและเขาก็

(11) 2 ซมอ 4:4 (1) 1 ซมอ 15:7; 27:6, 8; 29:4 (2) 1 ซมอ 27:2-3

(5) 1 ซมอ 25:42-43 (6) อพย 17:4; 1 ซมอ 23:16; สดต 18:6; 25:1-2; 34:1-8

(7) 1 ซมอ 23:2 (8) 1 ซมอ 23:2, 4; สดต 50:15; 19:15 (10) 1 ซมอ 30:9, 21

รับประทานและให้น้ำเขาดื่ม 12 และให้ขนมมะเดื่อแผ่นหนึ่ง กับช่อองุ่นแห้งสองช่อ เมื่อเขารับประทานแล้ว จิตใจของเขาก็ฟื้นขึ้น เพราะเขาไม่ได้รับประทานขนมปังหรือดื่มน้ำมาสามวันสามคืนแล้ว

13 และดาวิดถามเขาว่า "เจ้าเป็นคนพวกไหน และเจ้ามาจากไหน" เขาตอบว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนหนุ่มชาวอียิปต์ เป็นคนใช้ของคนอามาลิคนหนึ่ง เมื่อสามวันมาแล้วข้าพเจ้าป่วย นายข้าพเจ้าจึงทิ้งข้าพเจ้าไว้"

14 เรามาปล้นที่ ถิ่นใต้ของคนเคเรธิ และปล้นที่ส่วนของยูดาห์ และที่ถิ่นใต้ของคาเลบ และเราเผาเมืองคิกลากเสียด้วยไฟ"

15 ดาวิดถามเขาว่า "เจ้าจะพาเราลงไปถึงกองปล้นนี้หรือไม่" เขาตอบว่า "ขอปฏิญาณแก่ข้าพเจ้าในพระนามของพระเจ้าว่า จะไม่ฆ่าข้าพเจ้า และท่านจะไม่มอบข้าพเจ้าไว้ในมือของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงจะพาท่านไปที่กองปล้นนั้น"

16 เมื่อเขาพาท่านลงไปแล้ว ดูเถิด ก็พบเขาทั้งหลายแผ่กันอยู่เต็มดินไปหมด ต่างกินและดื่มและเต็นรัเพราะเขาได้รับได้ข้าวของมากมายมาจากแผ่นดินฟีลิสเตียและจากแผ่นดินยูดาห์

17 และดาวิดก็ฆ่าฟันเขาตั้งแต่โพล้เพล้จนถึงเวลาเย็นของวันรุ่งขึ้น ไม่มีชายคนใดหนีรอดไปได้สักคนเดียว เว้นแต่ชายสี่ร้อยคนซึ่งซื้อรูหนีไป

18 ดาวิดได้สิ่งของต่างๆ ที่คนอามาลิขริบคั้นมาทั้งหมด และดาวิดช่วยภรรยาทั้งสองของท่านรอดได้

19 ไม่มีอะไรขาดจากท่านไปเลย ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ บุตรชายหรือบุตรสาว ในสิ่งที่ริบไปหรือสิ่งที่เขาเหล่านั้นเอาไป ดาวิดได้คืนมาหมด

20 ดาวิดยังจับได้บรรดาฝูงแพะแกะฝูงวัว และเขาไล่ต้อนฝูงสัตว์ไปข้างหน้าท่านกล่าวว่า "นี่เป็นส่วนหนึ่งของดาวิดริบมา"

21 แล้วดาวิดกลับมายังคนสองร้อยผู้ที่อ่อนเพลียเกินที่จะตามดาวิดไป ซึ่งให้พักอยู่ที่ลำธารเบโสร์ และเขาก็ออกไปต้อนรับดาวิดและต้อนรับประชาชนที่อยู่กับท่าน เมื่อดาวิดเข้ามาใกล้ประชาชน ท่านก็ค้ำับเขาทั้งหลาย

22 คนชั่วและคนอันธพาลทั้งสิ้นในพวกพลที่ติดตามดาวิดไป จึงกล่าวว่า "เพราะเขาไม่ไปกับเรา เราจะไม่ให้สิ่งที่เราริบมาได้แก่เขาเลย นอกจากให้ต่างคนมาพาภรรยาและบุตรของเขาไป

(12) วนฉ 15:19 (14) ยชว 14:13; 15:13; 1 ซมอ 30:1, 16; 2 ซมอ 8:18

(15) พบทญ 23:15 (16) 1 ธส 5:3 (19) 1 ซมอ 30:8

(21) 1 ซมอ 30:10 (22) พบทญ 13:13; วนฉ 19:22

ก็แล้วกัน”

23 แต่ดาวิดกล่าวว่า “พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย ท่านอย่าทำอย่างนั้นกับสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงมอบแก่เรา ผู้ได้ทรงพิทักษ์รักษาเราไว้ และทรงมอบกองปล้นซึ่งมาต่อสู้อกับเราไว้ในมือของเรา

24 ในเรื่องนี้ใครจะฟังเสียงของท่าน เพราะคนที่ลงไปรบได้ส่วนแบ่งของเขายังไร คนที่เฝ้ากองสัมภาระอยู่ ก็ควรได้ส่วนแบ่งอย่างนั้น ให้เขาทั้งหลายรับส่วนแบ่งเหมือนกัน”

25 ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป ดาวิดก็ตั้งข้อนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์และกฎแก่อิสราเอลจนทุกวันนี้

26 เมื่อดาวิดมาถึงเมืองคิกลากแล้ว ก็ส่งของที่รีบได้นั้นส่วนหนึ่งไปให้เพื่อน ซึ่งเป็นพวกผู้ใหญ่ในยูดาห์กล่าวว่า “ดูเถิดนี่เป็นของขวัญฝากมาให้ท่านซึ่งเป็นส่วนของของรีบจากศัตรูของพระเยโฮวาห์”

27 คือแก่คนที่อยู่ในเบธเอล ในราโมททางภาคใต้ ในยาทัทร์

28 ในอาโรเออร์ ในลิฟโมท ในเอชเทโมอา

29 ในราคาล ในหัวเมืองของคนเยราเมเอล ในหัวเมืองของคนเคนไนต์

30 ในโฮรมัท ในโคราซาน ใน

อาธาค

31 ในเฮโบรน คือให้แก่ทุกตำบลที่ดาวิดกับคนของท่านได้เคยไปๆมาๆ

31 ซาอูลสิ้นพระชนม์ ฝ่ายคนฟีลิสเตียก็ต่อสู้กับคนอิสราเอล และคนอิสราเอลก็หนีไปให้พ้นหน้าคนฟีลิสเตีย ล้มตายอยู่ที่บนภูเขากิลโบอา

2 และคนฟีลิสเตียก็ไล่ทันซาอูลกับพวกราชโอรส และคนฟีลิสเตียก็ฆ่าโยนาธาน อาบินาดับ และมัลคีชูวาราชโอรสของซาอูลเสีย

3 การรบหนักก็ประชิดซาอูลเข้าไป นักรบมาพบพระองค์เข้า พระองค์ก็บาดเจ็บสาหัสด้วยฝีมือของนักรบ

4 แล้วซาอูลรับสั่งคนถืออาวุธของพระองค์ว่า “จงชักดาบออกแทงเราเสียให้ทะลุเถิด เกรงว่าคนที่มิได้เข้าสู่หนัดเหล่านี้จะเข้ามาแทงเราทะลุ เป็นการลบหลู่เรา” แต่ผู้ถืออาวุธไม่ยอมกระทำตาม เพราะเขากลัวมาก ซาอูลจึงทรงชักดาบของพระองค์ออกทรงล้มทับดาบนั้น

5 และเมื่อผู้ถืออาวุธเห็นว่าซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว เขาก็ล้มทับดาบของเขาเองตายด้วย

6 ดังนั้น ซาอูลก็สิ้นพระชนม์

(24) กตว 31:27 (27) ยชว 15:48 (28) ยชว 13:16; 15:50 (29) วนฉ 1:16

(30) กตว 14:45; 21:3; ยชว 12:14 (31) กตว 13:22 (1) 1 ซมอ 28:4; 1 พศด 10:1

(2) 1 ซมอ 14:49; 1 พศด 8:33 (3) 2 ซมอ 1:6 (4) วนฉ 9:54; 14:3; 1 ซมอ 14:6

ราชโอรสทั้งสาม และผู้ถืออาวุธ
ของพระองค์ก็สิ้นชีวิต ตลอดจน
คนของพระองค์ทั้งสิ้นก็ตายเสีย
ในวันเดียวกัน

7 เมื่อคนอิสราเอลซึ่งอยู่ฟาก
หุบเขาข้างโน้น และผู้ที่อยู่ฟาก
แม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นเห็นคน
อิสราเอลหนีไป และเห็นว่าซา-
อูลกับราชโอรสของพระองค์สิ้น
ชีพแล้ว เขาก็ทิ้งบ้านเมืองของ
เขาเสียหลบหนีไป คนฟิลิเตีย
ก็เข้ามาอาศัยอยู่ในนั้น

8 อยู่มาในวันรุ่งขึ้น เมื่อคน
ฟิลิเตียมาปลดเสื้อผ้าจากคนที่
ถูกฆ่า ก็พบพระศพซาอูลและ
ราชโอรสทั้งสามอยู่บนภูเขากิล-
โบอา

9 พวกเขาตัดพระเศียรของซาอูล
และถอดเครื่องอาวุธของพระ
องค์ออก ส่งผู้สื่อสารออกไปทั่ว

แผ่นดินฟิลิเตีย เพื่อประกาศ
ข่าวนี้ในเรือนรูปเคารพ และใน
ท่ามกลางประชาชนของเขา

10 เขาเอาเครื่องอาวุธของพระ
องค์บรรจุไว้ในวิหารของพระ
อัสทาโรท และมัดพระศพของ
พระองค์ไว้กับกำแพงเมืองเบธ-
ซาน

11 แต่เมื่อชาวยาเบซกิเลอาดได้
ยินว่าคนฟิลิเตียกระทำอย่าง
นั้นกับซาอูล

12 ชายที่กล้าหาญทุกคนก็ลุก
ขึ้นเดินคืบยังรุ่งไปปลดพระศพ
ของซาอูล และศพราชโอรสทั้ง
สามลงเสียจากกำแพงเมือง
เบธซาน และมาที่เมืองยาเบซ
ถวายพระเพลิงเสียที่นั่น

13 เขาก็เก็บอัฐิไปฝังไว้ที่ใต้ต้น
ไม้แห่งหนึ่งในยาเบซ และอด
อาหารเจ็ดวัน

(9) 2 ซมอ 1:20 (10) ยชว 7:11; วนฉ 1:27; 2:13; 1 ซมอ 7:3; 21:9; 2 ซมอ 21:12

(11) 1 ซมอ 11:1-13 (12) 1 ซมอ 11:1-11; 2 ซมอ 2:4-7; 2 พศด 16:14; ยรม 34:5

(13) ปฐก 50:10; 2 ซมอ 2:4-5; 21:12-14